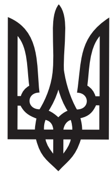

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 51 (5301) СЕРЕДА, 21 БЕРЕЗНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

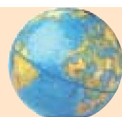

У НОМЕР:

Держборг залишається на безпечному рівні

За даними Мінфіну, державний і гарантований державою зовнішній борг на 31 січня 2012 року становив 301,16 мільярда гривень (63,37 відсотка від загальної суми державного і гарантованого державою боргу), або 37,7 мільярда доларів США; державний і гарантований державою внутрішній борг — 174,06 мільярда гривень (36,62), або 21,78 мільярда доларів США, **повідомляє ZAXID.net**. Нагадаємо, 16 березня Міністерство фінансів заявило, що державний борг України залишатиметься на «безпечному» рівні. У міністерстві пояснили, що приводом для такої заяви стали «різкі коментарі стосовно взаємовідносин України з Міжнародним валютним фондом та спроможності уряду обслуговувати свої боргові зобов'язання».

Слухання: дубль два

У столиці підбили підсумки першого етапу громадських слухань проекту Генерального плану Києва до 2025 року. «Масштаби» впливу загалу на процес розробки основного містобудівного документа обговорили вчора під час круглого столу. Як з'ясувалося, починаючи з жовтня минулого року від киян надійшла майже тисяча пропозицій. Із них понад півтисячі було враховано у проекті Генплану. Чи не найбільше хвилюють городян питання збереження ландшафтно-рекреаційних озеленених територій, будівництва та реконструкції громадських об'єктів, створення дитячих та спортивних майданчиків тощо. «Другий етап громадського обговорення дасть змогу врахувати ще більше зауважень та пропозицій киян, а також професійної спільноти», — переконаний начальник Комунальної організації «Інститут Генерального плану м. Києва» Сергій Броневицький.

У діях Тимошенко вбачаються ознаки державної зради

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 березня

Верховна Рада заслухала звіт тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин підписання угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України, який представила депутат від Партії регіонів Інна Богословська (на знімку праворуч), й ухвалила за підсумками звіту постанову. У ній ідеться про те, що комісією встановлено ознаки державної зради і факти особистої зацікавленості Тимошенко під час підписання «газових контрактів» з Росією у 2009 році. За постанову проголосували 266 народних депутатів.

У документі зазначається, що 17—19 січня 2009 року під час ведення переговорів та підписання директив на укладання газових контрактів між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» Прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко приховала від суспільства та влади факти існування боргу її приватних компаній перед Міністерством оборони Російської Федерації у сумі понад 405 мільйонів доларів США та відкриття в Російській Федерації кримінальної справи, в якій доведено її вину в неодноразовому даванні хабарів посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації.

▶ СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua

Я ВАМ ПИШУ...

Увіковічимо села, стерті з мапи України!

Дякую за акцію зі збирання коштів на спорудження пам'ятника Матері-Вдові. Я, до речі, до неї також долучився. Спасибі за почин Герою України поету Борису Олійнику. Такий пам'ятник мав би давно постати в українській столиці. Та краще пізніше, ніж ніколи.

І от мені спало на думку увіковічити пам'ять про десятки сіл, які зникли з мапи України. Не тих, що фашизм спалив ущент. Вони відродилися. А віддати данину пам'яті населеним пунктам, знищеним тоталітарним режимом, починаючи від закінчення війни і до нашого часу...

Леонід МАЛЕЦЬКИЙ.

Червоний Бір

Ємільчинського району

Житомирської області.

ПОДІЇ

Ювілярка мріє дожити до весілля новонародженої правнучки

Магдалині Шпук із села Негівці Калуського району виповнилося сто років. Усе своє життя жінка працювала в колгоспі. Народила двох дітей. Син Володимир уже помер, а дочка років двадцять як переїхала жити в Канаду і тепер спілкується з нею по скайпу. Жінка живе з онукою Надією та її сім'єю. У пані Магдалини шестеро онуків, семеро правнуків та двоє праправнуків. Правнучку Марійку онука Надя подарувала бабусі саме до ювілею. І тепер Магдалина Юріївна каже, що житиме доти, доки Марійку заміж не віддасть, **інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

Знищують бездоріжжя в сільських районах

2012 рік стане в Одеській області роком «дорожнього прориву». На будівництво доріг загального значення в області буде витрачено 1 мільярд 200 мільйонів (!) гривень. Такого фінансування дорожнього будівництва не було за останні 20 років. Ідеться про будівництво, утримання та експлуатацію, капітальний ремонт, реконструкцію доріг загального й місцевого значення. Так знищать бездоріжжя в сільських районах і дадуть новий поштовх розвитку економіки області, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Планують зібрати майже три мільйони тонн зерна

Комплекс весняно-польових робіт на Кіровоградщині розпочато вчасно. Про це під час апаратної наради, де аналізували готовність господарств області до проведення весняно-польових робіт, повідомив перший заступник начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Віктор Ніколаєнко. Він прокоментував прогнозовані обсяги врожаю для області в нинішньому році. Передбачається забезпечити валове виробництво зерна обсягом понад 2 мільйони 900 тисяч тонн, буряків — понад 700 тисяч тонн, соняшнику — близько 760 тисяч тонн, майже 450 тисяч тонн картоплі та 240 тисяч тонн овочів.

▶ СТОР. 12

КОРОТКО

■ Протягом минулого року в Житомирській області створили 27 тисяч нових робочих місць, водночас 20 тисяч робочих місць ліквідували, але кількість безробітних залишилася попередньою, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.**

■ На Полтавщині колегія Антимонопольного комітету оштрафувала обласні ЖЕД на 47,6 тисяч гривень за зловживання монопольним становищем: підприємства невчасно інформували споживачів про зміну вартості послуг, **передає наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

■ У зв'язку з різким потеплінням удень у Чернівцях зупиняють котельні: повністю вимикати опалення не поспішають, побоюючись можливого зниження температури, **інформує наш власкор Сергій СУЛИМА.**

■ 24-річного жителя міста Яремче, лижного інструктора туристичного комплексу зимового відпочинку, затримала міліція: він продавав туристам наркотики **(Інтерфакс).**

За прогнозами авіакомпаній, вартість перельотів може зрости на 20 відсотків

У діях Тимошенко вбачаються ознаки державної зради

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 березня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Верховна Рада вважає, що ці обставини, безперечно, свідчать про конфлікт інтересів та суттєво впливали на рішення прем'єр-міністра України на користь іноземної держави.

У звіті ТСК також ідеться, що умови газових контрактів, які були погоджені особисто прем'єр-міністрами України та Російської Федерації в ніч з 17 на 18 січня у Москві під час таємних переговорів віч-на-віч, порушили основні принципи побудови українсько-російських відносин у газовій сфері, які були встановлені 2 жовтня 2008 року в Меморандумі про співробітництво у газовій сфері між урядами України та Російської Федерації. У ТСК вважають, що прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко не мала повноважень ані від Президента України, ані від Кабінету Міністрів України змінювати раніше досягнуті міжурядові домовленості, тим паче, в усній формі. «Тимошенко провела таємні переговори з прем'єр-міністром Росії, в результаті яких одноосібно погодилася на дискримінаційні умови газових контрактів, а значить, що Кабмін не погодиться на підписання таких директив, видала одноосібно директиви, хоча такі повноваження належать винятково Кабінету Міністрів України, як колегіальному органу виконавчої влади», — йдеться в постанові.

Також комісія встановила, що Тимошенко здійснила протиправний тиск на главу правління «Нафтогазу», який відмовлявся підписувати газові контракти на дискримінаційних умовах, і змусила його підписати такі контракти під загрозою звільнення.

Водночас у постанові сказано, що ці обставини мають бути досліджені правоохоронними органами, оскільки ТСК використала всі наявні в неї можливості для встановлення об'єктивних обставин підписання газових контрактів. Парламент доручив ТСК направити звіт до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України для відповідного реагування.

Окрім того, цей звіт буде передано до Ради Європи, Парламентської асамблеї Ради Європи, Ради Європейського Союзу, Європейської комісії та Європейського парламенту, главам держав, урядів та парламентів країн—членів ЄС, Російської Федерації, США, Канади, Парламентській Асамблеї НАТО, Генеральному секретарю ООН, ОБСЄ.

Народні обранці також ухвалили постанову про кошторис Верховної Ради України на 2012 рік. Проект постанови про щорічну доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніни Карпачової про дотримання та захист прав і свобод людини в Україні не затвердили — «за» проголосували лише 137 депутатів.

У цілому прийнято проект закону про внесення змін до Закону «Про здійснення державних закупівель» (щодо спрощення процедури закупівель товарів, робіт та послуг вищими навчальними закладами та науково-дослідними установами (331 — «за»). У законопроекті, внесеному депутатами з різних фракцій, пропонується закріпити норму щодо незастосування процедури тендерної закупівлі до придбання (закупівлі) товарів, робіт та послуг за рахунок власних коштів аграрними вищими навчальними закладами та науково-дослідними установами. Тобто університетам буде надано можливість без тендерних обмежень використовувати власні зароблені кошти.

У першому читанні схвалено законопроекти про особливості перетворення комунальних унітарних підприємств, які проводять діяльність у сфері централізованого водо-, теплопостачання та водовідведення, в господарські товариства, про внесення змін до деяких законів щодо здійснення державних закупівель, щодо розмежування повноважень державних органів у сферах природних монополій та в галузі зв'язку, про надання психіатричної допомоги особам, які тримаються під вартою, про видавничу справу, про внесення змін до статей 9 і 25 Закону «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

ПРОПОЗИЦІЇ

• Платники єдиного внеску зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця.

• Платники єдиного внеску зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний рік, до 10 лютого наступного року, крім фізичних осіб-підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування і сплачують єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом.

Коли дійшла черга до розгляду проектів закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою забезпечення реформування нафтогазового комплексу — урядового та альтернативного в авторстві «нунсівця» Юрія Кармазіна — опозиція заблокувала парламентську трибуну, протестуючи проти намірів уряду приватизувати вітчизняну газотранспортну систему. Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував лідерам фракцій зібратися в його кабінеті для консультацій і передав ведення сесії Першому заступнику Адаму Мартинюку. Однак депутати з опозиційних фракцій «БЮТ-«Батьківщина» та «НУ—НС» не розійшлися. Під час виступу заступника міністра енергетики та вугільної промисловості Володимира Макухи у нього вирвали мікрофон. Депутати з провладних фракцій через вигуки в залі опозиціонерів «Банду геть!» намагалися переконати, що урядовий законопроект відповідає вимогам Європейської енергетичної хартії та європейським стандартам. Натомість Сергій Соболєв заявив, що бютівці не підтримуватимуть жодного законопроекту, навіть Ю. Кармазіна, бо в ньому також є «прихована приватизація», і звернулися до уряду та свого колеги з вимогою зняти законопроекти з розгляду. Ю. Кармазін запропонував оголосити перерву, щоб надати фракціям час на роздуми. А. Мартинюк поставив на голосування пропозицію прийняти за основу законопроект Ю. Кармазіна і він набрав 237 голосів. Проголосували фракції Партії регіонів, Народної, Комуністичної партій, група «Реформи заради майбутнього» та двоє депутатів із «НУ—НС».

Юліана ШЕВЧУК.

ЦИТАТА

«У діях прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко вбачаються ознаки кримінальних злочинів та особиста залежність і зацікавленість, які виходять за рамки перевищення влади та службових повноважень, в яких Ю. Тимошенко визнана винною судом. Серед ознак інших злочинів, дії Тимошенко мають і ознаки державної зради», — йдеться у постанові Верховної Ради.

ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ

Михайло ЧЕЧЕТОВ, Партія регіонів:

— Минулої неділі в багатьох населених пунктах України відбулися чергові вибори керівників місцевих органів влади. В абсолютній більшості переконливу й гарну перемогу здобули кандидати від Партії регіонів. Це ще раз підкреслює, що народ вірить і підтримує Партію регіонів. 13-й з'їзд Партії регіонів, що відбувся, продемонстрував, що тільки єдність і широка консолідація політичних сил є гарантією модернізації країни й підвищення рівня життя людей.

Уперше в історії незалежної України розроблено й буде реалізовано соціальну реформу. Ключовими етапами на цьому шляху стануть: впровадження податку на розкіш, скасування депутатської недоторканності, скорочення масштабів корупції й, звичайно, справедливий розподіл національного багатства через зростання доходів людей. До травня буде перераховано розміри пенсій для дев'яти мільйонів пенсі-

онерів, у результаті чого люди додатково одержать понад 100 гривень. Уже з березня збільшать виплати для 300 тисяч шахтарів-інвалідів, інших потерпілих на виробництві й членів їхніх родин. У середньому щомісяця люди отримають додатково по 400 гривень. Майже удвічі зросте розмір грошової допомоги інвалідам війни до 9 Травня. На основі аналізу наших можливостей відновиться виплата компенсацій за внесками громадян в Ощадбанку СРСР. І це тільки частина ініціатив, які реалізує наша команда.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН, «БЮТ-«Батьківщина»:

— Європейський суд з прав людини прийняв рішення про необхідність лікування Юлії Тимошенко поза межами Качанівської колонії у стаціонарному лікувальному закладі. Суд в офіційному повідомленні зобов'язав уряд України виконати це рішення. Президент Янукович, міністр закордонних справ, представники уряду, голова парламенту не раз заявляли, що влада беззаперечно виконуватиме рішення Європейського суду. Водночас міністр юстиції дозволяє собі ставити під сумнів рішення Європейського суду. Фракція вимагає заслухати міністра юстиції Лавриновича з інформацією про заходи з виконання рішення Європейського суду з прав людини про лікування Тимошенко у стаціонарній лікарні. Ю. Тимошенко було засуджено не за злочини, а винятково через її непохитну позицію та опозиційну діяльність. І замовники, і виконавці судового фарсу над нею це добре знають.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— За 20 років Україна ніби пробула під ворожою окупацією. Соціально-економічні показники — ніби цифри втрат на війні. Неоголошеній війні проти власного народу. За критеріями ООН, в Україні 80 відсотків громадян є бідними, а наша держава за рівнем добробуту посідає одне з останніх місць в Європі. У Пенсійному фонді утворилася величезна дірка в 30 мільярдів гривень. Не зрозуміло, як уряд до кінця цього року виплачуватиме 95 мільярдів гривень зовнішніх запозичень. Авторитетні західні структури вже прямо заявляють про можливість дефолту України. І влада все для цього робить, особливо вона нервує через вибори і свій низький рейтинг. Тому, з одного боку, здуває нафталін із конфліктних тем і знову ділить Україну на дві частини. Президент спеціально провокує у суспільстві протистояння через статус російської мови. Ненависть грома-

дян до влади він намагається перетворити на ворожнечу між людьми, які спілкуються різними мовами. Опозиція внесла законопроект, спрямований на реальне покращення соціальних стандартів. Законопроект Арсенія Яценюка передбачає до кінця року підвищити мінімальні пенсії на 265 гривень, а мінімальну зарплату — на 340 гривень. Ідеться майже про 14 мільйонів пенсіонерів, 3,5 мільйона працівників бюджетної сфери, а також допомогу малозабезпеченим сім'ям.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— В Україні розпочали реформу житлово-комунального господарства, яка загрожує народу новими важкими випробуваннями. Інфраструктура ЖКГ у жахливому стані, 60 відсотків металофонду зносилося за давністю, також повністю потрібна заміна 60 відсотків металоконструкцій транспортної інфраструктури й трубопроводів. У Донецькій області, наприклад, в аварійному стані перебуває близько 40 відсотків магістральних водогонів, понад 50 відсотків вуличних і 60 відсотків внутрішньоквартирних водопровідних мереж. У результаті за 2011 рік шляхом до споживання згубилося 237 мільйонів кубометрів води, у той час, як жителями області було використано 155 мільйонів кубометрів води. Втрати теплової енергії становлять півтора мільйона кілокалорій. Цього з лишком вистачило б для опалення таких міст, як Маріуполь і Макіївка. Сьогодні для того, щоб відновити інфраструктуру ЖКГ до рівня, який був у радянській Україні наприкінці 80-х — початку 90-х років минулого століття, необхідно не менш як 700 млрд. гривень. А на наступний рік держбюджетом передбачено лише п'ять. Запитання: звідки брати гроші на реформу? Виходить, оплачувати доведеться простим громадянам зі своєї кишені.

Валерій БАРАНОВ, Народна партія:

— Загальновідомо, що реформи можуть іти тільки знизу вгору. Очевидно, що ніхто до сьогодні не вислухав селян уважно, не поставив себе на їхнє місце й не запропонував програму наших спільних дій для зміни ситуації. За 20 років поголів'я корів скоротилося втричі, а кількість підприємств — в 10 разів, виробництво молока скоротилося вдвічі, м'яса — в 4 рази. Які ще потрібні факти, щоб зрозуміти, що всі вжиті заходи за 20 років не правильні й не дають позитивного результату? Виробники монопольно знизили закупівельну ціну на молоко до 1,80 — 2,10 гривні за літр. Це

створило ситуацію безглуздя й збитковості розведення корів. Районі одержують директиви розводити корів і доповідати про це, але, мабуть, так розв'язати проблему не можна. Відзвітуються, але корів виріжуть, як і запланували. Якщо терміново не встановити мінімальну ціну на молоко на рівні 3 — 3,50 гривні, то скоро ми корів бачитимемо лише в зоопарку.

Павло МОВЧАН, «Реформи заради майбутнього»:

— Мовне питання є фундаментальним буттям кожної нації. Саме тому воно лежить в підвалинах кожної держави і посідає визначальне місце в конституціях провідних європейських держав. Конституція України цілком логічно і вмотивовано віднесла до засадничих статей Основного Закону новітньої української держави мовне питання. Чому ж у черговий раз чиниться чергова спроба мовне питання вирішити в Україні у неконституційний спосіб? І чому саме гарант Конституції збурює суспільні настрої, нав'язуючи свою думку про те, що всупереч здоровому глузду, всупереч розвиткові історії, мовно-культурний колоніальний стан в Україні має зберігатися й далі й бути «законодавчо врегульованим»? Забуваючи про те, що в преамбулі до Конституції сказано, що Україна — держава української нації, а в статті 10 зазначено, що державною мовою в Україні є українська. Не будемо торкатися проблем двомовності та їх наслідків.

Ганна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Співпраця з Росією потребує активізації

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Російської Федерації в Україні Михайлом Зурабовим.

Як повідомила пресслужба українського парламенту, під час зустрічі йшлося про реалізацію домовленостей щодо підготовки і проведення засідань Міжпарламентської комісії із співробітництва Верховної Ради України та Федеральних Зборів Російської Федерації, яку очолюють Голова Верховної Ради України і Голова Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації.

Домовленості про проведення засідань у Воронежі і Дніпропетровську, присвячених розвитку двосторонньої співпраці в галузі літакобудування та ракетобудування, було досягнуто під час офіційного візиту до України Голови Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Сергія Наришкіна.

У цьому контексті В. Литвин наголосив на необхідності звернутися до урядів наших країн з тим, аби вони внесли пропозиції щодо активізації співпраці у зазначених вище галузях.

Під час зустрічі М. Зурабов повідомив, що Державна Дума сьогодні ратифікує Договір про зону вільної торгівлі з країнами СНД, і російська сторона, за його словами, очікує на відповідні дії українських колег.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Іти в ногу з часом — випереджаючи час

Так, на думку Голови Верховної Ради Володимира Литвина, повинне працювати нове покоління підприємців. Виступаючи на урочистому зібранні з нагоди 20-річчя Українського союзу промисловців і підприємців, глава парламенту підкреслив, що його утворення дало змогу пом'якшити удар, що зазнала економіка в драматичний період історії. Володимир Литвин висловив щиру подяку тодішнім генералам виробництва, які в нелегкі часи розпаду Радянського Союзу зберегли виробництво, ринки збуту, виплачували заробітну плату.

Він висловив сподівання, що за допомогою УСПП буде підтримана сув'язь поколінь, що дозволить створити нову конкурентоспроможну економіку. Водночас Володимир Литвин вважає, що одне з головних завдань союзу — виховання менеджерів високого рівня, які зможуть поповнити лави державних управлінців.

Голова Верховної Ради переконаний: думки і пропозиції Українського союзу промисловців і підприємців повинні враховуватися при підготовці законодавчих актів. Володимир Литвин звернув увагу на те, що нині у парламенті знаходиться 40 законопроектів, якими будуть внесені зміни до Податкового кодексу. На його думку, ми так довго запрягаємо, що забуваємо, куди їдемо.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин висловив думку, що УСПП, як потужний інститут громадянського суспільства, не тільки збереже свій вплив, а й набуде нової якості.

Вітання Президента Віктора Януковича з нагоди 20-річчя УСПП оголосив Прем'єр-міністр Микола Азаров.

Велика група промисловців і підприємців отримала з нагоди ювілею УСПП державні нагороди, почесні грамоти Верховної Ради, відзнаки Кабінету Міністрів.

Президент УСПП народний депутат Анатолій Кінах у заключному слові високо оцінив співпрацю органів державної влади з громадською організацією. Він висловив сподівання, що союз і надалі допомагатиме підприємцям не тільки розвивати, а й модернізувати виробництво, створювати нові робочі місця.

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Внести зміни, щоб профінансувати освіту

Якщо і надалі не будуть підтримані місцеві бюджети, то вчителі братимуть відпустки за власний рахунок, щоб утримувати школи. А скорочення навчальних закладів відбуватиметься й надалі, оскільки сьогодні в багатьох регіонах підвищили ціну на газ до 800 доларів для шкіл, а коштів не вистачає навіть на заробітну плату. Про це під час брифінгу заявив **заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко (на знімку).**

«На фоні заяв про те соціальне добро, яке очікує людей, мені здається, що треба нарешті поставити крапки над «і» і заявити: Президент повинен внести в парламент зміни до бюджету, в яких бодай мінімально профінансувати галузі освіти, охорони здоров'я тощо, а згодом думати про виборчі одноразові соціальні ініціативи», — наголосив М. Томенко.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Угоду про Асоціацію парафують наприкінці березня

Парафування угоди про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом відбудеться наприкінці березня. Про це під час брифінгу заявив лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов. «Ми сподіваємося, що наприкінці поточного місяця цей документ буде парафовано, після чого відбудеться ратифікація відповідних договорів українською та європейською сторонами», — зазначив народний депутат.

Крім того, він повідомив, що вже зібрано понад 226 підписів за обрання Омбудсменом Валерії Лутковської. «Я можу сказати, таких підписів буде не менш як 260», — зауважив він.

Водночас лідер фракції регіоналів, коментуючи відповідне рішення Конституційного Суду, підкреслив, що державні службовці мають право зберігати за собою пакети акцій в акціонерних товариствах. «Особа, яка перебуває на державній службі, підпадає під закон про боротьбу з корупцією, не може бути керівником підприємства та працювати в його керівних органах. Але якщо людина володіє акціями, то може зберегти їх за собою або передати управління ними іншим особам», — пояснив народний обранець. За його словами, нічого нового в цій нормі законодавства немає, і Конституційний Суд лише підтвердив існування такої норми.

Крім того, О. Єфремов вважає недоцільним блокування трибуни опозицією під час розгляду проекту закону щодо реформування НАК «Нафтогаз України». «Наша фракція вирішила підтримувати проект закону народного депутата від «НУ—НС» Юрія Кармазіна щодо реформування нафтогазового комплексу, оскільки він на 90 відсотків відповідає проекту закону, запропонованому урядом. А якщо опозиція оточить трибуну, то це буде блокування проти своїх законопроектів», — сказав лідер ПР.

У свою чергу під час брифінгу народний депутат від «БЮТ-«Батьківщини» Сергій Пашинський заявив, що не виключає можливості протесту біля трибуни. «Ми застосовуватимемо всі методи і механізми, щоб заблокувати прийняття будь-якого закону, котрий передбачає спекуляції з ГТС», — наголосив він.

За його словами, «БЮТ-«Батьківщина» не підтримуватиме альтернативний законопроект про реформування нафтогазового комплексу, який вніс на розгляд парламенту народний депутат від «НУ—НС» Юрій Кармазін.

Сергій МЕЛЬНИК.

У НОМЕР

Має бути чіткий розподіл повноважень між органами виконавчої влади

Без цього неможлива ефективна система державного управління, переконаний Представник Президента у Верховній Раді, народний депутат Юрій Мірошниченко.

«Ефективна система державного управління неможлива без чіткого розподілу повноважень та відповідальності між органами виконавчої влади, недопущення дублювання їх повноважень та оптимізації функцій, — наголосив Представник Президента у Верховній Раді, народний депутат Юрій Мірошниченко, коментуючи внесення на розгляд парламенту законопроектів зі змінами до низки законодавчих актів, які регулюють діяльність центральних органів виконавчої влади. — Для того щоб підвищити ефективність та зменшити використання коштів державного бюджету на утримання державного апарату, потрібне суттєве законодавче реформування правил, за якими він функціонує».

Політик зазначив, що останнім часом у нашій державі активно впроваджується адміністративна реформа, ініційована Президентом України. Її реалізації сприяли і зміни у конституційному та адміністративному законодавстві. Однак вони виявили необхідність закріпити в правовому полі якісно новий механізм стримувань противаг між різними гілками влади, унормування на законодавчому рівні повноважень та порядку їх діяльності.

«Власне, для цього і були розроблені сім законопроектів, якими пропонується внести зміни до майже 340 законодавчих актів, які регулюють питання діяльності 58 центральних органів виконавчої влади, — пояснив Юрій Мірошниченко. — Вони (ці зміни) мають привести положення законодавчих актів у відповідність із нормами Конституції, законами про Кабінет Міністрів та про центральні органи виконавчої влади».

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Гасюка П. П.:

Вахняка Ігоря Дмитровича (номер посвідчення 227/14),

Головач Оксани Вікторівни (номер посвідчення 227/08),

Лисьонка Андрія Дмитровича (номер посвідчення 227/18),

Литвиненка Сергія Івановича (номер посвідчення 227/11),

Ломакіна Олега Валентиновича (номер посвідчення 227/41),

Майбороди Дмитра Івановича (номер посвідчення 227/20),

Маслянчука Ігоря Володимировича (номер посвідчення 227/45),

Пількевича Олександра Анатолійовича (номер посвідчення 227/52);

народного депутата України Демчишина В. В.:

Федчишиної Віолетти Віталіївни (номер посвідчення 506/15);

народного депутата України Денькович І. В.:

Шептицького Зеновія Стаховича (номер посвідчення 289/43);

народного депутата України Зварича І. Т.:

Стефурака Ігоря Володимировича (номер посвідчення 525/17);

народного депутата України Келестина В. В.:

Демченко Оксани Валеріївни (номер посвідчення 488/36);

народного депутата України Майбороди С. Ф.:

Авраменка Олега Тимофійовича (номер посвідчення 493/04),

Вурсти Василя Михайловича (номер посвідчення 493/34);

народного депутата України Селіварова А. Б.:

Дудника Вадима Анатолійовича (номер посвідчення 126/24).

Управління кадрів.

За даними Держстату, у 2011 році в Україну в'їхали майже 32 тисячі мігрантів, а виїхали 14,6 тисячі осіб

Інспектори Державної інспекції з карантину рослин в Одеській області затримали 20 тонн свіжих помідорів, привезених з Туреччини: у 19–ти з них виявили південноамериканську томатну міль, *повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ*

Операції Оксані Макар роблять щодня

В опіковому центрі Інституту невідкладної та відновної хірургії імені В. Гусака триває боротьба за життя потерпілої від насильників 18-річної Оксани Макар із Миколаєва. Дівчина продовжує перебувати у край тяжкому стані. Операції проводять щодня: потрібно видаляти омертвілі тканини, які викликають інтоксикацію організму. Місця опіків закривають спеціальними покриттями на власною шкірою пацієнтки, взятою із неушкоджених ділянок. Але головне, що турбує медиків, — ускладнення в роботі органів і систем, викликані глибоким опіком.

«Найскладніше — це травма, несумісна із життям. Усі інші ускладнення обумовлені цією травмою, — розповідає керівник опікового відділення професор **Еміль ФІСТАЛЬ (на знімку).** — Адже дівчина не лише отримала опік четвертого ступеня, а й тривале переохолодження і, швидше за все, задимлення легенів».

У пацієнтки двостороннє запалення легенів та анемія. Особливо тяжкі травми — в нижній частині спини: відсутні м'язи, тазові та хребтові кістки практично оголені. «Ми також підозрювали ураження в області прямої кишки, і в поняділок проктологи підтвердили, що ураження фатальне. Орган загинув, потрібно виводити так звану штучну пряму кишку, — пояснив професор. — Іще з неприємного: внаслідок загибелі м'язів і зв'язок таза утворилася патологічна рухомість правого тазостегнового суглоба».

Відмерлі тканини видаляють спеціальним приладом за допомогою ультразвукової кавітації. Це безкровне видалення, яке не пошкоджує судини. Таке обладнання є лише в опіковому центрі — так само, як і інша унікальна апаратура.

Із професором Фісталем ми розмовляли наприкінці важкого робочого дня. Незважаючи на зайнятість та втому, керівник опікового відділення приділив час для інтерв'ю «Голосу України». Еміль Якович, як і раніше, дуже обережний у прогнозах. А на запитання: «Що стало вирішальним моментом у бажанні перевезти Оксану до Донецька?» відповів так:

— Бажання допомогти. Тому що там не справлялися. Миколаївські медики в міру своїх можливостей зробили все. Ми до лікарні приїхали зі своєю апаратурою, провели дівчині операцію за допомогою ультразвукової кавітації. Були присутні керівники облздраву, міськздраву, головний лікар, усі хірурги. Вони визнали, що такого не бачили й чесно сказали, що не справляться. У нас більше можливостей, більший досвід лікування таких важких хворих, більше сучасного обладнання, у нас інститут Академії медичних наук, у нас — підготовлені фахівці. Можливо, й ми не справимося, дуже складний випадок. Проте знатимемо: для допомоги зробили все, що тільки можливо».

Ліна КУЩ.
Фото автора.

«Антимажорна» акція у Запоріжжі

Близько півсотні активістів зібралися на центральній площі міста під гаслом: «Людей вбивають — прокурори покривають!».

Акцію спричинив не тільки відомий злочин групи миколаївських «мажорів», а й події у Запоріжжі. Майже тиждень (з 9 березня) правоохоронці мовчали з приводу вбивства 28-річного чоловіка, чемпіона Запоріжжя з армрестлінгу. Ще один постраждалий, який із пораненням опинився в лікарні, — співробітник патрульно-постової служби. А ось 51-річний зловмисник, як стверджують місцеві ЗМІ, не просто відома в певних колах людина на прізвисько Кузя, а й має відношення до розробки шлакових відвалів місцевих металургійних підприємств (як вважають, найбільш криміналізованої точки на карті Запоріжжя). А ще й батько працівника прокуратури одного з районів міста. Можливо, через те, як повідомила присутнім на акції протесту Ганна — вагітна дружина загиблого Сергія Омелянченка, за весь час розслідування її та інших родичів слідчі навіть не опитали. «В мене є всі підстави вважати, що вони збираються зам'яти справу», — каже Ганна Омелянченко. Крім того, як йшлося на «антимажорній» акції, лише через кілька днів на місці злочину знайдено якісь ножі. «Не інакше, як для того, щоб змінити статтю із навмисного вбивства на перевищення межі необхідної оборони», — вважають пікетувальники.

Практично водночас із акцією протесту відбувся брифінг прокурора області Олександра Кирилюка. Він повідомив, що син зловмисника — «людина чесна й порядна», написав заяву про звільнення з органів прокуратури, де працював останні п'ять років. Це для того, щоб «попередити будь-які звинувачення стосовно впливу на слідство». Що стосується чоловіка, який через те, що перехожі на вузенькій вулиці зачепили дзеркало його автомобіля, одного з них пострілами вбив, а іншого тяжко поранив, то він, за словами О. Кирилюка, фактично увесь цей період перебуває під вартою.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Життя після вибуху

У Дніпропетровську в під'їзді будинку № 91-а на вулиці Робочій, де в п'ятницю стався вибух газу, коштом міського бюджету відновлять покрівлю та засклять вікна. Про це повідомили в управлінні житлового господарства міськради. Після висновків комісії та розробки технічних рішень також допоможуть відновити перекриття квартир, зруйнованих вибухом.

Нині четверо дорослих та дитина, постраждалі внаслідок вибуху, перебувають у лікарнях міста. Півторарічний хлопчик — в дитячій обласній лікарні, в нього забиття різних ділянок тіла. Двоє жінок — у стані середньої важкості. Стан двох чоловіків лікарі оцінюють як тяжкий, вони мають 15—30% опіків тіла та дихальних шляхів. Один постраждалий лікується амбулаторно.

За інформацією МНС, попередня причина вибуху — неправильне поводження з газовим балоном, який принесли до однієї із квартир будівельники для створення натяжної стелі.

У результаті пожежі та сильного задимлення ледве не загинули матір із дитиною. Їх відкопали з-під уламків рятувальники.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

ФОТОФАКТ

Експерти вибухо-технічної лабораторії працюють на місці вибуху житлового будинку в Дніпропетровську.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Народники продовжують здобувати підтримку громадян

Послідовна позиція і системна робота представників Народної партії на місцях вкотре дістала високу оцінку громадян. На позачергових виборах сільських та селищних голів, які відбулися 18 березня 2012 року, народники виборoли перемогу в 12,3 відсотка місцевих рад.

Представники Народної партії здобули мандат підтримки територіальних громад у Закарпатській, Одеській, Сумській, Херсонській та Хмельницькій областях. Зокрема, селищним головою Каланчака, що в Херсонській області, став висунутий Каланчацькою районною організацією Народної партії Зінчук Володимир Калинович.

Народник Куруц Микола Михайлович став головою Синевирської сільської ради Міжгірського району Закарпатської області.

В Одеській області за підтримки Народної партії Коваля Петра Георгійовича обрано фурманівським сільським головою, Землянуху Тетяну Євгеніївну — головою Новоолександрівської сільської ради. На Сумщині головами Артюхівської і Червоноозерської сільських рад стали Кононенко Людмила Миколаївна та Ларченко Євгенія Олексіївна. Оринінську сільську раду Кам'янець-Подільського району Хмельницької області очолила Корженко Ірина Анатоліївна.

Представники Народної партії добросовісно працюватимуть задля розвитку кожної місцевої громади та забезпечення нормального життя людей.

Прес-служба Народної партії.

Суд дозволив не звітувати про витрати минулого року

В оприлюдненому вчора рішенні Конституційний Суд України (КС) визнав неконституційним положення Закону «Про засади запобігання і протидії корупції» щодо заборони чиновникам (а це, зокрема, Президент України, народні депутати, держслужбовці, посадові особи органів місцевого самоврядування) брати участь у загальних зборах підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку. У свою чергу, такою, що відповідає Конституції, названо заборону входити до складу органу управління підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (за винятком встановлення заборони брати участь у загальних зборах такого підприємства або організації).

Як зазначив КС у своєму рішенні, особи, уповноважені на виконання функцій держави та органів місцевого самоврядування, як і інші фізичні та юридичні особи, мають право володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю, у тому числі, з метою набуття та реалізації корпоративних прав. Відповідно до Конституції ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. А Цивільний кодекс визначає, що право участі в товаристві є особистим немайновим правом і не може окремо передаватися іншій особі. З огляду на це особи, уповноважені на виконання функцій держави та місцевого самоврядування, мають право на придбання акцій (часток, паїв) господарського товариства, управляти ним, беручи участь у загальних зборах учасників (акціонерів), отримувати дивіденди, інформацію щодо діяльності товариства, частину його активів у разі ліквідації товариства тощо.

Також КС акцентував увагу на тому, що стаття 12 закону, яка передбачає декларування витрат чиновників, набрала чинності з 1 січня 2012 року, але до декларації за 2011 рік відомості про витрати надаються з дня набрання чинності цим законом, тобто з 1 липня 2011 року. КС вважає, що оскільки стаття 12 Закону набрала чинності з 1 січня 2012 року, то й обов'язок щодо декларування витрат виник із цієї ж дати. Таким чином, особи, які претендують на зайняття посад в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, та особи, які вже займають відповідні посади, мають вносити до декларації відомості про витрати, здійснені з 1 січня 2012 року. Натомість у прикінцевих та перехідних положеннях закону встановлено контроль за витратами, здійсненими зазначеними особами в період з 1 липня 2011 року до 31 грудня 2011 року, тобто за відносинами, які виникли до набрання чинності статтею 12 цього закону, чим порушено конституційну вимогу щодо незворотності дії в часі законів та інших нормативно-правових актів.

Таким чином, за рішенням Конституційного Суду України особи, уповноважені на виконання функцій держави та органів місцевого самоврядування, подають декларації у 2012 році, крім відомостей щодо витрат, здійснених з 1 липня по 31 грудня 2011 року.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Важливий крок на шляху пізнання двадцятирічної трансформації нашого суспільства

Інститут соціології Національної академії наук України опублікував **узагальнені матеріали соціологічного моніторингу перетворень у соціоструктурній, економічній, політичній, культурній та інших сферах, що відбулися у нашому суспільстві після проголошення незалежності України.** Унікальне двотомне видання* розкриває багаторічний досвід дослідження динаміки змін в умовах життя населення в місті і на селі, соціального самопочуття, відображення цих процесів у свідомості громадян. За масштабністю охоплення всіх аспектів життя суспільства з огляду на щорічну періодичність і майже 20-річну тривалість **моніторинг соціальних змін в Україні є унікальним не лише в Європі, а й у світі.**

Перший том видання становить близько 50 аналітичних статей науковців інституту, присвячених структурно-інституціональним змінам в українському суспільстві, стану політичної свідомості та політичної практики громадян України, економічним проблемам, соціокультурній сфері суспільних трансформацій. Другий том містить велику кількість таблиць і графіків, які віддзеркалюють тенденції соціальних змін в Україні, трансформації її населення у громадянське суспільство. В ньому також вміщені **матеріали четвертої хвилі великого моніторингового порівняльного міжнародного проекту «Європейське соціологічне дослідження» (ESS),** яке проводиться у країнах Європи, починаючи з 2002 року, за близькою за змістом методикою, до якого долучилася з другої хвилі (2004 р.) Україна — перша із країн Співдружності незалежних держав. Це дає можливість бачити спільне і особливе в рівні демократії і добробуту народів різних країн, давати більш обґрунтовані оцінки досягненням Україною європейських стандартів життя і демократії.

Цінність видання особливо визначається тим, що воно об'єктивно на основі багаторічних, здійснюваних на добротній науковій основі досліджень відображає в динаміці, як сприймає населення політику держави, оцінює здійснювані в нашому суспільстві перетворення, діяльність владних структур. Тому так важливо, щоб з ним ознайомились передусім ті, хто безпосередньо причетний до вироблення і здійснення державної політики.

Це тим більш необхідно через те, що наша країна все ще не подолала глибоку, системну кризу, значна частина населення перебуває у незадовільних життєвих умовах, втрачає впевненість у своєму майбутньому і майбутньому своїх дітей. Як справедливо відзначає у передмові до видання академік НАН України, директор Інституту соціології В. М. Ворона: *«Однобічна критична оцінка всього радянського і соціалістичного і таке ж однобічно захоплене сприйняття всього західного, зміна, із проголошенням незалежності, засадових основ суспільства (економічних, соціальних, політичних) включно з нормами моралі, закономірно призвело до аномійної реакції суспільства» (Т. І, с.6)***

Влада не може не зважати на те, що **широкі верстви українського населення з ряду важливих напрямів державної політики фактично не поділяють курсу, який проводиться в Україні після перевороту 1991 року.**

Лише 5,3% учасників досліджень вважають, що треба мінімізувати **участь держави в управлінні економікою** — мовляв, усе врегулює ринок. Водночас 48,4% виступають за поєднання державного управління і ринкових методів, а ще 31,6% висловлюються за повернення до планової економіки на основі повного державного обліку і контролю. Причому з 2002 року ці пропорції майже не змінилися. Практично не змінилася з 1994 року й питома вага тих, **хто підтримує прихильників соціалізму (21,8%), а прихильників капіталізму** зменшилось з 12,7% до 8,7% у 2011-му році.

Хоча більшість респондентів (53,8% — приблизно стільки ж, як і 20 років тому) скоріше схвально ставляться до **розвитку приватного підприємництва**, майже дві третини (61,3%) виступають проти **приватизації великих підприємств** (31,6% — у 1992 році). Якщо у 1992 році проти передачі у приватну власність землі виступали 13,9% опитуваних, то в 2010-му — 51,4%, а проти **дозволу купівлі-продажі землі** висловлюються 57,7%. Удвічі збільшилась і частка тих, хто проти **приватизації малих підприємств** (28,1% проти 13,6%).

Щодо зовнішньополітичної орієнтації, то, за даними опитування, проведеного у 2011 році, 58,4% його учасників скоріше позитивно ставляться до ідеї приєднання України до союзу Росії і Білорусі (скоріше негативно —22,1%), до вступу її в Європейський Союз — відповідно — 41,4% і 20,5%, до співпраці з Міжнародним валютним фондом — 21,2% і 31,2%. Стосовно вступу в НАТО скоріше позитивно висловилися 12,6% респондентів, негативно — 54,7% (проти 37,5% у 2000 році).

Вражають дані опитувань, які свідчать про триваюче стрімке зниження довіри як до владних структур, так і до інших інституцій, існуючих у нашому суспільстві. У 2010 році Президенту України скоріше довіряли 30,8% респондентів, Верховній Раді — 14,2%, уряду — 19,7%, місцевим органам влади — 17,9%, політичним партіям — 7,7%, профспілкам — 15,8%, судам — 11,7%, органам прокуратури — 11%, міліції — 13,5%, Збройним Силам — 34,2%, засобам масової інформації — 30,7%, духівництву — 56,3%. Рівень довіри керівникам підприємств (і державних, і приватних), банкам, страховим компаніям, податковій інспекції значно нижчий, ніж астрологам (15,7%). Навіть сусідам довіряють лише 54,1%, а колегам по роботі, службі, навчанню — 51,8%, співвітчизникам — 45,5% учасників досліджень. **Стан суспільства, який характеризується такою тотальною недовірою, не може не викликати занепокоєння.** Тим більше, що за останні два роки рівень довіри до органів влади ще набагато зменшився.

Більше двох третин респондентів (68,3%) вважають, що **в Україні немає політичних лідерів, які можуть ефективно керувати країною, або не бачать таких.** Приблизно стільки ж (69,8%) й тих, хто не знає серед наявних на сьогодні **політичних партій і рухів,** яким можна довірити владу, або вважають, що таких немає. Питома вага тих, хто вважає, що Україні потрібна **багатопартійна система,** зменшилась з 1994-го по 2011 рік більш як на третину — з 36,1% до 23,7%.

Тож **не дивно, що в Україні залишається дуже сильним попит на «сильну руку»:** у 2010 році 58,3% респондентів висловились за те, щоб Президент був і головою уряду, брав на себе всю повноту відповідальності за зовнішню та внутрішню політику (як у США), а 20% вважали, що Президент має розділити владу з Прем'єр-міністром, який затверджується парламентом (як у Франції). На думку 63,5% респондентів, декілька сильних керівників можуть зробити для нашої країни більше, ніж усі закони і дискусії.

Попри надзвичайно критичну налаштованість у суспільстві стосовно діяльності владних структур, **більшість учасників опитувань, за їх переконанням, нічого не могли б зробити, якби уряд чи місцева влада ухвалили рішення, які обмежують їх законні права й інтереси,** так само як негативною є відповідь переважної більшості на запитання стосовно **можливої участі у протестних заходах** (мітингах, демонстраціях та ін.). Причому після 2005 року кількість таких помітно збільшилась. Більше трьох чвертей опитаних (77,1%) вважають, що «в нашому суспільстві зараз усе так хитко, що може відбутись все, що завгодно». Приблизно стільки само не можуть за теперішнього безпорядку та невизначеності збагнути, у що вірити. Для 80,6% **проблема взагалі в тому, що більшість людей взагалі ні у що не вірить.** Майже не зменшується питома вага тих, хто вважає, що на наших очах руйнується багато з того, у що вірили наші батьки — а це більше 80% респондентів. На думку двох третин опитаних, раніше люди краще почувалися, бо кожен знав, як вчинити правильно.

Окремо про наведені у виданні дані Європейського соціологічного дослідження, що стосуються України і п'яти країн — Росії, Польщі, Німеччини, Франції і Болгарії. Вони свідчать про те, що громадяни нашої країни найменше, порівняно з іншими, задоволені станом справ в економіці і своїм життям, почувають себе щасливими, найбільше незадоволені тим, як діє демократія, працює уряд, найменше довіряють парламенту, політикам і політичним партіям, судово-правовій системі, міліції, гірше оцінюють стан освіти, охорони здоров'я. Лише по окремих позиціях ситуація в нашій країні схожа з Болгарією.

Прикро. але це так. Не можна не погодитись з висновком, який міститься у заключній статті доктора соціологічних наук М. О. Шульги: *«У результаті у 2011 р. маємо не те, рекламоване в 1991 р. у ЗМІ розвинене демократичне, правове, ринкове, багате соціальне суспільство, а олігархічний дикий капіталізм, з гігантською соціальною поляризацією, масштабною бідністю..., зруйнованою соціальною сферою, повсюдною корупцією і деформованою моральністю.*

У цих умовах українська політична еліта виявилася неспроможною дати адекватні відповіді на ті історичні виклики, які постали перед нею. Загальною рисою діяльності всіх президентів України, всіх команд української влади останніх двадцяти років була їх «нестратегічність» (т. І, с.559).

Насамкінець слід відмітити, що **наші люди поступово пристосовуються до умов, що склалися в країні,** — це підтверджують соціологічні дослідження. **Але впевненості у власному майбутньому вистачає лише 11,8%.** Дослідження, проведені у 2011 році, показали, що наші люди найбільше бояться: зростання цін — так відповіли 70,3% респондентів, невиплати зарплат, пенсій, допомог — 63,8%, безробіття — 63,5%, голоду — 33,5%, зростання злочинності — 32,2%, холоду в квартирах — 24,1%, масових вуличних безпорядків — 21,6%. За даними опитування, проведеного у 2006 році, майже двом третинам респондентів (60,2%) не вистачало можливості харчуватися відповідно до своїх смаків, 53,3% — захисту від злочинності, 61,2% — дотримання в країні прав людини, 72,2% — стабільності в державі й суспільстві, 77,3% — державного захисту від зниження рівня життя, 45,2% — політичних ідеалів, які заслуговують на підтримку, 73,7% — порядку в суспільстві. Відтоді відчутного поліпшення більшості з цих показників не відбулося.

Владні структури не мають права не рахуватися з цим. Терпіння народу не безмежне.

Георгій КРЮЧКОВ,
народний депутат України III і IV скликань.

*Українське суспільство. Двадцять років незалежності. Соціологічний моніторинг: У 2-х т. Том 1. Аналітичні матеріали/За ред. д. ек. н. В. М. Ворони, д. соц. н. М. О. Шульги. — К.: Інститут соціології НАН України, 2011. — 576 с./; Том 2: Таблиці і графіки / За ред. д. філос. н. Є. І. Головахи, д. соц. н. М. О. Шульги. — К. Інститут соціології НАН України, 2011. — 480 с.

** Аномія — морально-психологічний стан індивідуальної і суспільної свідомості, обумовлений кризою суспільства, протиріччям між проголошуваними цілями і неможливістю їх реалізації для більшості. Характеризується розкладом системи цінностей, почуттями відчуження людини від суспільства, апатією, розчаруванням у житті, деморалізованістю, недовірою, невдоволенням, непевністю і навіть цинізмом.

САМОВРЯДУВАННЯ

Громаду об'єднують... гроші

Тристоронню угоду між обласною радою, обласною державною адміністрацією та Державним фондом сприяння місцевому самоврядуванню підписано в Донецьку. Документ передбачає організацію різноманітних тренінгів, навчання, семінарів, круглих столів для представників муніципалітетів із підготовки проектів та програм. Крім того, заплановано залучати громадськість для вивчення ефективності та результативності такої роботи.

В майбутньому буде сформовано базу кращих практик місцевих ініціатив області. Угода покликана скоординувати зусилля фонду та органів влади на місцях і, зрештою, зробити діяльність влади більш ефективною та соціально орієнтованою.

За словами голови Державного фонду сприяння місцевому самоврядуванню Сергія Малікова, торік Донецька область залучила 2 мільйони 235 тисяч гривень із державного бюджету, беручи участь у задумах фонду. «Це невелика кількість проектів, але за сумою вони досить значні. Переконаний, після їхнього впровадження мешканцям стане простіше отримати послуги від влади. Цінність досвіду полягає ще й у тому, що такі проекти об'єднують людей для вирішення спільних завдань кожної конкретної громади. В процесі реалізації між мешканцями складаються партнерські стосунки», — зазначив керівник фонду.

Оскільки значна частина територіальних громад, особливо сільських, не має досвіду якісної підготовки проектів, обласна рада надаватиме їм консультативну та методичну допомогу.

ЦИТАТА

Голова обласної ради Андрій ФЕДОРУК (на знімку): «Ми хотіли би не лише підвищити рівень участі обласних органів місцевого самоврядування у всеукраїнському конкурсі шляхом підвищення якості написання проектів, а й в особі фонду бачити свого представника і прихильника в питаннях реформування системи врядування».

Під час інформаційно-методичного семінару, присвяченому вимогам та особливостям проведення Всеукраїнського конкурсу проектів і програм розвитку місцевого самоврядування, представники міських, сільських, селищних та районних рад дізналися, як оформлювати накреслення для отримання грантів від державних та міжнародних організацій. Торік переможцями згаданого конкурсу стали шість проектів від області. Крім того, Міжнародний фонд «Відродження» підтримав у регіоні 38 задумів на загальну суму 2 мільйони 853 тисячі гривень. Ще понад 500 ініціатив стали переможцями конкурсу обласної ради та профінансовані на загальну суму в 10 мільйонів гривень. Цього року на проведення такого конкурсу в обласному бюджеті заплановано сім мільйонів гривень.

Ліна КУЦ.

Запорізька область: на обліку торік перебували майже 21 тисяча безробітних

Біда не в тому, що немає, а в тому,

Аксіома: промисловість «везе» соціальну сферу. У Запорізькому краї вона завжди була достатньо потужною саме завдяки високому рівню індустріалізації. Тут, скажімо, у 1990-му продуктивність праці в промисловості та будівництві досягла відповідно 123 і 119,8 відсотка. На квартирному обліку перебувало лише 25,2 тисячі сімей (у 1980-му — 77 тисяч). Які показники сьогодні — і статистика не знає. Неважко передбачити їх на тлі лежачих і стоячих на колінах підприємств і фактично замороженого будівництва соціального житла.

Їдучи в регіон, ми поставили за мету вивчити і показати не лише, як з'ясувалося, досить плачевну економічну ситуацію, а й наслідки її, що яскраво проявляються в соціальній галузі. Її стан прагнули показати в пропонованих матеріалах. Деякі показники надаються в порівняльній таблиці.

Показники розвитку соціальної сфери

	1990	2011	+/-
Дошкільні навчальні заклади	991	537	-454
Вищі державні навчальні заклади 1-4 рівнів	34	26	-8
Студенти	63673	93972	+30299
Загальноосвітні школи, тис.	664	628	-36
Учні ЗОШ, тис.	284	158	-126
Діти, які відпочили у літніх таборах	131184	46029—2010	-85155
Лікарні	162	99	-63
Лікарі на 10000 населення	43,6	42,7(2010)	-0,9
Середній медперсонал на 10000 населення	112,2	91,8	-20,4
Лікарняні ліжка на 10000	140,7	85,9(2010)	-54,8
Коефіцієнт дитячої смертності	13,7	дані відсутні	
Пенсіонери, тис.	518	537	+19
Театри	3	5	+2
Музеї	8	22	+14
Клуби	839	470	-369
Бібліотеки	758	586	-172
У т. ч. сільські	481	381	-100
Кількість засуджених (тис. осіб)	6,8	дані відсутні	
Зареєстровано злочинів (тис.)	17,3	27,8	+10,5

Вибір невеликий — безробіття чи принизлива зарплата

НА УЗБІЧЧІ

Проблема безробіття і принизливих зарплат не оминула й індустріальний край.

…Нинішній директор навчального закладу Олександр Р., професіонал з 42-річним досвідом, байдикував, чекаючи посаду кілька місяців. Це не строк для літунів. А Олександр Васильович пережив неабиякий стрес, бо завжди був затребуваним. При будь-якій владі. Його «пішли» у 2010-му: крісло сподобалося варягу.

Керівництво регіону про майстра управлінських справ згадало і дало йому можливість підняти заклад на вершину, з якої він ганебно скотився за колишніх горедиректорів.

— Немає нічого гіршого, ніж призначати на посади за політичними чи кумівськими симпатіями, — вважає Олександр. — Схоже, нинішня команда оцінює людей за діловими якостями, оскільки я не партієць і не кум.

Про коня, що не псує борозни, ми згадали не випадково. Скільки справжніх фахівців викинуто на узбіччя в регіоні, скільки талановитої молоді не знаходять свого місця і служать хлопчиками для биття...

Монолог безробітного Миколи С.

— Ніколи не думав, що в передпенсійний вік вимушений буду шукати роботу за межами рідного Запоріжжя. Маю чималий «гарячий» стаж, але до пільгової пенсії не допрацював, скоротили. У місті гідної роботи не знайшов, поїхав у столицю. Там влаштувався охоронцем, мав куток у гуртожитку. Криза з'їла все: і роботу, і житло. Повернувся на зиму додому.

Нещодавно махнув знову на Київ. Обіцяли роботу в супермаркеті. Обдурили. Пішов на будмайданчик — робота собача, а платять мізер, бо знають мою безвихідь. Живу у вагончику, доки холодно, скоро маю звільнити його.

Гадаємо, Миколі час повертатися до Запоріжжя. Олександр Пеклушенко, очільник області, у бесіді з нами сказав: «Закриття одного робочого місця — це надзвичайна подія для голови сільської ради, для глави райдержадміністрації, для міського голови... А тому розумники, які прагнуть з допомогою схем і структур відібрати у людей робочі місця, програють. Ми моніторимо кожен такий випадок, відстежуємо рух у судах. У нас є конституційний інструмент дати цій банді по руках».

ЦИФРИ

Середня зарплата сьогодні на «Запоріжсталі» — 3 тисячі гривень, на «АвтоЗАЗі», «Мотор Січі» — 3,5 тисячі гривень.

Найбільше отримують працівники добувної промисловості — 4417 гривень. Ті, хто виробляє та розподіляє електроенергію, газ і воду, мають 4210, фінансисти — 3905 гривень. Найнижчі заробітки у працівників ресторанів і готелів (1528), рибалок (1676) та лісовиків (1705 гривень).

Перший проректор Класичного приватного університету Микола Фролов, коментуючи ситуацію, зазначив, що «проблема з пошуком роботи загострюється... Втрата робочого місця — трагедія для людини. Власники підприємств витискують з працівника максимум, платять мінімум. Між іншим, за десятиліття у Запоріжжі побудовано лише одне підприємство — завод напівпровідників».

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

А без води ми хуторяни

ПАСУТЬ ЗАДНІХ

Коли ми вже повернулися з відрядження, прийшла новина, що місто Дніпрорудний повністю залишилося без води.

Власне, ця інформація не стала для нас відкриттям, бо проблем у Запорізькій області в житлово-комунальній сфері вдосталь. Можливо, за винятком хіба що Енергодара.

Недаремно, коли ми запитували жителів обласного центру, яке запитання вони хотіли б поставити очільнику виконавчої влади області, одна з жіночок попросила: «Запитайте, чому в Запоріжжі тарифи на житлово-комунальні послуги вищі, ніж в Енергодарі?».

Однак розмір тарифів — не єдина проблема запоріжців. Бо за дев'ять місяців минулого року, як визнав у виступі на сесії обласної ради сам голова ОДА, житлово-комунальне господарство області опинилося на 26-му місці.

Олександр Пеклушенко:

— Перше, що потрібно, — зрозуміти коло проблем. Вибудувати пріоритетність і послідовність. Житлово-комунальне господарство зачіпає життя кожної людини. У цьому зв'язку, на жаль, точиться дуже багато дискусій, маємо спекуляції, зокрема і щодо міста Запоріжжя. А коли багато розмов ні про що, то мова йде про інтереси — гроші. І на темі ЖКГ зіштовхується багато інтересів, багато зацікавлених. Для мене найголовніше — захистити інтереси жителів обласного центру. А тому було дано доручення розібратися в ситуації міському голові Сіну і керівнику фракції Партії регіонів у міськраді Кальцеву, зустрітися з людьми, які зробили публічну заяву з цієї проблеми. Друге: вивчити всі моделі, які пропонуються. Після чого провести громадські слухання. І якщо громадські організації, жителі підтримають одну з моделей чи загальну модель — виносити на сесію міськради.

Але... Будь-яка реформа повинна передбачити поліпшення. Люди повинні відчути на собі результат, а не збільшення тарифів. Цього ми не допустимо.

Те, що мешканці Запоріжжя потерпають, відчувалося скрізь. Саме розпочалися морози і всюди було прохолодно — в будинку органів влади, в готелі, який розмістився неподалік. Та й самі жителі казали, що якби не утеплили вікна і балкони, довелося б мерзнути.

І треба ж такому статися, що нам на очі втрапила газета «МИГ» за 24 листопада минулого року. Гадаємо, її варто процитувати з деякими скороченнями.

«…Історія когенераційної станції «Південна» — показовий приклад нашої містечкової тупості. Запуск «Південної» в листопаді 2001 року став знаковою подією для всієї України. Вперше комунальна котельна була модернізована за когенераційною схемою: за рахунок встановлення газотурбінної установки за тих само витрат газу «Південна», окрім тепла, стала виробляти й електроенергію. Напевно, не треба мати сім п'ядей у лобі, щоб зрозуміти, якщо з однієї одиниці палива виробляти вже не одну, а дві одиниці енергії — в нашому разі, теплової і електричної, — то ціна цих одиниць буде нижча, аніж за роздільного виробництва.

Спільний проект компанії «Рассвет» і ЗМКБ «Прогрес» став опорною точкою для розвитку всієї вітчизняної малої енергетики. Керівник «Рассвета» Петро Сабашук, будучи народним депутатом четвертого скликання, на базі практичних напрацювань «Південної» підготував і провів через Верховну Раду два базові закони «Про теплоенергетику»… і «Про комбіноване виробництво теплової і електричної енергії». Вивчати досвід «Південної» приїжджали представники тепломереж із різних куточків країни.

Понад те, на «Південній» було обкатано ще одне ноу-хау «Рассвета» — скрубер, або установку із глибокої утилізації теплоти димових газів. Спочатку димовий газ котла напряму йшов у трубу. До того ж разом із димом виходила і частина тепла… На «Південній» це тепло повернули в систему гарячого водопостачання… Економія природного газу… досягала 12—15 відсотків…

…Була розроблена… програма «Запоріжжя-2005», яка включала і переобладнання котелень за когенераційною схемою, і установку скруберів, і будівництво сміттєпереробного заводу, в якому сміття використовувалося б як безплатне паливо. Але…

…В опалювальний сезон 2004 року місто ввійшло вже без «Південної»…

…Її хоч і короткий, але змістовний досвід ліг в основу для будівництва понад 80 когенераційних станцій в усій країні. А сам Петро Сабашук і його «Рассвет» побудували в Тирасполі найбільшу когенераційну станцію у Східній Європі…

…А наше місто, що гордо іменується «індустріальним центром», в черговий раз трясеться від жаху майбутнього підвищення тарифів на тепло. І йде в ЄБРР по кредит для будівництва конегераційних станцій…»

Намальована колегами картинка, напевне, доволі точно характеризує те, що відбувається у Запоріжжі й області. Недаремно довелося почути і таке:

— Ми у Запоріжжі відчуваємо себе хуторянами.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

За даними Рахункової палати, виділені... з держбюджету кошти на будівництво мостів використовувались без належного контролю з боку «Укравтодору» та міськради. Як наслідок — порушення фінансово-бюджетної дисципліни та чинного законодавства на 144,8 млн. грн.

Що багато є

ДО УВАГИ УРЯДУ

Мости — державі, аеропорт — місту

Дивна метаморфоза відбулась у головах можновладців відносно запорізьких мостів і аеропорту. Вирішено, що транспортні переходи через Дніпро замість міста відтепер будуватиме держава, а повітряні ворота мають намір передати із державної у муніципальну власність. Тобто громада обласного центру, за вісім років так і не з'єднавши два береги новим мостом, береться навести міжнародний повітряний. Чи під силу місту тягар, який звалюють на його плечі?

Порушень — на 145 мільйонів

Багато років у Запоріжжі тільки й розмов, що про мости. Існуючі — Преображенський та гребля Дніпрогесу — уже давно перебувають у незадовільному технічному стані і вкрай перевантажені. Потрібні нові мостові переходи, які відіграватимуть і стратегічне значення для розвитку, і вдосконалення загальнодержавної транспортної системи центральної частини країни. То чому їх досі нема?

Ідею «батьків» міста, що самотужки взялися за грандіозний проект, вочевидь, поховали б у зародку, якби у 2004-му її не підтримав уряд. За його рішенням сучасна автомагістраль через Дніпро вартістю 1,9 млрд. гривень мала прийняти потік машин ще у кінці 2009-го. Не вийшло ні 2009-го, ні 2010-го, ні торік. Як зазначають експерти, причина — у відсутності єдиної політики та скоординованих дій Кабміну і зацікавлених міністерств і відомств. Хоча об'єкт був у комунальній власності, він зводився за рахунок держбюджету. До 2010 року з нього виділено мільярд гривень, а з міського лише три з лишком мільйони.

Роками у кабінетах узгоджували фінансові показники уточненого титулу будови, на завершення якої, на думку проектувальників, нині потрібні, за різними оцінками, від двох до трьох мільярдів гривень. Кошторисна вартість довгобуду зростає щодня, а на жодній із п'яти розв'язок, передбачених першою чергою будівництва, роботи не завершені. А є ж і друга черга...

Відмовитись від ідеї — державі дорожче. До того ж місту без третього шляхопроводу через річку загрожують пробки, які паралізують автомобільний рух і життя металургійного центру.

Одне слово, щоб об'єкт ожив, його слід передати під тепле і надійне крило держави. Що наприкінці минулого року і було зроблено. Гроші виділені, робота для тисячі фахівців гарантована. На нашу думку, пахне дещо черговою авантюрою, але керівництво області твердо запевняє, що мости будуть зведені цього року.

— Якби ми передали об'єкт три роки тому, мали б сьогодні іншу картину, — каже голова облдержадміністрації Олександр Пеклушенко. — Утім, перехід можна було звести ще в середині 80-х, коли й відповідний проект був. Але тоді хтось виступив на захист лютиків-квіточок, яким міг зашкодити міст. І ось маємо ті квіточки під смітниками, а магістралі катма. Та вона буде, гарантую, освоїмо усі виділені кошти до кінця року. Об'єкт на контролі Президента України, а я знаю силу особистого контролю Віктора Федоровича...

Мости через Дніпро — це робота для колективів генпідрядника ВАТ «Уманьавтодор», субпідрядників «Мостобуд», «Планета міст» тощо.

Мостовий перехід — це новий асфальтний завод у Вільнянському районі, сотні робочих місць для запоріжців, розв'язання транспортної проблеми, яка з роками загостюється.

ДУМКА ПЕСИМІСТА

Як я поінформований, кілька місяців тому міські служби авральними темпами працювали над питаннями з відведення землі під мости. І це після десятирічного будівництва об'єкта. А подивіться на будмайданчик — навколо нього півтора десятка хат і кілька сотень гаражів. Сам живу в зоні будівництва, але ніхто не пропонував відселятися...

Повітряні ворота — ганьба краю

Запорізький міжнародний аеропорт має бути не ганьбою області, а візитівкою краю, вважає Олександр Пеклушенко. І робить усе від нього залежне, щоб уже цього року влада обласного центру прийняла його від держави на свій баланс.

А об'єкт цей треба бачити **(на знімку)**. Життя на ньому ледь жевріє. Пару рейсів, які обслуговують до мінімуму секвестровані служби, куці послуги для пасажирів — підтвердження того, що колись успішне авіапідприємство дихає на ладан.

Щоб найближчим часом воно стало візитівкою, треба модернізувати смугу, сигнальне обладнання, інженерні мережі та радіотехнічні засоби. І побудувати сучасний аеровокзал.

Віктор Біскупський, генеральний директор ДП «Міжнародний аеропорт Запоріжжя»:

— Приміщення вокзалу здано у 1965-му, капітальний ремонт смуги робили 1982-го. Повітряні ворота давно технічно застаріли і хоч вони державні, з казни ми не отримуємо жодної копійки з 1994 року. Якщо будемо на балансі міста, зможемо на законних підставах розраховувати на допомогу місцевих бюджетів. Підприємство стане привабливішим для інвесторів, на яких і робитимемо ставку.

У планах запоріжців — максимум зробити власними силами, але смугу з її інфраструктурою (потрібно 500 млн. гривень) вони «не потягнуть». «Проситимемо Київ, попередні домовленості є», — констатує Пеклушенко. Поки що уряд свого слова про передачу ДП у комунальну власність не сказав...

Бити чолом, вважають експерти, не довелося б, якби Дніпропетровськ не вилетів із числа претендентів на проведення Євро-2012. Кошти тоді дали б і на сусідський аеропорт, і на запорізький філіал. Йому, між іншим, свого часу виділили 2,7 млн. гривень, за які вже давно виготовлена проектно-кошторисна документація реконструкції «ганьби області».

Питання про передачу комплексу місту вирішується з грудня 2010-го. Керівництво ДП постійно оптимізує виробничий процес, позбавляючись кадрів. Торік скорочено 80 працівників, відсутність яких не впливає на безпеку польотів, стверджують в аеропорту. Із борговою ями він все одно не виліз.

Фото Івана ІЛЛЯША.

ВІСТІ З ЗАПОРІЖЖЯ

Обрали трьох голів сільрад

Перемогу на позачергових виборах здобули двоє регіоналів і позапартійний. Зокрема, Чкалівським сільським головою у Веселівському районі став директор комунального підприємства «Чкалово» Станіслав Калиновський. Він не є членом жодної партії. А ось у Старобогданівці сусіднього Михайлівського району обрали приймача сировини одного із товариств з обмеженою відповідальністю, члена Партії регіонів Сергія Сахарова. У селі Сторчове Новомиколаївського району теж новий керівник — регіонал Аркадій Денисенко.

І знову небезпечна риболовля

Сімох рибалок на Каховському водосховищі в Кам'янсько-Дніпровському районі запорізькі рятувальники зняли з криги, що відірвалася. Півтори години за допомогою катера на повітряній подушці доставляли потерпілих на берег. По ходу в акваторії Каховського водосховища підібрали ще одного чоловіка, ледь живого і в стані сильного переохолодження.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чергове ДТП з маршруткою

У Заводському районі Запоріжжя «лягло» на бік маршрутне таксі з 13 пасажирами у салоні. Двох постраждалих довелося доставити до міського Центру екстремальної медицини і швидкої допомоги. Вони — у стані середньої важкості. Попередня причина аварії — водій не впорався з керуванням. У Запоріжжі того дня була вкрай несприятлива для поїздок погода із мокрим снігом. Нагадаємо, що 29 лютого в місті теж сталася серйозна аварія за участю маршрутного таксі. Тоді в результаті подвійного зіткнення мікроавтобуса з фургоном і водовозкою загинула жінка.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Коли підніматимемо гроші з землі та дихатимемо на повні груди?

БЕЗПОРАДНІСТЬ ВЛАДИ

Коли-небудь, віримо, важка промисловість, для продуктів «життєдіяльності» якої десятиріччя задихається Запоріжжя, під тиском «зелених» і далекоглядних правителів буде виведена із міста на Дніпрі. Але ще багато років після цього про металургійні монстри нащадкам нагадуватиме балка Середня — відомий полігон промислових відходів. Сьогодні жоден еколог чи статистик точно не скаже, скільки відходів (за різними оцінками — від 150 до 300 млн. т) тут звалено за останні 70 років.

Вони не лише псують ландшафт і здоров'я городян. Відвали стали своєрідним пам'ятником безпорадності, безгосподарності та байдужості можновладців. Свого часу у відвалах Середньої накопичилося металевих відходів на мільйони гривень, які не спромоглося «підняти» місцеве керівництво. Це з успіхом зробили підприємці, поділивши 220 га полігона на кондиційні металобрухту, що добувався і добувається нині. Кажуть, і досі тут лунають постріли, але масштаби розборок конкуруючих угруповань порівняно з 90-ми не ті.

Під ногами нинішнього начальства регіону, хронічно потерпаючого від дефіциту коштів на розвиток, горами лежить не менш привабливий матеріал — доменний шлак. Його можна використовувати, зокрема, в будіндустрії та для засипки вироблених шахт. Й істотно поповнювати цим місцеву скарбницю. Треба тільки налагодити переробку цінної сировини у значно більших обсягах і знайти ринок збуту. Та що говорити про його завоювання, коли найменший інтерес до шлаку та його продуктів виявляють сьогодні саме його власники. Запоріжці останнім часом малопродуктивно використовують балку як курку, що сидить на золотих яйцях.

Експерти вважають, що багато природних матеріалів можна і потрібно заміняти на менш затратні, і Запоріжжя у цьому плані має стати ефективним виробником вторинних ресурсів. Для цього необхідно об'єднати зусилля законодавчої та виконавчої гілок влади. Парламентарії мають прийняти відповідні закони, а уряд — розробити програму використання вторинних ресурсів. У західних країнах, у яких такі програми діють, переробка та використання вторсировини в 5—15 разів дешевші від розробки нових природних родовищ.

На феросплавному заводі, скажімо, із шлаку виробляють щебінь трьох фракцій і реалізують щодня 200—300 т майже у всі регіони країни... Крім запорізького, де він майже не має попиту. Зокрема, дрібнофракційний щебінь-пісок. У маркеті така суміш із сіллю коштує 15 гривень за невеликий пакет. Феросплавний продає тонну піску за 2,5 гривні. Чи не тому в перші зимові хуртовини (ми якраз поверталися до Києва) траса від Запоріжжя до кордону із Дніпропетровською областю була заметена до непристойності, а на території сусідів — чистою і безпечною? Мимоволі згадалася фраза про те, що запоріжці почуваються порівняно із дніпропетровцями хуторянами...

ДО РЕЧІ

У 2007-му ВАТ «Запоріжсталь» реалізувало для потреб будівельної промисловості 1,5 млн. т доменного шлаку, тобто практично 100 відсотків його річного «видобутку». Торік перероблено лише половину відходів. За розміщення шлаків на полігоні, між іншим, виплачується екологічний податок із розрахунку 11,25 грн. за тонну. Один лише гігант «Дніпроспецсталь» позаторік за розміщення 148 тис. шлаку, лому, сміття та металургійного пилу заплатив майже 3 млн. грн. податку. Шлаки підприємство на корисні продукти уже не переробляє...

Область сидить на вторинних матеріалах, потенційні можливості їх використання в регіоні величезні, але місцева влада досі не вельми опікувалася проблемою. «Нам би такі ресурси — будіндустрія стала б на ноги», — чули ми в Чернігові, на Волині, в Миколаєві.

А на Запоріжжі мільйони тонн цінної сировини лежать у балках, засмічуючи навколишнє середовище і підриваючи і так слабке здоров'я жителів металургійного мегаполісу. Кажуть, облрада готова затвердити чергову великомасштабну природоохоронну програму, реалізація якої дасть можливість людям дихати на повні груди...

**Іван ІЛЛЯШ,
Володимир КОРОЛЮК.**

ПОЧАТОК У №45,48 ЗА 13 ТА 16 БЕРЕЗНЯ ЦЬОГО РОКУ.

(Далі буде).

Правоохоронці Гадяча затримали 26–річну жінку, яка викрала «Жигулі», щоб разом зі спільником здати авто на металобрухт — за «копійку» вторгували півтори тисячі гривень, *повідомляє наш власкор Віталій Скобельський*

На Буковині для забезпечення молоді першим робочим місцем створять центр праці, — заявила заступник начальника управління у справах сім'ї, молоді та спорту Чернівецької ОДА Ганна ГЛІБКА, *передає наш власкор Сергій Сулима*

Прихилився «Пролісок» до «Червоної калини»

Лише в одному місці — неподалік сіл Жобрин Рівненського та Грем'яче Ківерцівського районів — Рівненську і Волинську області розділяє високий бетонний паркан. Тут розташовані дві прекрасні оздоровниці: «Пролісок» і «Червона калина». Як їм живеться сьогодні? Що роблять у колективах, щоб не допустити різкого подорожчання послуг і зберегти при цьому гарні умови для відпочивальників?

Обидві оздоровниці розміщені у мальовничому куточку. Ще задовго до того, як їх побудували, місцеві мешканці помічали, що вода з джерел у цій місцині цілюща, що тут багато лікарських рослин, а у річці Путиловці водяться раки — природні індикатори чистоти води. А якщо додати до цього ще й сосновий ліс, повітря у якому надзвичайно чисте, то можна зрозуміти відпочивальників, котрі задоволено кажуть, що отримують в оздоровницях повний релакс.

— Тут дихається на повні груди, а прогулянки сосновим лісом і біля водойми — величезне задоволення, — ділиться враженнями 24-річний відпочивальник «Червоної калини» Віктор Зарудний із Запоріжжя.

— Приїхала до «Проліску» вже втретє. Була восени, взимку і влітку. Це справжня перлина, — не приховує захоплення від краси місцини Ірина з Луцька.

До речі, мінеральну ропу зі свердловини, яку пробурили у цій місцині ще у 1980-му, в Одеському інституті курортології визнали однією з найкращих в Україні. За своїми цілющими властивостями вона близька до вод відомого чеського курорту Карлові Вари і досить добре діє на опорно-руховий апарат, сприяє лікуванню шлунково-кишкового тракту. Такі хвороби лікують в обох санаторіях, а в «Червоній калині» — ще й серцево-судинні.

— У нашому санаторії поряд з іншими методиками практикуємо гідрокінезотерапію — підводне вертикальне витяжіння хребта у мінеральній воді та йодобромних розсолах, які втричі солоніші, ніж морська вода, — розповідає головний лікар «Червоної калини», заслужений лікар України Микола Сивий.

Такі само методики використовують і у сусідньому «Проліску», щоправда, тут мінеральні ванни приймають не традиційно, а в дубових 350-літрових бочках, які створюють відповідний тиск води.

Загалом в обох оздоровницях — сучасне обладнання для діагностики та лікування, широко застосовують лікарські трави, фіточаї і фітонастоянки, лікарські рослини для приготування яких збирають самі. Використовують тут і напрацьовані народом методики лікування. У «Червоній калині», наприклад, це теплотерапія за рахунок прогрітого жита, загальне вологе укутування (іспанський плащ), у «Проліску» — світлолікування, апітерапія — бджолоужалення, а настояна на лікувальних торф'яних грязях річкова вода дуже добре сприяє лікуванню шкіряних захворювань. В обох оздоровницях практикується гірудотерапія — лікування п'явками.

Відпочивальники, з якими розмовляли і в «Червоній калині», і в «Проліску», в один голос заявляють, що позитивна енергетика йде не лише від прекрасних довколишніх пейзажів, процедур, а насамперед від людей, які тут працюють, — добрих, щирих, уважних і привітних. А в оздоровницях працюють мешканці довколишніх сіл, які дорожать своїм місцем, бо у сільській місцевості знайти роботу проблематично.

— Ми ретельно підбираємо персонал, — розповідає головний лікар «Червоної калини» Микола Сивий. — Адже працювати з людьми вміє не кожен. А ми хочемо, щоб до нас приїжджали на відпочинок ще і ще. До речі, у нас уже є постійні клієнти, але раді бачити і нових. Географія, звідки до нас приїздять на оздоровлення, не обмежується лише Україною, відпочивали у нашому санаторії люди з Польщі, Росії, США, Канади, Німеччини — загалом із більш як сорока країн. А з часу відкриття санаторію тут оздоровилося більше 120 тисяч осіб, у тому числі 50 тисяч дітей з 3 районів, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС.

ПОДРОБИЦІ

Санаторій «Червона калина» перебуває у державній власності, колектив орендує державне майно і напрацьовує свою частку — нині вона становить більше 20 відсотків. Санаторій «Пролісок» — комунальна власність Волинської області.

Корпуси санаторію «Червона калина».

Головний лікар «Червоної калини», заслужений лікар України, лауреат Державної премії Микола Сивий.

Дуже багато людей побувало і в «Проліску». Тим паче що він дещо «старший» від «Червоної калини». І спочатку функціонував як літній піонерський табір, а у 1995-му йому було надано статусу санаторію. Директор Валентина Касарда разом з колективом багато зробила для того, щоб «Пролісок» із місцевої оздоровниці перетворився на санаторій всеукраїнського значення: крім жителів Волинської області, тут оздоровлюються люди й з інших регіонів України.

Керівники обох оздоровниць-сусідок кажуть, що дуже важко ламати усталені стереотипи: люди їдуть на вже «розкручені» курорти. Тим часом життя не стоїть на місці — й інші оздоровниці підтягують свої послуги до належного рівня, бо тільки так можна привабити людей. «Червона калина» і «Пролісок» саме серед таких, свідченням цього є багато відзнак на різних конкурсах, зокрема «Золота фортуна», «Сто кращих товарів і послуг України» та інших. Оскільки останніми роками соцстрах бере дуже мало путівок, оздоровниці укладають прямі договори на оздоровлення людей з великими підприємствами України, приймають також індивідуальні замовлення на лікування й оздоровлення. Стараються тримати планку цін на путівки на такому рівні, щоб вони були доступні людям, хоча й це дуже і дуже складно в умовах постійного подорожчання енергоносіїв. У «Проліску», скажімо, з 20 лютого по 20 квітня вони акційні — 199 гривень за добу (сюди входить харчування, лікування, проживання). Робиться це для того, щоб старша вікова категорія могла взяти путівку. У теплі пори року попит на путівки підвищується, оздоровниці заповнені повністю.

Найскладніші для санаторіїв періоди: глибока осінь, зима, початок весни.

— Це місяці, коли ми не можемо за рахунок куплених путівок заповнитися, хоча й беремо участь у тендерах, які проводить Міністерство соціальної політики, — розповідає директор «Проліска» Валентина Касарда. — Багато разів і як директор санаторію, і як депутат Волинської обласної ради порушувала питання на рівні міністерства, щоб надсилали до нас не групи дітей, а матерів з дітьми. Адже є потреба лікувати маму з дітьми: мама — дитина, мама — двоє дітей, мама — троє дітей, четверо. Держава несе великі видатки, посилаючи на оздоровлення групи дітей: зберігається зарплата вчителя в школі чи вихователя, плюс тут його потрібно годувати. А скільки коштує перевезення груп?! Якщо все це скласти і порахувати, то виходить, що маму з двома-чотирма дітьми можна безплатно харчувати.

— І річ не лише у видатках, а насамперед, в ефективності оздоровлення, — продовжує Валентина Іванівна. — Мама знає, які обстеження проводили її дитині, що, як лікують, який результат, ефект. Мати побачила тут і продовжила вдома курс лікування. А під час групового оздоровлення дітей вихователь, під опікою якого їх п'ятнадцять, не простежить за всіма так, як мама. Тож, на мою думку, було б непогано, якби у Києві, проводячи тендери, ту свою «групову» політику переглянули повністю. Адже потрібно, щоб витрачені державою кошти давали результат.

ПЕРСПЕКТИВИ

Дуже мало — 160—180 — путівок на рік бере соцстрах, аргументуючи це різними причинами, тоді як «Червона калина» могла б прийняти 4,5 тисячі осіб. Схожа ситуація і у «Проліску»: соцстрах бере сюди лише 300 путівок, хоча оздоровниця має змогу прийняти більше 3 тисяч відпочивальників за рік.

— Нам дуже допомагає те, що ми маємо вирощені на нашому городі та в теплицях овочі, свою пасіку, свиноферму, молоко та сир також не зазнають обробки консервантами. Хліб теж свій, як і випічка. Квашені помідори, огірки, капуста також свої, фірмові, — розповідає директор «Проліска» Валентина Касарда. — А тому меню різноманітне і вітамінне. А якби все купували, то це було б проблематично і дорожче.

Попри досягнуте, життя колективів обох санаторіїв далеко не таке безхмарне, як може видатися. Актуальною залишається проблема так званих депресивних пері-

Директор санаторію «Пролісок», депутат Волинської обласної ради Валентина Касарда біля стенду з нагородами санаторію.

Олександра ЮРКОВА,
Микола ЯКИМЕНКО.
Рівне—Луцьк.
Фото авторів.

Життя колективів обох санаторіїв далеко не таке безхмарне, як може видатися

Хочеться вірити, що луки більше не ділитимуть

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Про цю історію «Голос України» розповідав у №230 за 7 грудня минулого року в матеріалі «Що в Червоному ділять по-чорному». Коротко нагадаємо ситуацію.

У селі Червоному Сумського району селяни десятиріччями користувалися громадськими сіножатями й пасовищами, розташованими вздовж Псла. Ще донедавна річка в'юнилася під самісіньким селом і навесні розливалась та підтоплювала крайні хати. Тож якось у людей урвався терпець, вони взяли до рук лопати, щось десь прокопали — і Псел змінив своє русло, а площа заплавних лук за селом стала значно більшою. На тих луках селяни випасали свою худобу, й з того чимало з них жило.

Та останнім часом на громадські землі поклали око «круті» сумчани, які знайшли спільну мову з керівництвом райдержадміністрації. Невдовзі голова Сумської РДА Валерій Коваленко підписав відповідне розпорядження, і «процес пішов». Про те, що їхні луки хочуть забрати й поділити, селяни дізнались у лютому 2011 року. І — розпочали боротьбу. В Червоному відбулись дві бурхливі сходки, на одній з яких люди висловили недовіру голові РДА. Для захисту власних інтересів селяни створили ініціативну групу на чолі з армійським полковником у відставці Іваном Караваєм.

31 березня 2011 року прокуратурі Сумського району, під тиском громади, довелось опротестувати розпорядження голови райдержадміністрації як таке, що прийняте з порушеннями чинного законодавства. Але далі події розгортались за накатаною схемою. Двоє громадян зі списку осіб, що претендували на дачні ділянки в Червоному, звернулись до суду з позовом проти райдержадміністрації. Нібито районна влада демонструє бездіяльність, мовляв, час іде, а проектів землеустрою дачникам не погоджують. 25 травня 2011 року Сумський окружний адміністративний суд позов задовольнив, і голова Коваленко на виконання рішення суду підписав розпорядження №540 «Про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок у власність». У додатку до цього рішення вже було не 50, а 48 прізвищ.

На судове засідання, яке дало підстави очільнику району підписати згадане розпорядження, нікого з територіальної громади села не запросили. За словами В. Коваленка, представник райдержадміністрації побував там як відповідач. «У нас не було ніякої можливості виграти той суд. Я і так тягнув із підписанням розпорядження №540 до останнього», — казав він. І розтлумачив, що кожен громадянин України має право на безплатне одержання земельної ділянки: до 12 соток — під дачу, до 2 га — для ведення особистого селянського господарства й так далі. І що тут поробиш?

Ухвала суду, яка розв'язала руки голові РДА, насправді зобов'язала виконавчий орган районної влади «вчинити дії» лише в тому випадку, якщо це «не суперечить закону або не порушує чиї-небудь права, свободи та інтереси». Тобто, В. Коваленко, на наше переконання, міг розпорядження №540 і не підписувати, довівши, що така його дія порушує права та інтереси територіальної громади села Червоне. Але чомусь підписав. Чому? Про це нижче.

Через те, що селяни не знали про засідання Сумського окружного адміністративного суду, сільрада як уповноважений орган територіальної громади пропустила строки апеляційного оскарження рішення у Харківському апеляційному адміністративному суді. З великими труднощами селянам вдалося добитися поновлення строку на апеляційне оскарження у Харкові постанови Сумського окружного адміністративного суду.

Крокодилові сльози дволикого «благодійника»

Вгадайте, що втнув у цій ситуації Валерій Коваленко? Глибоко помиляєтесь, якщо думаєте, що у відстоюванні істини впрягся з мешканцями Червоного в одного плуга. Навпаки. Довідавшись про позовну «крамолу» червоносельців, голова Сумської райдержадміністрації 21 листопада 2011 року особисто спрямовує до Харкова «Заперечення на апеляційну скаргу». Раніше Валерій Іванович розповідав усім, що ***райдержадміністрація виступала в сумському суді як відповідач і була не проти того, аби справу виграти, але, на жаль, програла, і тому довелось віддати міським «дачникам» сільську землю.***

Тим часом у «Запереченні...» геть відкидає маску «благодійника», зазначаючи, що «Сумська районна державна адміністрація заперечує апеляційну скаргу та вважає постанову Сумського окружного адміністративного суду від 25 травня 2011 року законною та обгрунтованою». А далі сповіщає суд, що з виділенням сільської землі під дачі городян «інтереси Червоненської сільської ради ніяким чином не зачіпаються».

Під час нашої зустрічі В. Коваленко скаржився, що охочих до землі так багато і протистояти їм так важко, що райдержадміністрація намагається усіма доступними способами утримати в державній та комунальній власності хоча б найціннішу землю. Але опісля, як згодом виявилось, власноруч підписав ще два розпорядження — №№ 940 і 941. У тих документах — списки нових претендентів на землю села Червоного. Вдалось роздобути карту-схему тієї поділеної на клаптики землі. З'ясувалося, що «сильні світу цього», почавши з 48 «дачних» ділянок, опісля намалювали їх на плані аж 83! Причому семеро з них отримали дозвіл на розробку проектів відведення на земельні ділянки аж по 2 (два!) гектари. На карті-схемі позначені також додаткові об'єкти соціальної інфраструктури: дорога, автомобільна стоянка, магазин, дитячий майданчик (з басейном!), кафе, сауна, «громадський пляж» і т. д. Абсолютно ясно, що в разі реалізації цього проекту селянські корови опиняться на голодному пайку — без паші й води, а селяни — без засобів до існування.

13 грудня 2011 року колегія суддів Харківського апеляційного адміністративного суду під головуванням судді А. Григорова на своєму засіданні прийняла постанову, якою скасувала ухвалу Сумського окружного адміністративного суду від 25 травня 2011 року. Суд першої інстанції зобов'язано прийняти нову постанову, якою у задоволенні позовних вимог відмовити у повному обсязі.

Ласунів на селянську землю не злічити

Ініціативна група селян, Червоненська сільрада і вся територіальна громада села, можна сказати, зберегли землю, залишену їм у спадок батьками. Сподіваємось, зробив посильний внесок у цю справу й «Голос України». На жаль, сьогодні селянам відстояти свої інтереси вдається нечасто. Щастить тим територіальним громадам, на захист інтересів яких стають люди, здатні на справжнє подвижництво. Аж тричі голова ініціативної групи І. Каравай їздив до харківського суду. Після роботи сідав на поїзд і прибував на вокзал о 2-й ночі, там ночував і чекав, поки судді відчинять двері своїх кабінетів. І так — щоразу. Гроші на ті відрядження і для адвоката, котрий готував папери, збирали всім селом.

Куди тільки не зверталась ініціативна група, намагаючись, паралельно з варіантом судового розгляду, використати й інші мирні способи розв'язання проблеми. Допомоги так і не дочекались, аж поки самі не виграли справу в суді. Однак виграли не остаточно: ***жодне з 5 розпоряджень голови райдержадміністрації, що стосувались приватизації громадської землі, досі так і не скасоване.***

Аби порадитись, що робити далі, ініціативна група на чолі з І. Караваєм на вечір 25 січня оголосила чергові сільські сходини.

На сходинах чекав сюрприз. У першому ряду клубних крісел розмістились заступник голови Сумської облдержадміністрації Сергій Слизький, начальник управління агропромислового розвитку ОДА Володимир Івченко, керівник обласного управління земельних ресурсів Сергій Дедерко, заступник голови Сумської райдержадміністрації Ірина Корнієнко і багато інших начальників. Слизький одразу ж взяв ініціативу у свої руки і запевнив, що Президент Віктор Янукович і голова облдержадміністрації Юрій Чмирь не допустять, аби від чиновників десь постраждали інтереси громади. «Якщо чиновники не працюватимуть для людей, вони будуть покарані», — пообіцяв заступник голови ОДА, зриваючи оплески. У різних варіантах він пізніше повторив цю фразу ще тричі, додавши, що голова облдержадміністрації Юрій Чмирь категорично проти розбазарювання землі в Сумському районі.

Учасники зібрання утворили робочу групу з авторитетних червоносільців. С. Слизький запропонував включити до команди фахівців із питань сільськогосподарського виробництва, юриспруденції та земельних відносин. І ще раз запевнив, що влада зробить усе можливе, щоби відстояти інтереси громади, а винні в ігноруванні селянських проблем будуть покарані. Над цими питаннями і має попрацювати робоча група.

Президент знімає «гречкосія»

Тим часом Червоним поширюються чутки, що претенденти на селянську землю, затверджені першими розпорядженнями голови РДА, форсують виготовлення документів на право власності на ділянки. Але будемо сподіватись, що їм з цього нічого не обломиться.

Не обломиться тому, що під час підготовки цього матеріалу Президент України Віктор Янукович своїм указом звільнив Валерія Коваленка з посади голови Сумської РДА. І хоча в указі про причини відставки жодного слова, сподіваємося, що критичні публікації «Голосу України» інколи читають і в президентській адміністрації. І не тільки читають, а й реагують на критику.

Володимир ЧЕРНОВ,
Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мал Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«швидкі» позмагаються у швидкості

Рівненщина прийматиме міжнародне медичне ралі. Лікарські бригади «швидких» з різних регіонів України, а також із Польщі та Литви відпрацьовуватимуть надання екстреної медичної допомоги і вдень, і в нічний час, покажуть свої знання і вміння у восьми конкурсних завданнях. До змагань залучать також працівників управління МНС, МВС та обласного ДАІ. Організатори моделюватимуть найрізноманітніші ситуації, в яких потрібно буде надавати допомогу. Судді оцінюватимуть перш за все фаховість та злагоджену роботу команд «швидких».

У рамках ралі працівники невідкладної медичної допомоги матимуть можливість підвищити кваліфікацію та обмінятися досвідом з колегами. Як повідомила заступник голови Рівненської ОДА Світлана Сад, в області відбудеться Всеукраїнська науково-практична конференція «Єдина система екстреної медичної допомоги. Створення та перспективи розвитку в Україні» за участі вітчизняних та іноземних фахівців.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

...дано завдання для прокурорів

Бюджетна сфера, виплати зарплати та земельні відносини — на цих трьох питаннях Генеральний прокурор України Віктор Пшонка попросив зосередитися під час представлення у Львові нового прокурора області Олега Василенка.

Віктора Пшонку здивувало, що до Генеральної прокуратури звернувся голова ОДА з приводу зловживання на державних підприємствах «Львіввугілля» та «Львівобленерго». Чим тоді займаються працівники прокуратури на місцях? В області заборгованість із зарплати — 50 мільйонів гривень, не відшкодовано понад 30 мільйонів плати за землю, не повернуто в державну власність 14 гектарів угідь — над цим повинен попрацювати новий прокурор.

Богдан КУШНІР.
Львів.

...модернізація допоможе заощадити в майбутньому

На гірничо-збагачувальній фабриці «Самсонівська» публічне акціонерне товариство «Краснодонвугілля» реалізує проекти з підвищення ефективності збагачення вугілля, зниження його собівартості й забезпечення конкурентоспроможності продукції, що тут випускається. Зокрема, у роботу вводять роторний компресор, завдяки якому на підприємстві планують заощадити електроенергії на 48 тисяч гривень.

Тут також буде встановлено флотаційну машину МФР-25у. Вона сконструйована спеціально для ГЗФ «Самсонівська» і дозволить виключити ризик аварійності, забезпечити стабільну роботу фабрики. Крім того, дасть змогу заощаджувати на електроенергії близько 23 тис. грн. щомісяця. Коштує машина понад 1 мільйон гривень. Вона вже надійшла на фабрику у вигляді комплектуючих та окремих вузлів.

До речі, торік ПАТ «Краснодонвугілля» планово направило на підтримку і модернізацію виробничих потужностей, придбання техніки й обладнання, реалізацію проектів у галузі охорони праці, промисловій безпеці й екології, а також на інші інвестиційні цілі 536,4 млн. грн. Близько 43 млн. грн. вкладено у модернізацію та заміну устаткування об'єктів збагачувального комплексу й допоміжних підприємств.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Лідер у навчанні дорослих, один із найстаріших

ДО 20-РІЧЧЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК

Післядипломна педагогічна підготовка є одним із пріоритетних напрямів розвитку освіти в державі, оскільки безпосередньо пов'язана з процесами розвитку та соціальної стабільності суспільства. Вона здійснюється державним ВНЗ «Університет менеджменту освіти», утвореним урядом 2007 року. До його складу ввійшов Центральний інститут післядипломної педагогічної освіти України, який виконував функції науково-методичного центру системи післядипломної педагогічної освіти. Сьогодні УМО — заклад IV рівня акредитації інноваційно-дослідницького типу — підпорядкований і підзвітний НАПН України.

Він є лідером у навчанні дорослих, одним із найстаріших навчальних закладів, наділених функціями Всеукраїнського навчального і науково-методичного центру. У 2012-му Університету виповнюється 60 років.

Очолює його Віктор Олійник, дійсний член НАПН, доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України.

Основні напрями діяльності УМО: післядипломна підготовка, перепідготовка, підвищення кваліфікації, спеціалізація, стажування керівних, педагогічних, науково-педагогічних кадрів, зокрема, підготовка кадрового резерву керівників; проведення науково-дослідної роботи з проблем менеджменту освіти, післядипломної освіти, підготовки управлінських та науково-педагогічних кадрів, економіки освіти та інших проблем і напрямів освітньої діяльності; поширення передових педагогічних технологій та педагогічних інновацій у галузі освіти дорослих; співробітництво із зарубіжними науковими центрами та закладами освіти; видавнича діяльність тощо.

Університетом створено громадське об'єднання — науково-методичний комплекс «Консорціум закладів післядипломної освіти», до якого входять 25 інститутів та академій післядипломної освіти. Основні його завдання — координація діяльності з реалізації законодавства, запровадження системи освіти дорослих за наскрізними навчальними планами та програмами, ефективне використання науково-педагогічних кадрів, соціальної інфраструктури, організація підвищення кваліфікації викладачів післядипломної освіти, спільні науково-дослідні роботи.

В Університеті функціонують дев'ять наукових шкіл. Він започаткував Школу молодого науковця на базі Івано-Франківського обласного інституту педагогічних кадрів.

Важливою подією стало свого часу відкриття Всеукраїнської школи новаторства керівних, науково-педагогічних і педагогічних працівників. Її мета — виявлення, популяризація інноваційних педагогічних технологій та всебічне впровадження їх у педагогічну практику, підвищення фахового рівня керівних і педагогічних працівників навчальних закладів всіх типів. До діяльності Школи залучаються наукові та науково-педагогічні працівники установ НАПН, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, регіональних інститутів післядипломної педагогічної освіти, досвідчені й визнані фахівці з усіх регіонів України, автори інноваційного досвіду, представники галузевих видань, засобів масової інформації.

У 2011-му та на початку 2012 року вивчено досвід науково-методичної діяльності з виїздом до колективів низки обласних центрів.

Університет є засновником або співзасновником п'яти наукових періодичних видань, які сприяють упровадженню результатів наукових досліджень у педагогічну й управлінську практику, один з яких має міжнародний індекс ISSN.

Євгенія ЧЕРНИШОВА,
проректор з науково-методичної роботи та міжнародних зв'язків УМО.

Фото з архіву «Голосу України».

ФАКТ

Університет є асоційованим членом Європейської асоціації освіти дорослих (ЕАЕА), яка об'єднує 131 членську організацію з 41 країни, що діє в сфері освіти дорослих. У 2011 році делегація Університету як лідера освіти дорослих в країні була запрошена взяти участь у VIII Всесвітній асамблеї Асоціації.

ДО РЕЧІ

У Національній академії педагогічних наук України відкрито виставку дитячої творчості «Сузір'я талантів».

Її організували НАПН, Миколаївська спеціалізована школа мистецтв і прикладних ремесел «Академія дитячої творчості», авторська школа Ганни Матвєєвої.

Провідна тема виставки, присвяченої 20-річчю Академії — поєднання культур різних країн, розширення і збагачення української культури, презентація роботи відділення декоративно-прикладного мистецтва закладу.

На стендах розміщені живопис, художній розпис на деревині та склі, ювелірні вироби, моделювання та конструювання одягу, керамічні вироби тощо.

Виставка учнів «Академії дитячої творчості» (директор — заслужений працівник освіти, кандидат педагогічних наук Ганна Матвєєва) не вперше у столиці. Твори юних миколаївців демонструвалися у Кабінеті Міністрів, Верховній Раді, Національному банку України...

Вісімнадцять років на варті здоров'я

НАШІ СПОНСОРИ

Медичний центр ПАТ «Асоціація «Темп» (Госпіталь Сітько-МРТ) у Донецьку отримав нову ліцензію Міністерства охорони здоров'я України. За вісімнадцять років роботи госпіталю його пацієнтами стали понад 20 тисяч осіб. Кількість людей, що отримали допомогу, і «стаж» діяльності центру — переконливе підтвердження ефективності квантової медицини.

Невидима енергія — видимий результат

Цю лікувальну установу нового типу засновано в 1994 році за сприяння тодішнього міського голови, а нині народного депутата України Володимира Рибака. В основу лікування було покладено метод доктора фізико-математичних наук професора Сергія Сітька. Український учений відкрив властивість електромагнітних хвиль дуже високої частоти й наднизької інтенсивності запускати механізм самовідновлення організму, закладений природою. Під час лікування використовується енергія в кілька мільярдів раз менша, ніж для лампочки кишенькового ліхтарика.

А ось ефект від такого впливу на біологічно активні точки організму — значний. У багатьох випадках це дає змогу впоратися із захворюванням або істотно полегшити стан хворого без допомоги ліків, особливо якщо є алергія на медикаменти.

«Про значущість прогресивного методу квантової медицини свідчить той факт, що кількома роками пізніше за аналогічну роботу групу російських учених було нагороджено Державною премією Російської Федерації, — каже директор ПАТ «Асоціація «Темп» Микола Казаков, з ініціативи якого свого часу з'явився госпіталь у Донецьку. — Фахівці нашої асоціації розробили і впровадили комплекс «РЕМЕГ», що дає змогу проводити діагностику та лікування пацієнтів із використанням мікрохвиль. Міністерство охорони здоров'я України внесло комплекс до реєстру медичної техніки й дозволило до використання у клінічній практиці. А торік центр отримав акредитацію МОЗ. Таким документом володіє далеко не кожна приватна медична установа. Наша акредитація підтверджує високий рівень кваліфікації персоналу та організації лікування».

Перелік захворювань, за яких допомагає мікрохвильова резонансна терапія, досить довгий: хвороби органів дихання, кровообігу, травлення, шкіри, кістково-м'язової, сечостатевої, ендокринної, нервової систем. Пацієнти дають медичному центру найвищі оцінки. Наведу лише кілька відгуків.

Сергій Васильович: *«Після серйозної травми не міг відновитися, кілька років поспіль їздив до санаторію. Але звичайне лікування не допомагало, жив на знеболюючих уколах, сил вистачало лише на те, щоб трішки пройтися. Звертався до знахарів, до «бабок» — даремно. Врятували мене в медичному центрі асоціації «Темп». Після курсу лікування в головного лікаря центру Тетяни Григорівни Величко біль відступив. Я знову почав ходити. Яке це щастя — вийти на прогулянку, поїхати на улюблене полювання, пройтися лісом, а не сидіти в машині!».*

Сергій Геннадійович: *«Донедавна був прихильником традиційної медицини. До нетрадиційних методів ставився скептично: мовляв, шарлатани. Але тут раптом на прикладі двох знайомих (в одного з них була дисплазія тазостегнового суглоба, в другого — проблеми з передміхуровою залозою) переконався в можливостях квантової медицини. Тому й сам звернувся до медичного центру. Я став набагато краще почуватися й можу тепер дозволити те, в чому відмовляв собі через хворобу. Прямо скажу: мій песимізм дав серйозну тріщину. Тепер я став шанувальником методу МРТ».*

Катерина Ігорівна: *«Враження від відвідування медичного центру — найпозитивніші. У мене було защемлення нерва, тепер усе нормалізувалося, знову почала працювати рука. Можу робити все те, що й раніше. В кого була така само недуга, зрозуміє мою радість. Процедура абсолютно безболісна й результат, як я бачу, — стійкий».*

За традицією, АТ «Асоціація «Темп» надає трьом передплатникам газети «Голос України» можливість безплатно пройти курс діагностики та лікування. Крім того, кожен передплатник газети в разі пред'явлення квитанції отримає 20-відсоткову знижку на лікування. Редакція газети і колектив Госпіталю Сітько-МРТ бажають вам здоров'я!

У методу немає обмежень за віком

Історії, які чуєш від співрозмовників у госпіталі, іноді нагадують сюжет мелодрами із щасливим кінцем. Одному з пацієнтів, якого традиційні медики вважали безнадійним, потрапив на очі обривок газети «Голос України» з публікацією про медичний центр асоціації «Темп». Людина приїхала за зазначеною адресою, і саме в госпіталі пацієнтові допомогли побороти важку хворобу. Молодому москвичу, котрий одержав важку травму, газетну статтю про госпіталь надіслали родичі. Лікування в Донецьку дало змогу хлопцеві знову відчути яскраві фарби життя.

Запам'яталися дворічне маля з мамою з Луганської області. Дівчинка потерпала від важкої форми алергії, все її тіло було вкрите червоними мокрими кірками. Через сверблячку і біль дитина мучилася цілими днями і ночами. У медичному центрі маленька пацієнтка потрапила до рук досвідченого лікаря Оксани Журбій. Це було два роки тому. У нинішній приїзд я поцікавилася в лікаря, як склалася доля її підопічної. З'ясувалося, курс лікування настільки полегшив стан дитини, що більше з такими проблемами родина не зверталася.

А в лікаря Нелі Крилової цього разу зустріла маму із тримісячним малям. Діагноз — алергія.

«У методу МРТ немає обмежень за віком, — пояснила лікар. — Тому серед наших пацієнтів зустрічаються й немовлята, й пенсіонери. Успішно лікуємо вияв алергії в дітей: зникають сухість шкіри, почервоніння, сверблячка. Під час курсу лікування в норму приходить до 30 показників імунітету. Наш центр — альтернатива при лікуванні дітей, які хворіють часто й довго. Деякі лор-лікарі спеціально направляють до нас дітлахів із хронічними тонзилітами. Взагалі, будь-які хронічні хвороби добре піддаються квантовій медицині. Запускається механізм очищення організму, все чужорідне виходить».

Ще одна історія, про яку хочеться розказати, схожа на диво. Проте це зафіксований факт, підтверджений ретельними обстеженнями й результатами аналізів. Для донеччанки середнього віку все почалося із застряглого каменю в жовчному міхурі. Через нагноєння запалилася підшлункова залоза. Складна хірургічна операція, уколи, ударні дози антибіотиків, лікарняне ліжко. Пацієнтку виписали з лікарні з температурою. Удома ставало дедалі гірше. Жінка згасала на очах. Лікарі розводили руками і пропонували сподіватися.

У цей критичний момент родичі зважилися на відчайдушний крок — відвезли пацієнтку до Сергія Пантелеймоновича Сітька, в центр квантової медицини в Києві. Професор негайно узявся за лікування. Саме це, на думку донечканки та її рідних, і врятувало життя пацієнтці. Коли жінка повернулася додому і здала аналізи, в лікарні не повірили: показники крові виявилися в нормі, запальний процес зупинено. «Це реально, — коментує випадок Оксана Журбій. — Адже одним з ефектів методу МРТ є зняття запального процесу й поліпшення мікроциркуляції у хворому органі. Звичайно, у випадках, коли пацієнтові потрібна термінова хірургічна операція, слід звертатися до лікарні, і я закликаю всіх пацієнтів не баритися з цим. Але коли традиційного адекватного лікування недостатньо, настає черга квантової медицини. У таких випадках ми добиваємося успіху».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Для тих читачів, кого зацікавила ця інформація, повідомляємо адресу і телефони Госпіталю Сітько-МРТ: 83114, м. Донецьк, проспект Визволення Донбасу, 4. Телефони: (062) 342-75-16, 311-52-38, (066) 270-23-54, (067) 621-94-43.

Коли традиційного адекватного лікування недостатньо, настає черга квантової медицини

Земляки запропонували б йому повернутися в рідне село...

У Німеччині помер колишній американець українського походження Джон (Іван) Дем'янюк

РЕЗОНАНС

12 травня 2011 року земельний суд Мюнхена визнав винним Івана Дем'янюка в пособництві нацистам під час Другої світової війни і засудив на п'ять років позбавлення волі. До закінчення розгляду апеляційної скарги засудженого поселили в будинок пристарілих у Баварії. Там він і помер минулої суботи, не дочекавшись апеляції. Третього квітня йому мав виповнитися 91 рік.

Загадка залишилася

На цвинтарі села Дубові Махаринці Козятинського району на Вінниччині є могила з пам'ятним знаком із прізвищем Іван Дем'янюк. З'ясовується, було два чоловіки з таким прізвищем, яких звали теж однаково — Іванами. Обидва пішли в армію ще до війни, обидва воювали. В село повернувся тільки один — Іван Андрійович. Дехто з односельців припускає, що підозрюваним міг бути саме цей чоловік. Принаймні він сам дав підстави для таких припущень.

Деякий час після війни про нього на батьківщині нічого не знали. В селі з'явився у середині 1950-х. Приїхав не сам — з дружиною і двома доньками. Кажуть, ніколи його не бачили з військовими нагородами, він рідко з'являвся на урочистостях із нагоди Дня Перемоги. Працював у колгоспі. Несподівано для земляків наклав на себе руки.

— За нашими документами, його не стало в 1970 році, — каже секретар сільради Тетяна Джерук, — а на надгробку написано: 1971 рік. Де він служив, у яких частинах воював — такої інформації у селі нема. Я чула від людей, що обидва Дем'янюки — далекі родичі. А на фотографіях вони навіть схожі.

— Він повісився після того, як батько розповів, що бачив його фотографію у слідчого КДБ, — каже син колишнього фронтовика Петро Бондарук.

Його батька декілька разів викликали на розмову слідчі. Додому теж приїжджали. Було це в 1970-х роках. Річ у тому, що батько, якого теж звали Петром, служив разом із Іваном Дем'янюком — тим, якого засудили в Німеччині.

— Одного разу, — продовжує розповідь син фронтовика, — під час такої розмови поклали перед батьком на столі фотографії. Серед них був знімок Івана Андрійовича Дем'янюка. Запитують: «Чи є між ними фото твого фронтового друга?» Батько відповідає: «Ні, немає». Тоді його запитали: «Невже нікого не впізнаєш?» Звичайно, батько упізнав іншого Дем'янюка. Йому пропонували сказати, що це той самий чоловік, з яким він разом воював. Але батько не став цього робити. Бо це була б неправда. Дома розповів Івану про те, що бачив його фото в КДБ. Після цього чоловік наклав на себе руки.

Мюнхен (Німеччина), 19 січня 2010 року. Сьоме судове засідання у справі Івана Дем'янюка.

Фото з архіву «Голосу України».

Примхлива Феміда

Другий Дем'янюк — Іван Миколайович — після війни оселився у США. Працював шофером. Один із колишніх в'язнів фашистського концтабору упізнав у ньому наглядача. Судили Дем'янюка в Ізраїлі. Винесли вирок — вища міра покарання. Однак після апеляції у 1993 році Верховний суд цієї країни виправдав підозрюваного.

У селі згадують, що син засудженого Івана приїздив у Дубові Махаринці, збирав усі листи й фотознімки, які надсилав з фронту його батько. «Найбільше таких свідчень зберегла двоюрідна сестра Івана — Марія Аврамівна Дем'янюк, — каже її племінник Віктор. — На жаль, тітка померла десять років тому. Але вона часто згадувала, як хлопець приїздив у село, забрав із собою все, що батько надсилав з війни. Можливо, саме ті фронтові листи й фотографії допомогли в його виправданні. Якби таких доказів не було, хто б скасував вищу міру покарання?»

Незважаючи на виправдання Дем'янюка судом однієї країни, німецький суд ухвалив власне рішення. А земляки Дем'янюка по-своєму оцінили вердикт німецьких суддів: «Німці в такий спосіб хочуть перекласти частину вини нацистів на представників інших народів».

Із цими висновками земляків Дем'янюка ознайомилася німецька журналістка Аліс Бота з газети «Die Zeit» («Час»), яка три дні провела в Дубових Махаринцях. Її найбільше цікавили деталі біографії нашого земляка довоєнного періоду. Пані Бота почула в селі, що до війни засуджений мав репутацію працелюбної людини. Про це дотепер пам'ятають. І думки про нього не змінили.

Знають тут і про те, що в США, де мешкав Дем'янюк, його позбавлено громадянства. Тому не заперечували, щоб Іван повернувся додому. Якби задовольнили апеляцію адвоката Дем'янюка і залишили старого чоловіка на волі, земляки б написали йому листа, щоб повертався додому. «Кожну людину на схилі літ кличуть рідні місця, — каже один із ветеранів села. — Це природне бажання. Можливо, після усіх поневірянь, які зазнав Іван, захотів би притулитися до землі, де народився і виріс. Будинків у селі вистачає, оселитися було б де...» Однак доля розпорядилася по-іншому — Іван Дем'янюк пішов із життя на чужині, не дочекавшись розгляду апеляційної скарги на рішення земельного суду Мюнхена.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Після вердикту німецьких суддів депутати Львівської облради (24 травня 2011 року) прийняли звернення до керівництва держави з пропозицією ужити невідкладних заходів для правового захисту та звільнення Івана Дем'янюка. 78 депутатів, які підтримали таке рішення, звернули увагу на те, що німецькій Феміді не вдалося довести вину українця, тож рішення про його засудження є суто політичним. Щоправда, в Києві на звернення не відреагували.

Спроба поділитися ганьбою

Іван Дем'янюк: останній чи крайній?

ТЕМА

17 березня помер 91-річний виходець з України, колишній громадянин США Джон (Іван) Дем'янюк — перший іноземець, якого у ФРН за пособництво нацистам засудили до п'яти років позбавлення волі. Чимало тамтешніх ЗМІ повідомили про це так: «Помер останній нацистський злочинець».

Упродовж півтора року ми стежили за судовим процесом у Німеччині, котра звинувачувала нашого колишнього земляка «за співучасть у вбивстві 28 тисяч євреїв у концтаборі Собібор під час його служби там охоронцем у березні—вересні 1943 року».

Це не могло не викликати гніву щодо людини, яка скоїла цей злочин. Але якщо була «співучасть», то де інші учасники? Чому б і їх не залучити — бодай як свідків? Утім, що далі тривав судовий розгляд, то більше виникало сумнівів щодо справедливого вирішення цієї справи. Їх не поменшало і після винесення вироку. Особливо з огляду на посил, що однією з найвищих цінностей демократії у ФРН є незалежний і справедливий суд.

Нехай там як, але дивує, що служителі тамтешньої Феміди відкинули вимогу адвокатів підсудного про недостатню кількість доказів. Приміром, прокуратура базувала обвинувачення на наявності посвідчення, згідно з яким Дем'янюк належав до підрозділу СС «Травники», члени якого служили в таборах охоронцями. Хоч свідків цього не знайшли, а адвокати підсудного твердили, ніби посвідчення — підробка КДБ. Але слідство не завдало собі зайвих клопотів, визнавши справжність документа. Власне, він і був головним свідченням причетності Дем'янюка до масових страт євреїв у Собіборі...

Тим часом телесюжети із залу суду щодо цієї справи також не переконують, що Іван Дем'янюк і наглядач, якого в таборі за жорстокість називали «Іваном Грозним», — одна й та сама особа. Хто б сперечався: документальні кадри та фото з концтаборів для радянських полонених вражають нечуваною жорстокістю. Так, цілком зрозумілий гнів бранців, котрі самі пережили це жахіття. Але чи насправді причетний до цього один конкретний Іван Дем'янюк, якого, звісно, не було у наданих фото- та відеоматеріалах? Кого в такому разі зумів переконати німецький суд у справедливості його покарання?

А хіба Іван Дем'янюк не мав права на одержання відповідей на вже власні запитання, зачитані його адвокатом під час публічного судового засідання у Мюнхені 13 квітня 2010 року? Він теж звинувачує — Німеччину. Зокрема, це вона винна, що через її війну на знищення проти СРСР він втратив дім і свою батьківщину, що став військовополоненим. Це Німеччина винна у створенні таборів для військовополонених, де він і мільйони інших полонених червоноармійців були приречені на голодну смерть. А також у розв'язуванні війни, під час якої 11 мільйонів його земляків-українців знищили фашисти, і ще більше — у тому числі його дружина Віра — були вивезені в рейх на примусові роботи.

Німеччина, стверджував Дем'янюк, примусила тисячі його співвітчизників стати співучасниками німців у диких планах геноциду євреїв, ромів, слов'ян, українців, поляків і росіян. Вона зробила це, погрожуючи смертю сотням і тисячам, котрі не хотіли брати в цьому участь, і вбиті за це німцями.

Дем'янюк закидає Німеччині в тому, що вона висунула проти нього фальшиві звинувачення у співучасті в убивстві наприкінці його життя і сил — на порушення німецького ж закону про позови до осіб, старших 65 років, і на порушення Європейської конвенції про права людини. І в тому, що вона утримувала його понад 9 місяців у тюрмі Штадельгайм — ув'язненого, хоч і не визнаного винним.

«Вважаю надзвичайно несправедливим, що Німеччина за допомогою цього суду перетворює мене з військовополоненого на військового злочинця, — заявив Дем'янюк. — Нестерпна зарозумілість Німеччини, яка використовує мене, щоб відвернути увагу від військових злочинів, скоєних німцями, щоб ці злочини було забуто і щоб брехливо проголосити — мовляв, справжніми злочинцями у злочинах нації були я, українці та інші європейські сусіди нацистської Німеччини».

На ці запитання і звинувачення Джон (Іван) Дем'янюк, утім, як і всі ми, не одержав відповіді від німецького правосуддя. Він помер, не визнавши себе винним і не дочекавшись рішення апеляції. Утім, незважаючи на це, вона не втратила сенсу, а відповідь відтепер потрібна вже не так покійному Дем'янюку, як нам.

Нам, які знають, що червоноармієць Іван Дем'янюк, потрапивши в німецький полон, погодився служити нацистам. Важко пояснити, чому він обрав цю ганьбу, але сумнівно, що вчинив так з любові до фашистів. Найпевніше, вибір був невеликий: або служба в таборі, або смерть. І нам дуже легко судити його з позицій сьогодення...

Але чи такі вже далекі від правди обвинувачення Дем'янюком Німеччини нинішньої? Хіба вона не робить дедалі більше спроб поділитися нацистською ганьбою з іншими народами Європи, зокрема з Україною? Але ті бодай чинять опір, а ми здаємося в полон, та ще й прицмокуємо язиком, мовляв, і ми винні — вже мало не в самій окупації її гітлерівцями. Бо інакше — як пояснити мовчання влади у зв'язку з обвинуваченням українців у нацистських злочинах? Невже насправді не розуміють наші керманичі, що йдеться не про окремо взятого Дем'янюка чи когось іншого — схожого на нього, або його однофамільця?

Щоправда, заради справедливості слід сказати, що посол України в Німеччині Наталя Зарудна на початку суду заявила: «Процес над Дем'янюком — спроба поділити вину. Адже в 1950-х у Німеччині було виправдано багатьох солдатів і офіцерів, які служили в таборах, — саме з формулюванням, що вони тільки виконували накази».

І насамкінець: процес у справі Івана Дем'янюка навряд чи може бути закінчений у зв'язку зі смертю підсудного. Відтепер на результати апеляції чекатиме Україна.

Валентина ПИСАНСЬКА.
vpysanska@golos.com.ua

КРИМІНАЛ

За катування — три роки

Колишнього дільничного інспектора Оболонського райуправління ГУ МВС України в м. Києві В'ячеслава Фрасинюка засуджено до трьох років позбавлення волі за жорстоке поводження із затриманим. Прокуратура Оболонського району оскаржує вирок в Апеляційному суді Києва, вимагаючи семи років ув'язнення.

— 34-річний міліціонер намагався самоствердитися, принижуючи честь та гідність затриманого за участь у побутовому конфлікті Юрія С., — розповів «Голосу України» заступник прокурора Оболонського району Костянтин Дяденко. — Після спілкування з дільничним у райвідділі останній отримав легкі тілесні ушкодження — синці та опіки 2-го ступеня. Міліціонер підносив до ліктя Юрія С. запальничку, бив його, брав за горло, намагався затискати рота й носа. Погрожував розправою і тицяв в обличчя затриманому обойму від табельної зброї.

У липні 2010 року проти дільничного прокуратура порушила кримінальну справу за ч. 2 ст. 365 КК (перевищення влади або службових повноважень, що супроводжувалися насильством). У серпні 2010-го її передали до суду, але вирок винесли тільки у березні цього року. «Своєї вини Фрасинюк не визнав і отримав мінімальний строк — 3 роки позбавлення волі, — каже Костянтин Дяденко. — Крім того, він позбувся погонів старшого лейтенанта і права протягом 3 років обіймати посади в органах.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Депутат міськради вимагав тисячу доларів

Прокурор Тернопільської області порушив кримінальну справу стосовно колишнього директора одного з комунальних підприємств Тернополя, депутата міської ради за фактом отримання неправомірної вигоди за вплив на прийняття рішення особами, уповноваженими на виконання функцій держави. Як з'ясувалося у процесі досудового слідства, чиновник отримав тисячу доларів США, пообіцявши підприємцю вплинути на рішення про погодження розміщення двох сезонних об'єктів (атракціонів) на території парків обласного центру.

Колишній директор КП «Об'єднання парків культури та відпочинку Тернополя» (з посади його нібито звільнили раніше) представляє у міській раді ВО «Свобода». Його однопартійці заявляють про сплановану атаку на представників цієї політичної сили.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Ліквідували банду без жодного пострілу

Майже півроку міліція Херсонщини не могла розшукати озброєну банду, котра організувала три нічні нальоти на АЗС обласного центру, забравши близько 140 тисяч гривень з їхніх кас. Зловмисники діяли у масках, використовували для втечі автомобіль, тож персонал автозаправок не міг повідомити правоохоронцям ані прикмет, ані якихось інших корисних подробиць. Але сищики зазначили, що кожного разу бандити використовували обріз та пістолет, і завжди їх було троє. Тому через свою агентуру у кримінальних колах вони почали негласну перевірку раніше засуджених, котрі можуть зберігати зброю.

Невдовзі правоохоронці звернули увагу на трійцю мешканців селища Приозерне під Херсоном, котрі тісно між собою спілкувалися, і до того ж в одного з них був чорний «Шевроле-Еванда», помічений біля однієї з АЗС. За чоловіками встановили приховане стеження, у якому було задіяно одразу кілька груп співробітників карного розшуку області. Зібравши через два місяці достатньо даних про контакти та спосіб життя підозрюваних, їх вирішили затримати, поки ті не скоїли нового злочину. Для знешкодження особливо небезпечних злочинців, котрі до того ж могли відстрілюватися, використали «Беркут». Бійці загону спецпризначення увірвалися до домівок двох членів ОПГ під ранок, коли ті солодко спали. Третього затримали у його машині. У спільників вилучено речові докази — обріз та перероблений з газового на бойовий пістолет.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 51 (5301)
СЕРЕДА, 21 БЕРЕЗНЯ 2012

За два місяці 2012 року банківські вклади черкащан зросли майже на 250 мільйонів гривень: всього населення області зберігає «на книжці» 5 мільярдів 377 мільйонів гривень, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

У понеділок, 26 березня, фахівці Роспоживнагляду розпочнуть перевірку українських підприємств, які мають намір постачати сир на російський ринок, повідомив головний санітарний лікар РФ Геннадій ОНИЩЕНКО *(РБК)*

Бідним залишається кожен третій

Офіційна статистика стверджує: на Хмельниччині доходи родин за останні роки постійно зростали. Так, наприкінці минулого року середньомісячний розмір загальних доходів одного домогосподарства становив 3499 гривень. А це на п'ять відсотків більше, ніж у аналогічний період 2010 року.

А от отримати на кожного члена родини понад 1,7 тисячі гривень змогло лише тринадцять відсотків населення області. Зростання їхнього добробуту відбулося в основному за рахунок підвищення рівня зарплат, пенсій та окремих видів соціальної допомоги. Проте, на жаль, це не скоротило диференціацію за рівнем добробуту.

ДОВІДКОВО

За розрахунками, здійсненими Інститутом демографії та соціальних досліджень НАН України, у першому кварталі минулого року за межею бідності перебувало понад чверть населення країни. На Хмельниччині у стані бідності залишався кожен третій мешканець.

Водночас понад чверть населення Хмельниччини мало середні доходи на людину нижчі прожиткового мінімуму.

За даними соціологічного дослідження, більше половини сімейного бюджету родини витрачають на харчування. А ось на непродовольчі товари — лише п'яту частину місячного доходу. При цьому проведене опитування домогосподарств щодо самооцінки їх доходів свідчить, що в області понад сорок відсотків родин вважають себе бідними...

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Рятівна соломинка може зламати хребет

За логікою, жити стане краще й ситніше після реалізації соціальних ініціатив Президента України. Нагадаємо, 7 березня Віктор Янукович поставив завдання перед Кабміном внести зміни до бюджету на 2012 рік, передбачивши в ньому підвищення соціальних виплат для низки категорій громадян. А саме: розмір пенсій для тих, хто вийшов на заслужений відпочинок до 2008 року (стосуватиметься близько 9 млн. громадян), поетапний перерахунок страхових виплат шахтарям-інвалідам, збільшення допомоги для сімей з дітьми і т. д.

Одержавши завдання, ті, хто при владі, почали озвучувати цифри на його виконання. Розбіжності вийшли дивовижними — від 8 до 25 млрд. грн. Дивовижні вони тим, що, цілком імовірно, раніше ніхто й не прораховував, у що обійдуться державбюджету ці соціальні ноу-хау. А головне — де взяти на них кошти. При цьому віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко запевняє: під час виконання президентських ініціатив інфляції в країні не буде.

Чи так це, «Голос України» запитав у експерта Фонду суспільної безпеки Юрія Гаврилечка:

— Ситуація двоїста. Навіть 25 млрд. грн. — сума не така вже й величезна. Все залежить, звідки її брати. Якщо за рахунок перерозподілу бюджету, інфляції можна уникнути. Це в тому разі, якщо дивитися на ситуацію з погляду економічних показників.

Усі попередні соціініціативи, проведені за різних урядів, показують: зростання цін на споживчому ринку залежить не так від грошової маси, яка з'являється на руках у людей, як від очікувань. І тут важливий чинник можливого розкручування інфляційної спіралі за рахунок бажання заробити на малоімущих. Адже народ понесе отримане на базар, у магазин, в аптеку. Ринок відреагує — ціни зростуть. І це станеться за рахунок того, що в споживачів побільшало грошей на покупки. Таким чином, психологічна складова інфляції буде вища за економічну.

Якщо вирішувати проблему не шляхом перерозподілу бюджету, то в Кабміна є два варіанти. Перший: жорстко регламентувати одержання виплат. Наприклад, запровадити безліч бюрократичних перепон у вигляді довідок і документів, щоб громадяни махнули рукою на «Вікторову тисячу». І в такий спосіб гроші залишаться в бюджеті. Другий: знову шукати додаткових коштів — вмикати друкарський верстат або брати зовнішні кредити. І одне, і друге погано, бо веде до інфляції або до боргового навантаження на всіх українців. Потім, так чи інакше, доведеться за це «одномоментне добре» розплачуватися. У результаті ці соціініціативи можуть стати тією рятівною соломинкою, яка зламає хребет.

Ольга ВІТЕР.

Студенти продемонстрували кулінарну майстерність

Дві срібні й одну бронзову медалі Міжнародного конкурсу кулінарної майстерності, що відбувся в Києві, здобули студенти Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Вони продемонстрували високий клас у всьому — від приготування їжі й уміння правильно сервірувати святковий стіл до проведення дегустації вина. На думку викладачів ЛНУ, диплом учасника й призера міжнародного конкурсу — це рейтинговий показник, який допоможе випускникам вузу бути конкурентоспроможними на ринку праці.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: призери конкурсу та їхні витвори з тіста.

Фото прес-служби ЛНУ ім. Тараса Шевченка.

Планують зібрати майже три мільйони тонн зерна

ПОЧАТОК НА 1-Й СТР.

Зважаючи на несприятливі погодно-кліматичні умови осіннього періоду (тривалу посуху), на Кіровоградщині доведеться пересівати частину площ озимих зернових більш як на сто тисячах гектарів, ріпаку — більш як на 30 тисячах гектарів. Щоб мінімізувати вплив природних чинників на якість і рівень майбутнього врожаю, проводять низку спецзаходів. Уже підживлено озимі культури на площі понад 40 тисяч гектарів. Господарства області цілком забезпечені матеріально-технічними та фінансовими ресурсами.

Голова обласної ради Микола Ковальчук наголосив на необхідності укладання головами райдержадміністрацій двосторонніх угод із сільгосппвиробниками про проведення комплексу весняно-польових робіт та подальшого контролю за виконанням домовленостей. Важливо, щоб аграрії чітко дотримувалися визначеної в угоді структури посівних площ. Першочерговими голова облради назвав також заходи з розчищення захисних лісосмуг біля полів, вчасної передачі в оренду земель резерву і запасу, невитребуваних земельних часток.

Лариса РОМАНЮК.
Фото Ігоря ДЕМЧУКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Житомирська промисловість усіх обігнала

Житомирщина посіла перше місце за темпами зростання промислового виробництва. За два місяці цього року продукції вироблено майже на третину більше, ніж за аналогічний період торік. Загалом приріст в Україні становить 2 відсотки.

Минулорічні показники області теж були високими: друге місце після Прикарпаття з приростом 25,3%. Житомирщину вивела в лідери видобувна галузь. Цього року, зокрема, виробили продукції майже у 2,5 разу більше: посилено видобування граніт і щебінь. Підприємства будують і ремонтують автодороги загальнодержавного та місцевого значення, а також об'єкти до Євро-2012.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

У супермаркеті обвалилася стеля

У фешенебельному районі Одеси поруч із центральним парком імені Тараса Шевченка в супермаркеті «Сантім» обвалилася стеля. Внаслідок цього заблокувало торговельний зал і вхід у приміщення. На щастя, обійшлося без людських жертв. Це не перший випадок, коли в одеських супермаркетах обвалюється стеля.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

У Кам'янці — весільні мотиви

Алею закоханих обіцяє відкрити у Кам'янці-Подільському до цьогорічного Дня міста тутешня влада. Із мозаїки до середини травня планують викласти два «крилаті» весільні рушники, встановити гойдалку в формі серця та романтичну альтанку. Алея вестиме до так званого Лебединого озера — штучної водойми, що з'явилася в цьому куточку міста торік до 20-річчя незалежності України. Проект винесли на обговорення, та вже перші відгуки кам'янчан виявилися критичними. Люди вважають, що алея нагадує «радянський ампір», класичні колони не вписуються в образ середньовічного міста. Влада обіцяла прислухатися до зауважень, але від планів не відмовляється.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЦИФРА

7,2 млрд. гривень за рік витрачає український бізнес на процедури отримання дозволів, державного контролю та технічного регулювання. Про це повідомив на прес-конференції у Чернігові радник з правових питань Міжнародної фінансової корпорації Сергій Глущенко. За результатами досліджень одне українське підприємство протягом року у середньому витримує 5 перевірок.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Французький диригент та херсонський скрипаль підкорили публіку

У Херсоні влада понад десять років не може знайти кошти на ремонт зруйнованого пожежею приміщення обласної філармонії. Музиканти та співаки, котрі починали тут творчу кар'єру, нині віддають перевагу роботі за межами області. Так, відомий херсонський скрипаль Олександр Гоноболін, чиї концерти мають неабиякий успіх у країнах Західної Європи, нині працює в Миколаєві. Днями разом з камерним оркестром «АРС НОВА» він виступив на батьківщині, у невеличкому залі музучилища.

Гоноболін привіз землякам прем'єру свого нового концерту «Весна» для скрипки з оркестром, яку публіка сприйняла «на ура». Керував оркестром запрошений із Франції диригент. Месьє Жан Філіп так злився із мелодією, що просто танцював на сцені, чим остаточно підкорив серця меломанів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Хворим діткам подарували «Зоряне небо»

У миколаївському Центрі ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Надія» з'явилася сенсорна кімната. У ній відтворено майже ті самі відчуття, які переживають діти, коли вдивляються у зоряне небо. За словами психолога центру Альони Фролової, кімната достатньо ефективна для психологічного розвантаження. У такому приміщенні дітки не лише успішно проходять реабілітацію, а й коли дивляться на зірки, що у них над головою, вслухаються у свою мрію, інтелектуально розвиваються. «Зоряне небо», музичні інструменти та іграшки були придбані на кошти депутата міськради Артема Іллюка та активістів «Молодих регіонів». Посприяло у поставці сенсорної кімнати до Миколаєва обласне відділення міжнародної організації «Україна—Польща—Німеччина».

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Розбіжності вийшли дивовижними — від 8 до 25 млрд. грн.

Зустріч з братами-слов'янами

Учора міністр оборони України Дмитро Саламатін під час офіційного візиту до Республіки Сербія в Белграді зустрівся зі своїм сербським колегою Драганом Шутановацом.

Міністри оборони двох країн обговорили різноманітні питання — від освіти до військово-технічного співробітництва. Драган Шутановац сказав про зацікавленість у спільних військових навчаннях і про те, що спільний ремонт і модернізація техніки може використовуватись і на третіх ринках.

Дмитро Саламатін підкреслив, що між нашими країнами нема жодної проблеми, яку ми не змогли б розв'язати. Він сказав, що в Україні починається масштабна реформа Збройних Сил, і нам цікавий досвід сербів у цій царині. Міністр оборони України розповів, що у 2011 році доходи держави на світовому ринку зброї вперше сягнули 1 мільярда доларів. Україна займає 11-те місце у світі за експортом у оборонній галузі і це цікаво для Республіки Сербія.

Також делегація Міністерства оборони України, до складу якої входить і генеральний директор Державного концерну «Укроборонпром» Дмитро Перегудов, провела переговори у Воєнно-технічному інституті МО Республіки Сербія. Цей заклад здійснює наукові розробки військової техніки. За соціалістичних часів об'єкт був суперсекретним.

Під час зустрічі Дмитра Саламатіна з генеральним директором державного підприємства «Югоімпорт-СДПР» Стєваном Нікчевичем йшлося про перспективи співробітництва у галузі експорту та імпорту оборонної техніки.

Сьогодні делегація відвідає американську військову базу «Бондстіл», на якій базується український миротворчий контингент у складі міжнародних сил безпеки у Косово. Про це — у найближчих номерах газети.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Севастопольським чиновникам подарували комп'ютери

Сучасний спеціалізований комп'ютерний клас відкрито у Севастопольському центрі підготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій.

Клас обладнали технікою при фінансовій і організаційній підтримці Фонду Ганнса Зайделя (Німеччина). Відповідний договір уклали в рамках реалізації дворічного проекту «Підготовка молодих лідерів для органів державної влади і місцевого самоврядування м. Севастополя».

Микола МАГДИЧ.
Фото автора.

Договір підписує голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба (праворуч).

Через брак коштів закривають клініку

Черкащани, які страждають на ниркову недостатність, провели акцію протесту, прикувавши себе наручниками до вуличного ліхтаря перед приміщенням ОДА.

У такий спосіб пацієнти приватної клініки «Фрезеніус» висловили незгоду з депутатами, котрі не виділили коштів на діаліз у цьому медичному закладі. Без підтримки залишились 64 хворих. Натомість фінансове забезпечення на 15 місць отримало відділення хронічного гемодіалізу обласної лікарні. На думку протестувальників, якість лікування у цьому комунальному закладі значно нижча, ніж у приватній німецькій клініці, котра працює у Черкасах з 2009 року.

Тим часом, керівництво клініки повідомило, що через відсутність бюджетних коштів, надходження яких гарантувалося попередньою владою, з 26 березня цього року послуги з замісної ниркової терапії надаватися не будуть.

За словами начальника Головного управління охорони здоров'я та медицини катастроф Черкаської ОДА Володимира Брожика, область відмовляється від послуг «Фрезеніус Медикал Кер Україна» у зв'язку «з вкрай обмеженими можливостями обласного бюджету». Щоб повніше забезпечити медичною допомогою хворих на ниркову недостатність, наголосив посадовець, протягом 2010—2011 років у двох райцентрах Черкащини відкрито філії відділення хронічного гемодіалізу обласної лікарні — на кілька місць.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

СПОРТ

«Металіст» у повному порядку

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 23-й тур.

19 березня. «Металіст» — «Карпати». 3:1. 28 806 глядачів. Рефері — Сергій Бойко (Київська область). **Голи:** Крістальдо, 31, 64, Березовчук, 47 — Федецький, 53.

1. «Динамо» — 61 очко; 2. «Шахтар» — 58; 3. «Металіст» — 54; 4. «Дніпро» — 35; 5. «Таврія» — 34; 6. «Арсенал» — 32; 7. «Металург» — 31; 8. «Ворскла» — 31; 9. «Кривбас» — 31; 10. «Чорноморець» — 27; 11. «Іллічівець» — 23; 12. «Волинь» — 22; 13. «Зоря» — 19; 14. «Карпати» — 16; **15. «Олександрія» — 16; 16. «Оболонь» — 15.**

Спочатку здавалося, що «Карпати» мають свіжіший вигляд. Либонь, не варто зайве пояснювати, скільки сил, фізичних і моральних, віддали футболісти «Металіста» у Піреї минулого четверга в матчі Ліги Європи проти «Олімпіакоса». Але подальші події показали, що харків'яни — в повному порядку.

Протягом поєдинку проти львів'ян підопічні Мирона Маркевича контролювали ситуацію і в підсумку повели свою перевагу в класі, здобувши цілком закономірну і заслужену перемогу. А от «Карпати» продовжують перебувати в турнірній ямі. І як вони збираються вибратися з неї, увияти важко.

На думку П'єрлуїджі Колліни

Футбол. Учора на черговому засіданні прес-клубу ФФУ зібралося особливо багато журналістів, з десяток телекамер. Хоча такий інтерес на перший погляд пояснити просто: з представниками ЗМІ зустрічався П'єрлуїджі Колліна — куратор суддівського корпусі професіонального футболу України. Що, погодьтеся, завжди цікаво.

Однак цього разу були додаткові мотиви, котрі викликали таку увагу преси. Мова про чергову позаштатну ситуацію, в центрі якої опинився власник дніпропетровського «Дніпра» Ігор Коломойський. Нагадаємо, що у футбольній програмі на своєму телеканалі він звинуватив в упередженості рефері матчу «Динамо» — «Дніпро» Анатолія Абдулу. І. Коломойський категорично заявив, що харків'янин не призначив явний пенальті у ворота киян. Натомість призначив сумнівний штрафний, який допоміг динамівцям відкрити рахунок.

Ось що сказав сеньйор Колліна:

— Не вважаю, що мої обов'язки — давати оцінки подібним заявам. Це має робити дисциплінарний комітет ФФУ. Моя робота — підготовка арбітрів, сприяння їхньому зростанню. Зрозумійте, що я маю захищати українських суддів, коли їхні дії оцінюють несправедливо. Арбітри нікому рукавичку протистояння не кидали. Адже мають зовсім інші завдання — обслуговувати футбол, що вони, власне, і роблять.

Тепер про Абдулу. Він останнім часом успішно обслуговує знакові матчі. Щоб підвести його до такого рівня, ми провели велику спільну роботу. Зрештою, Абдула — рефері УЄФА. Високу оцінку йому даю не тільки я, а й фахівці з інших країн. Він добре відсудив матч на НСК «Олімпійський»...

Потім П'єрлуїджі Колліна показав відеозапис моменту зі Стріничем з різних ракурсів і дуже професіонально прокоментував їх. Висновок — пенальті не було.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ
(із засідання прес-клубу).

Пам'яті героїв-чорнобильців

У райцентрі Любешеві відбувся традиційний турнір з міні-футболу, присвячений пам'яті героїв Чорнобиля.

Його організувала федерація футболу району та районна організації ДСТ «Колос». Перше місце у змаганні посіла команда «Комунарець», друге — спортсмени райвідділу МНС. Третіми стали футболісти «Техсервісу».

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: депутат обласної ради Петро Бущик (у другому ряду в центрі) з учасниками турніру.
Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...обґрунтованість комунальних тарифів перевірять спеціальні комісії

У Криму створено спеціальну групу з перевірки обґрунтованості тарифів на житлово-комунальні послуги — вона працюватиме до 1 травня. Про це повідомив начальник управління економічного аналізу міністерства регіонального розвитку та ЖКГ автономії Володимир Коваль.

За його словами, комісія вже провела роботу в Армянську, Джанкої, Саках і Судаку, Красногвардійському, Красноперекопському, Білогірському, Роздольненському, Совєтському, Джанкойському, Ленінському та Чорноморському районах.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

...обстріляли машину банкіра

Під Києвом озброєні люди обстріляли автомобіль заступника голови правління одного зі столичних банків. Про це повідомили у відділі зв'язків із громадськістю Головного управління МВС України в Київській області, передає УНІАН.

Як стало відомо, до чергової частини Вишнівського РУВС звернувся заступник голови правління одного зі столичних банків та повідомив, що в селі Софіївська Борщагівка невідомі особи напали на його автомобіль «Мерседес-бенц» та застосували автоматичну вогнепальну зброю. На момент скоєння нападу, окрім 38-річного банкіра, в машині перебував водій.

Слідчо-оперативна група, яка виїхала на місце пригоди, встановила, що зловмисники вели вогонь з автоматичної зброї та пошкодили переднє праве пасажирське скло, лобове скло, капот, праве крило автомобіля, праву фару. 46-річний водій отримав вогнепальне поранення ніг. Заступник голови правління банку одержав тілесні ушкодження у вигляді садна правого стегна. В результаті стрілянини постраждав також охоронець одного з магазинів, розташованого неподалік. 33-річний чоловік доставлений у реанімаційне відділення лікарні швидкої медичної допомоги столиці. Проводиться перевірка, порушено кримінальну справу за фактом замаху на вбивство, **поінформували в ГУМВС у Київській області.**

...отримали премію першого бургомістра-українця

У Тернополі присудили премії імені першого бургомістра-українця Володимира Лучаківського, який керував містом у 1894—1903 рр. 19 березня, в день його народження, в Українському домі «Перемога» вшанували номінантів конкурсу. Серед них — ректори тернопільських вишів: економічного університету — Сергій Юрій, медичного — Леонід Ковальчук, технічного — Петро Ясній, педагогічного — Володимир Кравець, фотожурналіст Василь Бурма, голова правління ПАТ «Оріон» Ярослав Карпик та інші відомі люди, які багато роблять для розвитку Тернополя. Переможцем конкурсу в номінації «Внесок в історію» став міський голова Тернополя (1998—2002 рр.) Анатолій Кучеренко. В номінації «Майбутнє створюємо сьогодні» найкращим визнали кандидата медичних наук, професора Тернопільського державного медичного університету ім. Івана Горбачевського, відомого в Україні й за кордоном фахівця з пересадки шкіри при лікуванні опіків, автора 16 патентів Володимира Бігуняка. Кожен із них отримав премію — 5 тисяч гривень і відзнаку в формі срібного герба міста.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування, 100 відсотків акцій якого належать державі (далі — Товариство), управління і розпорядження його майном та спрямований на забезпечення економічної безпеки і захисту інтересів держави.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) майно залізничного транспорту загального користування — майно, у тому числі об'єкти інфраструктури, що належать Державній адміністрації залізничного транспорту України, підприємствам, установам та організаціям залізничного транспорту загального користування, зокрема будівлі, споруди, об'єкти незавершеного будівництва, об'єкти соціальної сфери, транспортні засоби, обладнання, устаткування, інвентар, інші матеріальні цінності та нематеріальні активи, цінні папери, корпоративні права держави, право постійного користування земельними ділянками, а також інші майнові права, включаючи права на об'єкти інтелектуальної власності, кошти, у тому числі в іноземній валюті. До об'єктів соціальної сфери належать структурні підрозділи підприємств, установ та організацій залізничного транспорту загального користування з питань охорони здоров'я, відпочинку, торгівлі, громадського харчування, фізичної культури та спорту, професійної підготовки;

2) підприємства залізничного транспорту загального користування залізниці та державні підприємства, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

3) установи та організації залізничного транспорту загального користування — заклади охорони здоров'я, навчальні заклади, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, а також вищі навчальні заклади I рівня акредитації, які здійснюють підготовку фахівців для залізничного транспорту.

Розділ II
ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ ТОВАРИСТВА

Стаття 2. Особливості утворення Товариства

1. Утворення Товариства здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Утворення Товариства не потребує попереднього дозволу Антимонопольного комітету України.

3. Товариство утворюється як публічне акціонерне товариство, 100 відсотків акцій якого закріплюються в державній власності, на базі Державної адміністрації залізничного транспорту України, а також підприємств, установ та організацій залізничного транспорту загального користування, які реорганізовуються шляхом злиття (далі — підприємства залізничного транспорту).

4. Статут Товариства затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Засновником Товариства є держава в особі Кабінету Міністрів України.

6. Товариство є правонаступником усіх прав і обов'язків Державної адміністрації залізничного транспорту України та підприємств залізничного транспорту.

7. Оприлюднення затвердженого Кабінетом Міністрів України переліку підприємств залізничного транспорту, на базі яких утворюється Товариство, є офіційним повідомленням для кредиторів про припинення таких суб'єктів господарювання.

8. Під час утворення Товариства, формування його статутного капіталу та припинення Державної адміністрації залізничного транспорту України і підприємств залізничного транспорту, у тому числі під час відступлення права вимоги, переведення боргу, проведення реорганізації, не застосовуються положення законодавства щодо:

необхідності одержання згоди кредиторів стосовно заміни боржника у зобов'язанні (переведення боргу), якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

права кредиторів вимагати у зв'язку з проведенням реорганізації забезпечення виконання зобов'язань, їх дострокового припинення або виконання та відшкодування збитків;

неможливості завершення реорганізації до задоволення вимог, заявлених кредиторами;

проведення аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств залізничного транспорту;

проведення екологічного аудиту підприємств залізничного транспорту.

9. Одночасно з прийняттям рішення про утворення Товариства Кабінет Міністрів України формує комісію з утворення Товариства, до складу якої входять представники Кабінету Міністрів України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, Державної адміністрації залізничного транспорту України, Фонду державного майна України, центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики, профспілок, що діють у галузі.

Комісія у чотиримісячний строк з дня затвердження її складу подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, для затвердження у місячний строк зведений передавальний акт, зведений акт оцінки майна залізничного транспорту загального користування, а також проект статуту Товариства для подання Кабінетові Міністрів України. Зведені передавальний акт та акт оцінки складаються на основі узагальнених даних передавальних актів та актів оцінки, складених стосовно цілісного майнового комплексу кожного підприємства залізничного транспорту.

Розмір статутного капіталу Товариства визначається під час його утворення згідно із зведеним актом оцінки майна залізничного транспорту загального користування.

Стаття 3. Обмеження в діяльності Державної адміністрації залізничного транспорту України, підприємств залізничного транспорту, що реорганізовуються

1. З дня прийняття рішення Кабінету Міністрів України про утворення Товариства до державної реєстрації Товариства Державна адміністрація залізничного транспорту України, підприємства залізничного транспорту, господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток, паїв) яких належать державі та вносяться до статутного капіталу Товариства, не мають права без згоди центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту:

вчиняти правочини, які можуть призвести до відчуження майна, вартість якого становить більше 5 відсотків балансової вартості активів Державної адміністрації залізничного транспорту України та підприємств залізничного транспорту на день затвердження останнього балансового звіту;

скорочувати чисельність працівників;

здійснювати випуск цінних паперів, надавати позики;

передавати нерухоме майно в оренду;

передавати майно в заставу або безоплатне користування;

придбавати акції (частки, паї) у статутному (складеному) капіталі господарських товариств.

Стаття 4. Формування статутного капіталу Товариства

1. До статутного капіталу Товариства вносяться:

майно залізничного транспорту загального користування;

100 відсотків акцій акціонерних товариств, що проводять ремонт тягового рухомого складу та виготовляють залізобетонні конструкції і шпали, повноваження з управління корпоративними правами яких здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

акції (частки, паї), що належать державі у статутному (складеному) капіталі господарських товариств, утворених за участю підприємств залізничного транспорту;

право постійного користування земельними ділянками, наданими для розміщення підприємств залізничного транспорту;

право господарського відання магістральними залізничними лініями загального користування та розміщеними на них технологічними спорудами, передавальними пристроями, що безпосередньо використовуються для забезпечення процесу перевезень, а саме: залізничні станції та колії загального користування, тягові підстанції, контактна мережа та інші пристрої технологічного електропостачання, системи сигналізації, централізації, блокування та управління рухом поїздів, об'єкти і майно, призначені безпосередньо для виконання аварійно-відновлювальних робіт.

2. Внесення права користування земельними ділянками, наданими для розміщення підприємств залізничного транспорту, до статутного капіталу Товариства здійснюється відповідно до нормативної оцінки таких ділянок, а у разі її відсутності — відповідно до експертної оцінки.

3. Внесення нерухомого майна залізничного транспорту до статутного капіталу Товариства може здійснюватися на підставі обліку майна на балансах Державної адміністрації залізничного транспорту України, підприємств залізничного транспорту відповідно до законодавства без попередньої державної реєстрації права власності на таке майно.

Стаття 5. Особливості функціонування Товариства

1. Товариство провадить діяльність, у тому числі пов'язану з державною таємницею, до отримання необхідних ліцензій та інших документів дозвільного характеру на основі відповідних документів, отриманих підприємствами залізничного транспорту, у межах строку їх дії.

2. Переоформлення правовстановлюючих документів на об'єкти нерухомого майна, внесені до статутного капіталу Товариства, здійснюється протягом двох років з дня державної реєстрації Товариства.

Державна реєстрація прав на нерухоме майно, внесене до статутного капіталу Товариства, здійснюється на підставі передавального акта та акта оцінки майна залізничного транспорту, внесеного до статутного капіталу Товариства. Передавальний акт та/або акт оцінки майна залізничного транспорту є документами, що підтверджують виникнення, перехід, припинення прав на майно, внесене до статутного капіталу Товариства.

3. Акції господарських товариств, внесені до статутного капіталу Товариства, є його власністю.

З дня державної реєстрації Товариство зобов'язане набути у встановленому порядку право власності на акції, внесені до його статутного капіталу.

Дивіденди, отримані Товариством за результатами діяльності господарських товариств, пакети акцій яких внесені до його статутного капіталу, можуть спрямовуватися Товариством на відновлення основних засобів таких господарських товариств.

4. Чистий прибуток Товариства, з якого розраховується та сплачується частина чистого прибутку (доходу) до Державного бюджету України, зменшується на суму нарахованої амортизації на майно, передане Товариству на праві господарського відання, яка спрямовується для фінансування капітальних вкладень на будівництво (реконструкцію, модернізацію) таких об'єктів.

Стаття 6. Органи Товариства

1. Органами Товариства є:

загальні збори;
правління;
наглядова рада;
ревізійна комісія.

2. Вищим органом Товариства є загальні збори. Функції загальних зборів виконує Кабінет Міністрів України.

3. Виконавчим органом Товариства, який здійснює управління його поточною діяльністю, є правління.

Очолює правління голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України.

Чисельність і персональний склад правління затверджуються Кабінетом Міністрів України.

4. Контроль за діяльністю правління та захист прав акціонерів Товариства здійснює наглядова рада.

Чисельність і персональний склад наглядової ради затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. Контроль за фінансово-господарською діяльністю Товариства здійснює ревізійна комісія.

Чисельність і персональний склад ревізійної комісії затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Соціальні гарантії працівників Товариства

1. Товариство повністю відповідає за зобов'язаннями, які передбачені Галузевою угодою між Державною адміністрацією залізничного транспорту України та профспілками щодо підприємств залізничного транспорту, до укладення нової відповідної угоди.

2. Трудові відносини працівників Державної адміністрації залізничного транспорту України, підприємств залізничного транспорту продовжуються з Товариством.

Стаття 8. Обмеження обігу акцій Товариства

1. У державній власності перебуває 100 відсотків акцій Товариства, які забороняється відчужувати, передавати в управління, заставу, використовувати для формування статутного (складеного) капіталу суб'єктів господарювання та вчиняти щодо них інші правочини, наслідком яких може бути їх відчуження з державної власності.

Стаття 9. Управління корпоративними правами держави

1. Управління корпоративними правами держави стосовно Товариства здійснює Кабінет Міністрів України.

2. Управління корпоративними правами держави, переданими до статутного капіталу Товариства, здійснює Товариство.

Стаття 10. Обмеження щодо розпорядження майном Товариства

1. Магістральні залізничні лінії загального користування та розміщені на них технологічні споруди, передавальні пристрої, що безпосередньо використовуються для забезпечення процесу перевезень, а саме: залізничні станції та колії загального користування, тягові підстанції, контактна мережа та інші пристрої технологічного електропостачання, системи сигналізації, централізації, блокування та управління рухом поїздів, об'єкти і майно, призначені безпосередньо для виконання аварійно-відновлювальних робіт, є державною власністю та закріплюються за Товариством на праві господарського відання.

2. Товариство не може відчужувати, передавати в користування, оренду, лізинг, концесію, управління, заставу, безоплатне користування, вносити до статутного (складеного) капіталу суб'єктів господарювання майно, зазначене в частині першій цієї статті, та вчиняти щодо нього інші правочини, наслідком яких може бути відчуження такого майна.

Таке майно не підлягає приватизації, продажу під час провадження у справі про банкрутство, на нього не може бути звернене стягнення за рішенням суду, накладено арешт.

3. Товариство не має права безоплатно передавати майно, внесене до його статутного капіталу, іншим юридичним особам чи громадянам, крім передбачених законом випадків.

4. Порядок списання, відчуження, передачі в користування, оренду, концесію майна, зазначеного в частині першій цієї статті, розпорядження іншим майном, внесеним до статутного капіталу Товариства, та майном, набутим Товариством, визначається Кабінетом Міністрів України.

Кошти, отримані Товариством від операцій з майном, спрямовуються виключно на провадження статутної діяльності Товариства.

Стаття 11. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

1. За порушення вимог цього Закону посадові особи несуть кримінальну, адміністративну та дисциплінарну відповідальність згідно із законом.

Розділ III
ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні Державної адміністрації залізничного транспорту України та підприємств залізничного транспорту, використовуються Товариством відповідно до їх цільового призначення.

З дня припинення Державної адміністрації залізничного транспорту України та підприємств залізничного транспорту до дня оформлення Товариством прав на користування земельними ділянками, які перебували у постійному користуванні Державної адміністрації залізничного транспорту України та зазначених підприємств, Товариство зобов'язане використовувати згідно з цільовим призначенням відповідні земельні ділянки в розмірах та межах, у яких вони перебували в постійному користуванні Державної адміністрації залізничного транспорту України та підприємств залізничного транспорту або фактично використовувалися ними, і за які сплачувався земельний податок.

У разі відчуження Товариством нерухомого майна земельна ділянка, на якій воно розташоване, передається відповідно до закону.

4. Майнові комплекси підприємств залізничного транспорту з їх інфраструктурою, які виключаються з переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, та переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані, використовуються виключно для їх внесення до статутного капіталу Товариства відповідно до цього Закону.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

у статті 92:

частину другу доповнити пунктом «г» такого змісту:

«г) публічне акціонерне товариство залізничного транспорту загального користування, утворене відповідно до Закону України

«Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Право постійного користування земельними ділянками може вноситися державою до статутного капіталу публічного акціонерного товариства залізничного транспорту, утвореного відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

частину дев'яту статті 149 після слів «рекреаційного призначення» доповнити словами «та суб'єктів господарювання залізничного транспорту загального користування у зв'язку з їх реорганізацією шляхом злиття під час утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

2) у Законі України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122; 2006 р., № 9-11, ст. 96; 2007 р., № 7-8, ст. 66; 2008 р., № 5-8, ст. 78, № 27-28, ст. 253; 2009 р., № 36-37, ст. 511; із змінами, внесеними Законом України від 13 січня 2012 року № 4336-VI):

у частині другій статті 3:

абзац другий доповнити словами «крім закладів охорони здоров'я, майно яких вноситься до статутного капіталу публічного акціонерного товариства залізничного транспорту відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«внесення майна залізничного транспорту загального користування до статутного капіталу публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування, що утворюється відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

у частині другій статті 5:

абзац одинадцятий пункту «б» після слова «освіти» доповнити словами «крім навчальних закладів, майно яких вноситься до статутного капіталу публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

абзац дев'ятий пункту «г» викласти в такій редакції:

«магістральні залізничні лінії загального користування та розміщені на них технологічні споруди, передавальні пристрої, що безпосередньо використовуються для забезпечення процесу перевезень, а саме: залізничні станції та колії загального користування, тягові підстанції, контактна мережа та інші пристрої технологічного електропостачання, системи сигналізації, централізації, блокування та управління рухом поїздів, об'єкти і майно, призначені безпосередньо для виконання аварійно-відновлювальних робіт»;

3) у Законі України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332 із наступними змінами):

у розділі «Орган управління Мінтранс» переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, виключити такі позиції:

Орган управління МІНТРАНС

Майнові комплекси підприємств залізничного транспорту з їх інфраструктурою на території України

20078961 Державний центр комплексного транспортного обслуговування «Держтрансобслуговування» 252049, м. Київ, вул. Уманська, 5

09585574 Попаснянський вагоноремонтний завод 349930, Луганська обл., м. Попасна

20770332 Стрийський вагоноремонтний завод 293500, Львівська обл., м. Стрий, вул. Заводська, 3

01124483 Полтавське ПКТБ по ремонту локомотивів 314601, м. Полтава, вул. Гаєвого, 30

14294471 Дарницький вагоноремонтний завод 252105, м. Київ, вул. Алма-Атинська, 74

01124454 Київське ПКТБ по вагонах 253105, м. Київ, вул. Алма-Атинська, 74

01074957 Донецька залізниця 340066, м. Донецьк, вул. Артема, 68

01095770 Донецький державний проектно-вишукувальний інститут залізничного транспорту «Донзалізничпроект» 340002, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 1986

01059900 Львівська залізниця 290604, м. Львів, вул. Гоголя, 1

01095801 Львівський державний проектно-вишукувальний інститут залізничного транспорту «Львівтранспроект» 290007, м. Львів, вул. Гоголя, 1

01071315 Одеська залізниця 270023, м. Одеса, вул. Чижикова, 17

01097199 Одеський державний проектно-вишукувальний інститут залізничного транспорту «Одесазалізничпроект» 270023, м. Одеса, вул. Чижикова, 19

01073828 Придніпровська залізниця 320028, м. Дніпропетровськ, вул. Карла Маркса, 108

01097415 Дніпропетровський державний проектно-вишукувальний інститут залізничного транспорту «Дніпрозалізничпроект» 320038, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 108

01072609 Південна залізниця 310052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 7

01056362 Український державний центр по експлуатації спеціалізованих вагонів «Укрспецвагон» 313530, Харківська обл., Лозівський район, смт Панютине, вул. Леніна, 5

01095913 Харківський державний проектно-вишукувальний інститут залізничного транспорту «Укрзалізничпроект» 310052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 7

04713033 Південно-Західна залізниця 252034, м. Київ, вул. Лисенка, 6

24210297 Український державний центр залізничних рефрижераторних перевезень «Укррефтранс» Київська обл., м. Фастів, вул. Червоний Шлях, 1

19014832 Державне підприємство матеріально-технічного забезпечення залізничного транспорту «Укрзалізпостач» 252049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 23

21629133 Центральна станція зв'язку Укрзалізниці 252032, м. Київ, вул. Чапаєва, 5

21579381 Головний інформаційно-обчислювальний центр Укрзалізниці 252030, м. Київ, вул. Івана Франка, 21/23

1069755 Український державний центр транспортного сервісу «Ліски» 02092, м. Київ, вул. Довбуша, 22

1057491 Державне підприємство «Вінницятранспривад» 21100, м. Вінниця, пл. Героїв Сталінграда, 1

31349738 Державне підприємство «Український центр механізації колійних робіт» 03680, м. Київ, вул. Качалова, 5а

30268559 Державне підприємство «Науково-конструкторське технологічне бюро колійного господарства Укрзалізниці» 49094, м. Дніпропетровськ, Набережна Перемоги, 32

16296913 Державне підприємство «Проектно-конструкторське технологічне бюро рухомого складу Укрзалізниці» 04095, м. Київ, вагонне депо «Дарниця»

31604528 Державне підприємство «Державний науково-дослідний центр залізничного транспорту України» 03049, м. Київ, вул. Уманська, 5

1057574 Державне підприємство «Рава-Руський шпалопросочувальний завод» 80316, Львівська область, Жовківський район, м. Рава-Руська, вул. Наливайка, 22

Кількість об'єктів — 29

Всього по органу управління — 29;

у розділі «Орган управління Мінтранс» переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані, виключити такі позиції:

Орган управління МІНТРАНС

Майнові комплекси підприємств залізничного транспорту з їх інфраструктурою на території України

00659109 Дніпропетровський тепловозоремонтний завод 320038, м. Дніпропетровськ, вул. Червонозаводська, 7

00740599 Львівський локомотиворемонтний завод 290018, м. Львів, вул. Залізнична, 1а

00480247 Київський електровагоноремонтний завод 252048, м. Київ, вул. Ползунова, 2

01056273 Запорізький електроремонтний завод 330002, м. Запоріжжя, вул. Залізнична, 2

00260652 Київський електротехнічний завод «Транссигнал» 252135, м. Київ, вул. Жилянська, 97

00282435 Гніванський завод СЗБ 287150, Вінницька обл., Тиврівський район, м. Гнівань

00282406 Коростенський завод залізобетонних шпал 260003, м. Коростень, вул. Маяковського,130

Кількість об'єктів — 7

Всього по органу управління — 7;

4) пункт 1 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378; 2001 р., № 11, ст. 52; 2003 р., № 24, ст. 160; 2004 р., № 22, ст. 312; 2005 р., № 33, ст. 430; 2009 р., № 42, ст. 633; 2010 р., № 9, ст. 88) доповнити абзацом такого змісту:

«Положення цього Закону не застосовуються до підприємств, установ та організацій залізничного транспорту загального користування, які реорганізовуються відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування»;

5) частину тринадцяту статті 14 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299) доповнити реченням такого змісту:

«У визначених законом випадках правонаступник ліцензіата має право провадити діяльність на підставі виданої ліцензіату ліцензії в межах строку її дії до оформлення ліцензії на такого правонаступника ліцензіата»;

6) у статті 4^{1} Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128, № 46, ст. 547; 2011 р., № 42, ст. 426; із змінами, внесеними законами України від 3 листопада 2011 року № 3993-VI та 9 грудня 2011 року № 4154-VI):

абзац третій частини сьомої доповнити словами «якщо інше не визначено законом»;

доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

«13. У визначених законом випадках правонаступник суб'єкта господарювання має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих такому суб'єкту господарювання, у межах строку їх дії до оформлення документів дозвільного характеру на правонаступника такого суб'єкта господарювання»;

7) абзац третій частини третьої статті 12 Закону України «Про екологічний аудит» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 500) доповнити словами «крім визначених законом випадків».

6. Кабінету Міністрів України:

прийняти у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом рішення про утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування відповідно до вимог цього Закону;

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», які випливають із цього Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
23 лютого 2012 року.
№ 4442-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту вітчизняних товаровиробників у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184; 1999 р., № 7, ст. 49; 2003 р., № 7, ст. 62; 2007 р., № 3, ст. 29; 2009 р., № 27, ст. 349):

1) у статті 9:

частину першу доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«прийняття рішень про застосування заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань шляхом встановлення повної/часткової заборони (повного/часткового ембарго) на торгівлю; позбавлення режиму найбільшого сприяння або пільгового спеціального режиму»;

частину другу доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«приймає рішення про застосування заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань шляхом запровадження режиму ліцензування»;

частину сьому доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«приймає рішення про застосування заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань у межах компетенції, визначеної законами України»;

2) частину восьму статті 16 доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«необхідності застосування заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань»;

3) статтю 29 викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Заходи України у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань

У разі якщо інші держави, митні союзи або економічні угруповання обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України, у відповідь на такі дії можуть застосовуватися адекватні заходи. У разі якщо такі дії завдають шкоди або створюють загрозу її заподіяння державі та/або суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності, зазначені заходи можуть передбачати її відшкодування.

Заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань здійснюються відповідно до законів України, міжнародних договорів України, загальноприйнятих правил, стандартів та норм міжнародного права.

Такими заходами є:

застосування повної заборони (повного ембарго) на торгівлю;

застосування часткової заборони (часткового ембарго) на торгівлю;

позбавлення режиму найбільшого сприяння або пільгового спеціального режиму;

запровадження спеціального мита;

запровадження режиму ліцензування зовнішньоекономічних операцій;

встановлення квот;

інші заходи, передбачені законами та міжнародними договорами України.

У разі якщо Україна та держава, яка застосувала щодо України дії, що містять ознаки дискримінаційних та/або недружніх, є членами тієї самої міжнародної міжурядової організації, розгляд та врегулювання спірної ситуації здійснюються відповідно до правил і процедур такої організації.

У разі якщо Україна та митний союз або економічне угруповання, які застосували щодо України дії, що містять ознаки дискримінаційних та/або недружніх, є членами тієї самої міжнародної міжурядової організації, розгляд та врегулювання спірної ситуації здійснюються відповідно до правил і процедур такої організації.

З метою встановлення фактів дискримінаційних та/або недружніх дій інших держав, митних союзів або економічних угруповань центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики проводить відповідне розслідування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Матеріали такого розслідування розглядаються Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі для прийняття рішення щодо наявності або відсутності факту (фактів) дискримінаційних дій. У разі прийняття позитивного рішення щодо наявності факту (фактів) дискримінаційних дій рішення про застосування заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань приймаються органами державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності відповідно до їх компетенції.

За рекомендацією Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі на підставі матеріалів розслідування, які свідчать про наявність факту (фактів) дискримінаційних дій, центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики спільно з центральним органом виконавчої влади з питань формування та реалізації державної політики у сфері зовнішніх зносин України звертається до відповідних державних та/або компетентних органів інших держав або митних союзів чи економічних угруповань з пропозицією щодо розгляду та врегулювання спірної ситуації.

У разі одержання позитивної відповіді від зазначених органів центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики формує робочу групу для проведення відповідних переговорів та підготовки в разі потреби відповідних міжнародних договорів міжвідомчого або міжурядового характеру.

Заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань не застосовуються або припиняються в разі припинення відповідними державами, митними союзами або економічними угрупованнями таких дискримінаційних та/або недружніх дій щодо України, підписання відповідної угоди та/або відшкодування шкоди.

Рішення про застосування відповідних заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань може бути оскаржено до суду протягом місяця з дня запровадження таких заходів у порядку, встановленому законами України».

2. Частину першу статті 15 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; 1999 р., № 7, ст. 48) доповнити словами «Про зовнішньоекономічну діяльність».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
23 лютого 2012 року.
№ 4436-VI.

Закон України

Про систему гарантування вкладів фізичних осіб

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Предмет та мета Закону

1. Цим Законом встановлюються правові, фінансові та організаційні засади функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд), порядок виплати Фондом відшкодування за вкладами, а також регулюються відносини між Фондом, банками, Національним банком України, визначаються повноваження та функції Фонду щодо виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків.

2. Метою цього Закону є захист прав і законних інтересів вкладників банків, зміцнення довіри до банківської системи України, стимулювання залучення коштів у банківську систему України, забезпечення ефективної процедури виведення неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків.

3. Відносини, що виникають у зв'язку із створенням і функціонуванням системи гарантування вкладів фізичних осіб, виведенням неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків, регулюються цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Фонду та Національного банку України.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) банк-агент - банк, через який Фонд здійснює виплату гарантованої суми відшкодування за вкладами відповідно до цього Закону;

2) виведення неплатоспроможного банку з ринку - заходи, які здійснює Фонд щодо банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, із передачі його активів та зобов'язань, продажу неплатоспроможного банку та/або перехідного банку у спосіб, визначений цим Законом, з його ліквідації;

3) вклад - кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України або в іноземній валюті, які залучені банком від вкладника (або які надійшли для вкладника) на умовах договору банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або шляхом видачі іменного депозитного сертифіката, включаючи нараховані відсотки на такі кошти;

4) вкладник - фізична особа (крім фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності), яка уклала або на користь якої укладено договір банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або яка є власником іменного депозитного сертифіката;

5) інвестор - особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій (паїв) неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;

6) ліквідація банку - процедура припинення банку як юридичної особи відповідно до законодавства;

7) недоступність вкладів - неможливість отримання вкладником під час виведення неплатоспроможного банку з ринку вкладу, включаючи відсотки за ним, протягом семи робочих днів з дня закінчення строку дії договору або з дня вимоги (за вкладами на вимогу, за поточними чи картковими рахунками);

8) неплатоспроможний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії неплатоспроможних у порядку, передбаченому Законом України «Про банки і банківську діяльність»;

9) перехідний банк - банк, який створено у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, номінальним власником і управителем акцій якого є Фонд до дня продажу цього банку інвестору;

10) план врегулювання - рішення Фонду, що визначає спосіб, економічне обґрунтування, строки та умови виведення неплатоспроможного банку з ринку;

11) приймаючий банк - банк, який не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного та який у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку приймає від неплатоспроможного банку активи та зобов'язання;

12) проблемний банк - банк, щодо якого Національний банк України прийняв рішення про віднесення до категорії проблемних у порядку, передбаченому Законом України «Про банки і банківську діяльність» і нормативно-правовими актами Національного банку України;

13) продаж банку - продаж всіх акцій перехідного банку або контрольного пакета акцій (паїв) неплатоспроможного банку;

14) реєстр учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - реєстр учасників Фонду) - реєстр, який ведеться Фондом та містить відомості про участь банку в системі обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб;

15) система гарантування вкладів фізичних осіб - сукупність відносин, що регулюються цим Законом, суб'єктами яких є Фонд, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, банки та вкладники;

16) тимчасова адміністрація - процедура виведення банку з ринку, що запроваджується Фондом стосовно неплатоспроможного банку в порядку, встановленому цим Законом;

17) уповноважена особа Фонду - працівник Фонду, який від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим Законом, виконує дії із забезпечення виведення банку з ринку під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку та/або ліквідації банку.

Розділ II
ПРАВОВИЙ СТАТУС ФОНДУ ТА ЙОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ

Стаття 3. Правовий статус Фонду

1. Фонд є установою, що виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.

2. Фонд є юридичною особою публічного права, має відокремлене майно, яке є об'єктом права державної власності і перебуває у його господарському віданні.

3. Фонд є економічно самостійною установою, має самостійний баланс, поточний та інші рахунки в Національному банку України.

Фонд є установою, що не має на меті отримання прибутку.

4. Фонд має печатки із зображенням Державного герба України із своїм найменуванням, веде облік і звітність відповідно до законодавства.

5. У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України та законодавством України.

6. Місцезнаходження Фонду - місто Київ.

7. Органи державної влади та Національний банк України не мають права втручатися в діяльність Фонду щодо реалізації законодавчо закріплених за ним функцій і повноважень. Взаємодія Фонду з Національним банком України та органами державної влади здійснюється в межах, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.

8. Керівними органами Фонду є адміністративна рада та виконавча дирекція.

9. Реорганізація та ліквідація Фонду здійснюються на підставі окремого закону.

Стаття 4. Функції Фонду

1. Основним завданням Фонду є забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.

2. На виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим Законом, здійснює такі функції:

1) веде реєстр учасників Фонду;

2) акумулює кошти, отримані з джерел, визначених статтею 19 цього Закону, здійснює контроль за повнотою і своєчасністю перерахування зборів кожним учасником Фонду;

3) інвестує кошти Фонду в державні цінні папери України;

4) здійснює заходи щодо організації виплат відшкодувань за вкладами в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

5) здійснює регулювання участі банків у системі гарантування вкладів фізичних осіб;

6) бере участь в інспекційних перевірках проблемних банків за пропозицією Національного банку України;

7) застосовує до банків та їх керівників відповідно фінансові санкції і накладає адміністративні штрафи;

8) здійснює процедуру виведення неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків, організовує відчуження активів і зобов'язань неплатоспроможного банку, продаж неплатоспроможного банку або створення та продаж перехідного банку;

9) здійснює перевірки банків щодо дотримання законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб;

10) надає фінансову підтримку приймаючому банку;

11) здійснює прогнозування потенційних витрат Фонду на виведення неплатоспроможних банків з ринку та відшкодування коштів вкладникам.

3. Фонд здійснює інші функції в межах своїх повноважень, визначених цим Законом, іншими актами законодавства.

Стаття 5. Підзвітність Фонду

1. Фонд підзвітний Кабінету Міністрів України та Національному банку України.

Підзвітність Фонду означає:

1) делегування та відкликання Кабінетом Міністрів України свого представника в адміністративну раду Фонду;

2) делегування та відкликання Національним банком України своїх представників в адміністративну раду Фонду.

Фонд до 1 липня наступного за звітним року подає Кабінету Міністрів України і Національному банку України річний звіт разом з аудиторським висновком.

Стаття 6. Нормативно-правові акти Фонду

1. У межах своїх функцій та повноважень Фонд здійснює нормативне регулювання системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.

2. Фонд приймає нормативно-правові акти з питань, віднесених до його повноважень, які є обов'язковими до виконання банками, юридичними та фізичними особами.

3. Фонд видає нормативно-правові акти у формі інструкцій, положень, правил.

4. Нормативно-правові акти Фонду підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 7. Звітність Фонду

1. Щорічно Фонд складає річний звіт, який включає звіт про діяльність Фонду за звітний рік та фінансову звітність.

2. Достовірність фінансової звітності Фонду підтверджується незалежним аудитором, який визначається адміністративною радою Фонду.

3. Фінансова звітність Фонду оприлюднюється в газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» не пізніше 1 липня наступного за звітним року.

4. Річний звіт оприлюднюється на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет не пізніше 1 липня наступного за звітним роком.

Стаття 8. Склад та порядок формування адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду складається з п'яти осіб - один представник Кабінету Міністрів України, два представники Національного банку України, один представник профільного комітету Верховної Ради України та директор - розпорядник Фонду (за посадою).

2. Адміністративну раду Фонду очолює голова, який щорічно обирається адміністративною радою Фонду з числа її членів. Головою адміністративної ради Фонду не може бути обраний директор - розпорядник Фонду.

3. Членом адміністративної ради Фонду може бути особа, яка є громадянином України, постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше п'яти років, бездоганну ділову репутацію і не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Член адміністративної ради Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

4. Строк повноважень члена адміністративної ради Фонду, крім директора - розпорядника Фонду, становить чотири роки і може бути продовжений, але не більше ніж на один строк.

5. У разі закінчення строку повноважень члена адміністративної ради Фонду відповідний орган чи організація, які його делегували, у місячний строк делегує до складу адміністративної ради Фонду нового представника або приймає рішення про продовження строку повноважень члена адміністративної ради Фонду.

6. Повноваження члена адміністративної ради Фонду можуть бути достроково припинені за поданням органу, який його делегував. Повноваження члена адміністративної ради Фонду також припиняються у разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я;

3) припинення трудових відносин з органом, який його делегував;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

5) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим.

7. Орган, який делегував члена адміністративної ради Фонду, повноваження якого достроково припинено відповідно до частини шостої цієї статті, зобов'язаний делегувати до складу адміністративної ради Фонду нового представника у місячний строк після дострокового припинення повноважень попереднього представника.

8. Повноваження директора - розпорядника Фонду як члена адміністративної ради Фонду припиняються у зв'язку із звільненням його з посади директора - розпорядника Фонду.

9. Члени адміністративної ради Фонду здійснюють свої функції на громадських засадах. Членам адміністративної ради Фонду відшкодовуються витрати, понесені у зв'язку з виконанням ними повноважень відповідно до цього Закону та регламенту адміністративної ради Фонду.

10. Питання організації діяльності адміністративної ради Фонду та порядок діловодства визначаються регламентом, який затверджується на її засіданні.

11. Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення адміністративної ради Фонду здійснюється Фондом за рахунок його кошторисних витрат.

Стаття 9. Повноваження адміністративної ради Фонду та голови адміністративної ради Фонду

1. Адміністративна рада Фонду здійснює такі повноваження:

1) затверджує регламент адміністративної ради Фонду;

2) затверджує кошторис витрат Фонду;

3) затверджує стратегію розвитку Фонду та річний план його діяльності;

4) затверджує засади інвестиційної політики Фонду та щорічний інвестиційний план Фонду;

5) призначає на посаду та звільняє з посади директора - розпорядника Фонду;

6) затверджує персональний склад виконавчої дирекції Фонду за поданням директора - розпорядника Фонду;

7) погоджує рішення виконавчої дирекції про участь Фонду в міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів;

8) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про встановлення спеціального збору до Фонду або диференційованих зборів до Фонду залежно від ризиків банків;

9) затверджує рішення виконавчої дирекції Фонду про залучення кредиту або безповоротної фінансової допомоги;

10) щорічно визначає аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;

11) затверджує річний звіт Фонду;

12) приймає рішення про проведення позачергової аудиторської перевірки Фонду і визначає аудитора для її проведення;

13) затверджує положення про службу внутрішнього аудиту Фонду, призначає та звільняє керівника служби внутрішнього аудиту, заслуховує та затверджує звіти служби внутрішнього аудиту;

14) затверджує вимоги до розкриття інформації про діяльність Фонду;

15) затверджує порядок та умови оплати праці членів виконавчої дирекції Фонду;

16) затверджує перелік посад працівників Фонду, на які поширюються вимоги частини другої статті 16 цього Закону, визначає умови надання Фондом позик таким працівникам;

17) встановлює та змінює розмір відшкодування коштів за вкладами.

2. Голова адміністративної ради Фонду здійснює такі повноваження:

1) організовує засідання адміністративної ради Фонду та головує на них;

2) підписує протоколи засідань адміністративної ради Фонду;

3) розподіляє обов'язки між членами адміністративної ради Фонду;

4) здійснює інші повноваження і функції відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.

Стаття 10. Порядок роботи адміністративної ради Фонду

1. Порядок роботи адміністративної ради Фонду визначається її регламентом.

2. Адміністративна рада Фонду проводить чергові засідання не рідше одного разу на квартал.

3. Адміністративна рада Фонду може проводити позачергові засідання за ініціативою її голови або на вимогу не менше ніж трьох її членів чи на вимогу виконавчої дирекції Фонду.

4. Рішення адміністративної ради Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови адміністративної ради є вирішальним.

5. Рішення адміністративної ради Фонду можуть прийматися шляхом опитування її членів відповідно до регламенту адміністративної ради Фонду.

6. У разі розгляду адміністративною радою Фонду питання призначення, звільнення з посади директора - розпорядника Фонду директор - розпорядник Фонду участі в голосуванні не бере.

Стаття 11. Виконавча дирекція Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду здійснює управління поточною діяльністю Фонду.

2. Виконавча дирекція Фонду складається з п'яти членів. Директор - розпорядник Фонду та його заступники входять до складу виконавчої дирекції Фонду за посадою.

3. Членами виконавчої дирекції Фонду можуть бути громадяни України, які постійно проживають в Україні, мають повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію, не мають непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів та працюють у Фонді на постійній основі. Член виконавчої дирекції Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

4. Директор - розпорядник Фонду має заступників, які призначаються та звільняються ним за погодженням з адміністративною радою Фонду. Кількість заступників директора - розпорядника Фонду визначається штатним розписом, але не може перевищувати чотири особи.

5. Рішення виконавчої дирекції Фонду приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше ніж чотирьох членів виконавчої дирекції. У разі рівного розподілу голосів голос директора - розпорядника Фонду є вирішальним.

6. Порядок організації роботи та проведення засідань виконавчої дирекції Фонду визначається її регламентом.

Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення діяльності Фонду:

1) приймає рішення про виключення банку з числа учасників Фонду;

2) складає проект кошторису витрат Фонду та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду;

3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду річний звіт Фонду;

4) скликає позачергові засідання адміністративної ради Фонду;

5) щорічно подає на розгляд адміністративної ради Фонду пропозиції щодо визначення аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;

6) визначає структуру Фонду, затверджує положення про його структурні підрозділи;

7) затверджує штатний розпис Фонду, умови та форми оплати праці працівників Фонду, крім членів виконавчої дирекції Фонду;

8) приймає рішення про участь Фонду у міжнародних організаціях у сфері гарантування (страхування) депозитів з подальшим погодженням цього рішення адміністративною радою Фонду;

9) приймає рішення про матеріально-технічне та кадрове забезпечення діяльності Фонду в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

10) приймає нормативно-правові акти Фонду;

11) затверджує регламент виконавчої дирекції Фонду;

12) подає на затвердження адміністративній раді Фонду положення про службу внутрішнього аудиту та пропозиції щодо кандидатури керівника служби внутрішнього аудиту.

2. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження щодо джерел формування коштів Фонду:

1) приймає рішення про встановлення спеціального збору до Фонду або диференційованих зборів до Фонду залежно від ризиків банків;

2) приймає рішення про необхідність залучення кредитів Кабінету Міністрів України, Національного банку України та/або безповоротної фінансової допомоги за рахунок Державного бюджету України;

3) подає на затвердження адміністративній раді Фонду інвестиційний план Фонду;

4) приймає рішення про інвестування коштів Фонду відповідно до інвестиційного плану;

5) приймає рішення про нарахування та стягнення пені за несвоєчасне перерахування банком зборів до Фонду.

3. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення відшкодування коштів за вкладами:

1) визначає порядок ведення реєстру учасників Фонду;

2) визначає порядок відшкодування Фондом коштів за вкладами відповідно до розділу V цього Закону;

3) визначає порядок ведення банками бази даних про вкладників та ведення Фондом відповідної узагальненої бази даних;

4) приймає рішення про відшкодування коштів за вкладами у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

5) затверджує порядок визначення банків-агентів та визначає на підставі цього порядку банків-агентів;

6) приймає рішення про оплату Фондом витрат, пов'язаних із процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду.

4. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері регуляторної діяльності:

1) затверджує порядок проведення перевірок банків Фондом та участі працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

2) приймає рішення про здійснення планових або позапланових перевірок банків Фондом чи про участь працівників Фонду в інспекційних перевірках, що здійснюються Національним банком України у проблемних банках;

3) затверджує плани перевірок та результати їх здійснення;

4) затверджує порядок та форми подання банками звітності до Фонду;

5) приймає рішення про подання банком інформації, іншої ніж звітність, відповідно до цього Закону.

5. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері виведення неплатоспроможних банків з ринку:

1) визначає умови та порядок здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків відповідно до цього Закону;

2) призначає та відсторонює від виконання обов'язків уповноважену особу Фонду;

3) визначає додаткові вимоги до уповноваженої особи Фонду, правила контролю за уникненням конфлікту інтересів;

4) затверджує кошторис витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду;

5) затверджує кошторис витрат банку, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку;

6) визначає в межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, додаткові види матеріального заохочення уповноваженої особи Фонду;

7) затверджує план врегулювання та зміни до нього;

8) погоджує умови відчуження активів і зобов'язань від неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або створення перехідного банку і його продажу інвестору;

9) ухвалює рішення про надання фінансової підтримки приймаючому банку;

10) затверджує звіт уповноваженої особи Фонду про виконання плану врегулювання і приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації банку;

11) звертається до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

12) визначає порядок складання та затверджує реєстр акцептованих вимог кредиторів;

13) затверджує результати інвентаризації майна банку та формування його ліквідаційної маси;

14) визначає порядок та способи реалізації майна банку, що ліквідується;

15) затверджує ліквідаційний баланс та звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідаційної процедури;

16) за умови недостатності вкладів у банку приймає рішення про надання цільової позики банку з метою забезпечення виплат відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього Закону. Сума здійснених виплат вираховується із суми зобов'язань Фонду перед вкладниками в разі ліквідації банку та відшкодовується Фонду за рахунок активів банку.

6. Виконавча дирекція Фонду приймає рішення з інших питань, що випливають із цього Закону, мети діяльності Фонду, які не належать до компетенції адміністративної ради Фонду.

Стаття 13. Призначення на посаду та звільнення з посади директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду та звільняється з посади адміністративною радою Фонду більшістю від її складу.

2. Директором - розпорядником Фонду може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту в галузі економіки, фінансів чи права, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років, бездоганну ділову репутацію та не має непогашених судимостей за вчинення корисливих злочинів. Директор - розпорядник Фонду не може бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку.

3. Директор - розпорядник Фонду призначається на посаду строком на п'ять років з можливістю повторного призначення не більше ніж на один строк.

4. Директор - розпорядник Фонду може бути достроково звільнений з посади адміністративною радою Фонду в разі:

1) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, що підтверджується відповідним медичним висновком;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

4) смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

5) виявлення обставин, що свідчать про невідповідність директора - розпорядника Фонду вимогам, визначеним частиною другою цієї статті.

Стаття 14. Повноваження директора - розпорядника Фонду

1. Директор - розпорядник Фонду здійснює такі повноваження:

1) керує поточною діяльністю Фонду;

2) діє від імені Фонду і представляє його інтереси без довіреності у відносинах з державними органами, Національним банком України, банками, міжнародними організаціями, іншими юридичними та фізичними особами;

3) головує на засіданнях та керує діяльністю виконавчої дирекції Фонду;

4) підписує протоколи засідань, рішення виконавчої дирекції Фонду, а також договори, що укладаються Фондом;

5) розподіляє обов'язки між заступниками директора - розпорядника Фонду;

6) видає розпорядчі акти (накази, розпорядження, доручення), обов'язкові до виконання усіма працівниками Фонду;

7) призначає на посади та звільняє з посад працівників Фонду відповідно до законодавства України про працю.

2. Директор - розпорядник Фонду має право делегувати виконання окремих своїх повноважень іншим працівникам Фонду в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

3. Директор - розпорядник Фонду несе персональну відповідальність за діяльність Фонду та виконання покладених на нього завдань.

Стаття 15. Внутрішній аудит

1. У Фонді створюється служба внутрішнього аудиту, що діє на підставі положення, затвердженого адміністративною радою Фонду за поданням виконавчої дирекції Фонду. Служба внутрішнього аудиту у своїй діяльності підзвітна адміністративній раді Фонду. Керівник служби внутрішнього аудиту призначається та звільняється з посади адміністративною радою Фонду.

2. Служба внутрішнього аудиту виконує такі функції:

1) здійснює періодичні перевірки діяльності Фонду на предмет дотримання вимог законодавства, нормативно-правових актів Фонду та рішень органів управління Фонду;

2) перевіряє результати фінансової та інвестиційної діяльності Фонду;

3) здійснює інші функції відповідно до положення про службу внутрішнього аудиту.

3. Служба внутрішнього аудиту регулярно надає звіти адміністративній раді Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, віднесених до її повноважень. Звіти служби внутрішнього аудиту підлягають затвердженню адміністративною радою Фонду. Висновки та пропозиції служби внутрішнього аудиту є обов'язковими для врахування у діяльності Фонду.

Стаття 16. Працівники Фонду

1. Для цілей цього Закону працівниками Фонду вважаються особи, які безпосередньо беруть участь у виконанні функцій Фонду та займають посади, передбачені штатним розписом. Положення цієї статті не поширюються на осіб, які перебувають з Фондом у трудових відносинах, однак при цьому не беруть участі у виконанні функцій Фонду (зокрема технічний персонал).

2. Працівникам Фонду за переліком посад, який затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:

1) бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку (крім перехідного банку);

2) отримувати позики, у тому числі кредити від банків, крім позик від Фонду;

3) перебувати у трудових відносинах з банками.

3. Працівники Фонду зобов'язані додержуватися вимог законодавства про збереження банківської та комерційної таємниці щодо будь-яких документів та інформації, одержаних ними про діяльність банків у зв'язку з виконанням посадових обов'язків та забезпеченням виконання функцій Фонду.

4. Посадові особи Фонду, у тому числі члени адміністративної ради Фонду, члени виконавчої дирекції Фонду, працівники Фонду, визначені частиною першою цієї статті, під час виконання покладених на Фонд функцій перебувають під захистом закону:

1) посадові особи Фонду не несуть особистої відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли добросовісно і на законних підставах. Позови, подані проти посадових осіб Фонду, вважаються позовами, поданими проти Фонду;

2) фінансова відповідальність, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки, життя та здоров'я посадових осіб Фонду мають бути застраховані відповідно до законодавства та нормативно-правових актів Фонду;

3) шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки посадової особи Фонду, відшкодовується згідно із законодавством, нормативно-правовими актами Фонду та договорами страхування;

4) образа посадової особи Фонду, опір, погроза, насильство та інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на посадову особу функцій, тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

5. Положення частини четвертої цієї статті поширюються на консультантів та інших осіб, залучених Фондом для виконання його функцій.

Розділ III
УЧАСТЬ У ФОНДІ

Стаття 17. Учасники Фонду

1. Учасниками Фонду є банки. Участь банків у Фонді є обов'язковою. Особливості участі перехідного банку у Фонді визначаються цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Банк набуває статусу учасника Фонду в день отримання ним банківської ліцензії.

3. Банк зобов'язаний сплачувати до Фонду збори, визначені цим Законом, дотримуватися інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

4. Фонд має право безоплатно одержувати від банку інформацію про його діяльність, пояснення з окремих питань, будь-які документи, необхідні для здійснення перевірки та виконання Фондом інших функцій, передбачених цим Законом. Банк зобов'язаний надавати Фонду на його вимогу або відповідно до вимог законодавства документи та іншу інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому Законом України «Про банки і банківську діяльність».

5. Фонд виключає банк з числа учасників Фонду в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

6. Фонд веде реєстр учасників Фонду в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Фонду.

Стаття 18. Інформація для вкладників

1. Банк зобов'язаний:

1) розміщувати у всіх приміщеннях банку, де вкладникам надаються банківські послуги, інформацію про систему обов'язкового гарантування вкладів фізичних осіб та про участь банку у Фонді;

2) виконувати інші заходи щодо інформування вкладників, передбачені цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Учасник Фонду в разі посилання у своїй рекламі на участь у Фонді зобов'язаний вказувати інформацію про граничний розмір відшкодування коштів за вкладами, номер та дату видачі свідоцтва учасника Фонду.

3. Фонд зобов'язаний двічі на рік, станом на 1 січня та 1 липня, публікувати в газетах «Урядовий кур'єр» та «Голос України» перелік учасників Фонду не пізніше ніж через один місяць після настання відповідних строків. Фонд зобов'язаний додатково публікувати в зазначених газетах інформацію про зміни в переліку учасників Фонду не пізніше ніж через 14 днів після внесення відповідних змін до реєстру учасників Фонду. Перелік учасників Фонду також розміщується на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет.

Розділ IV
ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ КОШТІВ ФОНДУ

Стаття 19. Джерела формування коштів Фонду

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

1) початкові збори з учасників Фонду;

2) регулярні збори з учасників Фонду;

3) спеціальний збір до Фонду;

4) доходи, одержані від інвестування коштів Фонду в державні цінні папери України;

5) доходи, одержані у вигляді процентів, нарахованих Національним банком України за залишками коштів на рахунках Фонду, відкритих в Національному банку України;

6) кредити, залучені від Національного банку України;

7) неустойка (штрафи, пеня), що стягується відповідно до цього Закону;

8) кошти, що були внесені Національним банком України в розмірі 20 мільйонів гривень на день створення Фонду;

9) кошти з Державного бюджету України;

10) доходи від надання фінансової підтримки приймаючому банку;

11) благодійні внески, гранти, технічна допомога, у тому числі від іноземних осіб;

12) кошти, отримані від виконання заходів, передбачених планом врегулювання, зокрема від продажу неплатоспроможного банку або перехідного банку, ліквідації банку.

2. Кошти Фонду можуть формуватися з інших джерел, не заборонених законодавством України.

3. Мінімальний обсяг коштів Фонду не може бути нижчим за 2,5 відсотка від суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів з учасників Фонду, які мають надійти протягом наступного кварталу. За умов досягнення мінімальної межі або ризику суттєвого зменшення обсягу коштів Фонду Фонд має право вжити заходів для поповнення коштів Фонду за рахунок джерел, визначених частиною першою цієї статті.

Стаття 20. Розпорядження коштами Фонду

1. Фонд є єдиним розпорядником коштів, акумульованих у процесі його діяльності.

2. Кошти Фонду не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам коштів за вкладами відповідно до цього Закону;

2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, у тому числі оплати витрат, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду;

3) забезпечення поточної діяльності Фонду, утримання його апарату, розвитку його матеріально-технічної бази в межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду;

4) надання фінансової підтримки приймаючому банку;

5) надання позик працівникам Фонду в межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, та у порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Фонду;

6) надання цільової позики для авансування виплат вкладникам банку відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього Закону протягом дії тимчасової адміністрації.

3. Фонд має право інвестувати кошти в державні цінні папери України.

4. Фонд здійснює інвестиційну діяльність на засадах затвердженого адміністративною радою Фонду інвестиційного плану виходячи з потреб забезпечення виконання функцій Фонду.

Стаття 21. Початковий збір до Фонду

1. Банк - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дня одержання банківської ліцензії зобов'язаний сплатити до Фонду початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Банк - учасник Фонду, створений у результаті реорганізації, звільняється від сплати початкового збору в разі сплати початкового збору до Фонду банками, які реорганізувалися, та набуває усіх прав і обов'язків щодо участі у Фонді.

3. Перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску до Фонду.

Стаття 22. Регулярний збір до Фонду

1. Учасник Фонду зобов'язаний станом на останній робочий день кожного кварталу здійснювати нарахування регулярного збору до Фонду. Розмір базової річної ставки збору становить 0,5 відсотка бази нарахування в національній валюті та 0,8 відсотка бази нарахування в іноземній валюті.

У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку такий банк зобов'язаний у день прийняття зазначеного рішення нарахувати регулярний збір до Фонду за період з дня, наступного за днем закінчення останнього розрахункового періоду до дня, що передує прийняттю такого рішення, та сплатити його до Фонду протягом 15 днів.

Базою нарахування є середньозважена за розрахунковий період сума щоденних балансових залишків на рахунках з обліку вкладів та відсотків за ними.

Фонд має право встановлювати своїм нормативно-правовим актом порядок розрахунку розміру регулярних зборів до Фонду у формі диференційованих зборів. Розрахунок розміру диференційованого збору проводиться шляхом зважування базової річної ставки збору за ступенем ризику. Розмір диференційованого збору має бути не менше розміру базової річної ставки.

Методика оцінки ступеню ризиків банку для розрахунку диференційованих зборів встановлюється нормативно-правовим актом Фонду, що підлягає погодженню з Національним банком України.

2. Учасник Фонду визначає залишки за вкладами в іноземній валюті, національній валюті України за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день такого визначення.

3. Учасник Фонду зобов'язаний здійснювати сплату регулярного збору до Фонду щоквартально рівними частками до 15 числа місяця, наступного за кварталом, за який здійснюється сплата.

Стаття 23. Спеціальний збір до Фонду

1. Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до Фонду у разі, якщо поточні доходи Фонду є недостатніми для виконання ним у повному обсязі своїх зобов'язань щодо виплати відшкодування за вкладами та/або щодо обслуговування та погашення залучених кредитів.

2. Учасник Фонду зобов'язаний здійснити сплату спеціального збору до Фонду у строки та згідно з умовами, встановленими нормативно-правовими актами Фонду.

3. Загальний розмір спеціального збору, сплаченого учасниками Фонду протягом року, не має перевищувати розміру регулярного збору з учасника Фонду, сплаченого учасником Фонду за попередній рік.

Стаття 24. Пеня за несплату та несвоєчасну сплату зборів до Фонду, штрафи за адміністративні порушення

1. Банк за несвоєчасну або неповну сплату зборів до Фонду сплачує пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від розміру неперерахованої суми за кожний день прострочення (включаючи день сплати).

2. Фонд має право звернутися до:

1) Національного банку України з вимогою про безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду та нарахованої пені у випадку несплати учасником відповідних сум протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом;

2) суду з позовом про стягнення з учасника Фонду своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду та нарахованої пені.

3. Неподання, несвоєчасне подання або подання Фонду недостовірних відомостей тягне за собою накладення на керівника банку штрафу в розмірі від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ухилення від виконання або несвоєчасне виконання рішень Фонду тягне за собою накладення на керівника банку штрафу в розмірі від 400 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Протоколи про вчинення правопорушення складаються працівниками Фонду. Провадження у справах про адміністративні правопорушення, передбачені цією статтею, здійснюються відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Стаття 25. Кредитування Фонду та внесення державою коштів на безповоротній основі

1. Для виконання покладених на нього функцій Фонд має право залучати кредити від Кабінету Міністрів України або отримати внесок держави на безповоротній основі на відповідний рік у разі, якщо з початку року обсяг коштів Фонду, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 4 частини другої статті 20 цього Закону, зменшується більше ніж на 70 відсотків.

2. Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на визначення розміру кредиту (внеску) на наступний рік із зазначенням форми такого кредиту (внеску) та його розміру.

3. Міністерство фінансів України в місячний строк з дня отримання заявки від Фонду розробляє і включає до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік пропозиції щодо відповідних бюджетних призначень.

4. Міністерство фінансів України на підставі рішення Кабінету Міністрів України надає Фонду кошти з Державного бюджету України в межах відповідних бюджетних призначень.

5. У разі виникнення тимчасового дефіциту ліквідності Фонд має право звернутися до Національного банку України за отриманням короткострокового кредиту. Національний банк України має право надати кредит Фонду на умовах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Розділ V
ГАРАНТІЇ ФОНДУ ТА ВІДШКОДУВАННЯ КОШТІВ ЗА ВКЛАДАМИ

Стаття 26. Гарантії за вкладом

1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми, встановленої адміністративною радою Фонду на дату прийняття такого рішення незалежно від кількості вкладів в одному банку.

Виконання зобов'язань Фонду перед вкладниками здійснюється Фондом з дотриманням вимог щодо найменших витрат Фонду та збитків для вкладників у спосіб, визначений цим Законом, у тому числі шляхом передачі активів і зобов'язань банку приймаючому банку, продажу банку, створення перехідного банку протягом дії тимчасової адміністрації або виплати відшкодування вкладникам після ухвалення рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку.

Виплата відшкодування здійснюється з урахуванням сум, сплачених вкладнику протягом дії тимчасової адміністрації у банку.

Гарантії Фонду не поширюються на відшкодування коштів за вкладами у випадках, передбачених цим Законом.

2. Вкладник набуває право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами після прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

3. Фонд гарантує відшкодування коштів за вкладом, який вкладник має в банку, що в подальшому реорганізувався шляхом перетворення, на тих самих умовах, що і до реорганізації.

4. Фонд не відшкодовує кошти:

1) передані банку в довірче управління;

2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень;

3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника;

4) розміщені на вклад у банку особою, яка була членом спостережної (наглядової) ради, правління (ради директорів), ревізійної комісії банку, якщо з дня її звільнення з посади до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік;

5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, юридичний радник, суб'єкт оціночної діяльності, якщо ці послуги мали безпосередній вплив на виникнення ознак неплатоспроможності банку і якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік;

6) розміщені на вклад власником істотної участі банку;

7) розміщені на вклад особою, яка на індивідуальній основі отримує від банку проценти за вкладом на більш сприятливих договірних умовах, ніж звичайні, або має інші фінансові привілеї від банку;

8) за вкладом у банку, що є предметом застави та забезпечує виконання зобов'язань вкладника перед цим банком, в обсязі таких зобов'язань;

9) за вкладами у філіях іноземних банків.

5. Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до статті 36 цього Закону.

6. Фонд завершує виплату гарантованих сум відшкодування коштів за вкладами в день внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію банку як юридичної особи.

Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами

1. Уповноважена особа Фонду складає перелік вкладників та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок Фонду відповідно до вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на день прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

2. Уповноважена особа Фонду протягом трьох днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку формує повний перелік вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами за рахунок Фонду, із визначенням сум, що підлягають відшкодуванню.

3. Уповноважена особа Фонду зазначає у переліку вкладників суму відшкодування для кожного вкладника, яка розраховується виходячи із сукупного обсягу всіх його вкладів у банку та нарахованих процентів. Нарахування процентів за вкладами припиняється з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

4. Інформація про вкладника в переліку вкладників має забезпечувати його ідентифікацію відповідно до законодавства.

5. Протягом шести днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр вкладників для здійснення виплат відповідно до наданого уповноваженою особою Фонду переліку вкладників. Фонд публікує оголошення про відшкодування коштів вкладникам у газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» та на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет не пізніше ніж через сім днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

6. Уповноважена особа Фонду протягом трьох днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію формує перелік вкладників, кошти яких не підлягають відшкодуванню Фондом відповідно до частини четвертої статті 26 цього Закону.

Стаття 28. Розрахунки з вкладниками

1. Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів вкладникам, їх представникам та спадкоємцям у національній валюті України в готівковій або безготівковій формі не пізніше семи днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування через банки-агенти.

3. Фонд не пізніше ніж за 30 днів до закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації банку публікує оголошення в газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» та на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет про завершення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування.

Стаття 29. Набуття Фондом права кредитора банку

1. Фонд набуває право кредитора банку на всю суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку відповідно до цього Закону на момент ухвалення рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних і переведення банку до Фонду для здійснення тимчасової адміністрації.

2. Фонд також набуває прав кредитора на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також на суму цільової позики, наданої банку протягом дії тимчасової адміністрації.

Розділ VI
РЕГУЛЯТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ

Стаття 30. Регулювання Фондом діяльності банків

1. Фонд здійснює регулювання діяльності банків шляхом:

1) прийняття в межах своїх повноважень нормативно-правових актів, обов'язкових до виконання банками;

2) здійснення контролю за виконанням зобов'язань банків у зв'язку з їх участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб;

3) виведення неплатоспроможних банків з ринку;

4) в інших формах, передбачених цим Законом.

2. Регулятивні повноваження Фонду, визначені цим Законом, поширюються на всі банки в Україні. Банки зобов'язані дотримуватися нормативно-правових актів Фонду та виконувати вимоги, встановлені Фондом у межах його повноважень.

Стаття 31. Звітність банків перед Фондом

1. Банк зобов'язаний подавати до Фонду балансові звіти, аудиторські висновки, регулярну звітність щодо залучених ним вкладів та сплати зборів до Фонду у строки, формі та відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.

2. Фонд має право вимагати від банку подання інформації з окремих питань діяльності. Банк зобов'язаний подати таку інформацію до Фонду у строки та формі, визначених відповідною вимогою Фонду. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, у порядку, встановленому Законом України «Про банки і банківську діяльність».

Стаття 32. Перевірки банків

1. Фонд має право здійснювати перевірку банку щодо контролю за виконанням ним зобов'язань у зв'язку з участю в системі гарантування вкладів фізичних осіб на предмет:

1) достовірності наданої Фонду звітності;

2) повноти і своєчасності розрахунків з Фондом за зборами до Фонду та нарахованою пенею;

3) повноти і достовірності ведення бази даних про вкладників;

4) дотримання вимог щодо інформування вкладників про участь банку у Фонді;

5) дотримання інших вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

2. Перевірка банку здійснюється працівниками Фонду відповідно до затвердженого виконавчою дирекцією Фонду плану перевірки.

3. Фонд має право здійснювати планову перевірку банку не частіше одного разу на рік. В окремих випадках Фонд має право здійснювати позапланову перевірку банку на підставі рішення виконавчої дирекції Фонду.

4. Фонд зобов'язаний повідомити банк про проведення планової перевірки не пізніше ніж за 10 днів до початку перевірки.

5. Банк зобов'язаний забезпечити працівникам Фонду:

1) вільний та безоплатний доступ до документів та інформації, у тому числі інформації, що містить банківську таємницю, необхідних для проведення перевірки;

2) надання пояснень з окремих питань на вимогу працівників Фонду;

3) вільний доступ у робочий час до приміщень, де відбувається залучення коштів від фізичних осіб та до виділеного приміщення для розміщення членів інспекційної групи під час проведення перевірки.

6. За клопотанням Фонду працівники Фонду мають бути залучені Національним банком України до проведення інспекційних перевірок банків, віднесених Національним банком України до категорії проблемних. Виконавча дирекція Фонду затверджує для працівника Фонду у складі інспекційної групи Національного банку України окремий план перевірки.

7. Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, не поширюються на працівників Фонду, які в межах наданих цим Законом повноважень здійснюють перевірки.

8. Фонду забороняється надавати матеріали перевірки третім особам, крім випадків, передбачених законом, а також розголошувати інформацію про діяльність банку, що стала відома Фонду під час здійснення ним його повноважень, за виключенням випадків, передбачених законом.

Стаття 33. Адміністративно-господарські санкції щодо банків за порушення законодавства про гарантування вкладів фізичних осіб

1. Неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей банком Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, тягне за собою накладення на банк штрафу від 0,05 до 0,1 відсотка від розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

2. Порушення банком порядку ведення бази даних про вкладників тягне за собою накладення на банк штрафу від 0,05 до 0,1 відсотка від розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

3. Невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень банком порядку ведення бази даних про вкладників тягне за собою накладення на банк штрафу в розмірі від 0,04 до 0,1 відсотка від розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

4. Адміністративно-господарські санкції, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, розглядаються та накладаються директором - розпорядником Фонду, його заступниками в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

За результатами розгляду справи про правопорушення приймається постанова.

Штраф може бути накладено на банк протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

У разі вчинення банком двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб є протокол.

Протоколи про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб мають право складати уповноважені працівники Фонду.

Справа про правопорушення розглядається в 15-денний строк з дня одержання Фондом протоколу про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб.

Штраф сплачується не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання банком надісланої копії постанови Фонду про накладення штрафу.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу у повному обсязі, надсилається до Фонду.

У разі якщо штраф не сплачено у встановлені строки, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

Суми штрафів зараховуються до коштів Фонду.

Постанову у справі про правопорушення у сфері гарантування вкладів фізичних осіб може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.

Розділ VII
ТИМЧАСОВА АДМІНІСТРАЦІЯ

Стаття 34. Запровадження тимчасової адміністрації

1. Фонд розпочинає процедуру виведення неплатоспроможного банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації в банку на наступний робочий день після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

2. Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації в банку на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах «Урядовий кур'єр» та «Голос України».

3. Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу банку та до кожного відокремленого підрозділу банку негайно.

4. Тимчасова адміністрація запроваджується на строк, що не перевищує три місяці, а для системоутворюючих банків - шість місяців. Тимчасова адміністрація припиняється після виконання плану врегулювання або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.

5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти банком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.

Стаття 35. Вимоги до уповноваженої особи Фонду

1. Тимчасовим адміністратором неплатоспроможного банку та ліквідатором банку (крім ліквідації банку за рішенням власників) є Фонд. Здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків Фонд здійснює через призначену виконавчою дирекцією уповноважену особу Фонду.

2. Уповноваженою особою Фонду не може бути особа, яка:

1) є кредитором, пов'язаною особою або учасником банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

2) має судимість, не погашену і не зняту у встановленому законом порядку, або є обвинуваченим по кримінальній справі;

3) не виконала своїх зобов'язань перед будь-яким банком;

4) має конфлікт інтересів з банком, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація.

3. Конфліктом інтересів є наявність у відповідного працівника Фонду або його/її близьких родичів особистих або ділових інтересів у відповідному банку, зокрема щодо:

1) заборгованості перед банком, заборгованості банку, володіння будь-якими майновими правами щодо майна банку;

2) відносин за попередні п'ять років з банком як його пов'язаною особою;

3) невиконання будь-яких зобов'язань по відношенню до будь-якого банку за останні п'ять років;

4) володіння майном, яке конкурує з майном банку;

5) перебування у трудових відносинах з банком за останні п'ять років;

6) інших інтересів, що можуть зашкодити неупередженому виконанню функцій у межах здійснення тимчасової адміністрації.

4. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана переконатися у відсутності конфлікту інтересів працівника Фонду, який призначається уповноваженою особою Фонду, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду. У разі виявлення обставин, що становлять конфлікт інтересів, після початку тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний негайно відсторонити відповідного працівника від виконання обов'язків уповноваженої особи Фонду.

5. Уповноважена особа Фонду не має права:

1) приймати прямо або опосередковано будь-які послуги, подарунки та інші цінності від осіб, заінтересованих у здійсненні будь-яких дій, пов'язаних з діяльністю банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

2) використовувати або дозволяти використовувати майно банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація, у своїх інтересах або в інтересах третіх осіб;

3) давати обіцянки або приймати зобов'язання від імені Фонду без попереднього письмового дозволу;

4) користуватися будь-якими послугами банку, щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація;

5) розголошувати банківську таємницю, інформацію, що становить комерційну таємницю, та іншу службову інформацію, якщо це не пов'язано із здійсненням тимчасової адміністрації.

6. Оплата праці уповноваженої особи Фонду здійснюється Фондом у межах затвердженого штатного розпису. Виконавча дирекція Фонду має право встановлювати додаткову винагороду уповноваженій особі Фонду в межах кошторису витрат Фонду на здійснення тимчасової адміністрації.

7. Фінансова відповідальність, життя та здоров'я уповноваженої особи Фонду мають бути застраховані в її інтересах за рахунок Фонду відповідно до чинного законодавства України.

8. Уповноважена особа Фонду у своїй діяльності підзвітна Фонду, який несе відповідальність за дії уповноваженої особи Фонду щодо процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку.

Стаття 36. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації

1. З дня призначення уповноваженої особи Фонду призупиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Уповноважена особа Фонду від імені Фонду набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.

Протягом трьох днів з дня призначення уповноваженої особи Фонду керівники банку забезпечують передачу бухгалтерської та іншої документації банку, печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку уповноваженій особі Фонду. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

2. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи банку підпорядковуються у своїй діяльності уповноваженій особі Фонду і діють у визначених нею межах та порядку.

3. Правочини, вчинені органами управління та керівниками банку після призначення уповноваженої особи Фонду, є нікчемними.

4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують операційну діяльність банку, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

1) задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку;

2) примусове стягнення коштів та майна банку, звернення стягнення на майно банку, накладення арешту на кошти та майно банку;

3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне вико-

нання зобов'язань перед кредиторами та зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);

4) зарахування зустрічних однорідних вимог, якщо це може призвести до порушення порядку погашення вимог кредиторів, встановленого цим Законом.

6. Обмеження, встановлені частиною п'ятою цієї статті, не поширюються на зобов'язання банку щодо:

1) виплати коштів за вкладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом;

2) витрат, пов'язаних із забезпеченням його операційної діяльності відповідно до частини четвертої цієї статті;

3) виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників банку.

Зобов'язання банку, передбачені пунктами 2 і 3 частини шостої цієї статті, виконуються банком у межах його фінансових можливостей у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

З метою забезпечення виконання зобов'язань банку, передбачених пунктом 1 частини шостої цієї статті, Фонд має право надати банку цільову позику.

7. Дія Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» на банки не поширюється.

Стаття 37. Повноваження уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду діє від імені Фонду відповідно до цього Закону і нормативно-правових актів Фонду.

2. Уповноважена особа Фонду має право:

1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку;

2) укладати від імені банку будь-які договори (вчиняти правочини), необхідні для забезпечення операційної діяльності банку, здійснення ним банківських та інших господарських операцій, з урахуванням вимог, встановлених цим Законом;

3) продовжувати, обмежувати або припиняти здійснення банком будь-яких операцій;

4) відмовлятися від виконання або розривати в порядку, встановленому законодавством України, будь-які договори (правочини) за участю банку, які є збитковими чи непотрібними для банку або виконання яких має негативний вплив на фінансовий стан банку;

5) заявляти від імені банку позови майнового та немайнового характеру до суду, у тому числі позови про винесення рішення, відповідно до якого боржник банку має надати інформацію про свої активи;

6) звертатися до правоохоронних органів із заявою про порушення кримінальних справ у встановленому законодавством України порядку в разі виявлення фактів шахрайства та інших протиправних дій працівників банку або інших осіб стосовно банку;

7) залучати до роботи у процесі здійснення тимчасової адміністрації за рахунок банку будь-якого службовця, експерта, консультанта в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду. Такі особи можуть бути відсторонені від виконання обов'язків у будь-який час;

8) призначати проведення аудиторських перевірок та юридичних експертиз з питань діяльності банку за рахунок банку в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду;

9) звільняти чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку, переглядати їх службові обов'язки, змінювати розмір оплати їх праці з додержанням вимог законодавства України про працю;

10) зупиняти розподіл капіталу банку чи виплату дивідендів у будь-якій формі;

11) вчиняти дії, спрямовані на виконання плану врегулювання, відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду.

3. На виконання своїх повноважень уповноважена особа Фонду:

1) діє без довіреності від імені банку, має право підпису будь-яких договорів (правочинів), інших документів від імені банку;

2) видає накази та розпорядження, дає доручення, обов'язкові до виконання працівниками банку;

3) звітує за результатами здійснення тимчасової адміністрації банку перед виконавчою дирекцією Фонду.

4. Будь-яка особа, яка навмисно перешкоджає доступу уповноваженої особи Фонду до банку, його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність за такі протиправні дії згідно із законодавством України. Правоохоронні органи зобов'язані надавати допомогу Фонду у процесі здійснення тимчасової адміністрації банку на підставі письмового звернення уповноваженої особи Фонду.

5. Вжиття будь-якою особою дій, що перешкоджають доступу уповноваженої особи Фонду до банку та/або унеможливлюють здійснення тимчасової адміністрації, є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Стаття 38. Заходи щодо забезпечення збереження активів банку, запобігання втрати майна та збитків банку

1. Уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити збереження активів та документації банку.

2. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити перевірку договорів (інших правочинів), укладених банком протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації банку, на предмет виявлення договорів (правочинів), виконання яких спричинило або може спричинити погіршення фінансового стану банку та які відповідають одному з таких критеріїв:

1) договори, за якими було або має бути здійснено відчуження (або передача в користування) майна банку на умовах, значно гірших за звичайні ринкові умови здійснення відповідних операцій;

2) договори про здійснення кредитних операцій, які передбачають надання клієнту пільг і які банк не уклав би за звичайних ринкових умов;

3) договори про здійснення кредитних операцій та інші господарські договори, що мають на меті штучне виведення активів банку внаслідок шахрайських дій та зловмисних намірів;

4) договори, що передбачають платіж чи операцію з майном з метою надання пільг окремим кредиторам банку;

5) договори (правочини) з пов'язаною особою банку, якщо така операція не відповідає вимогам законодавства України або загрожує інтересам вкладників і кредиторів банку;

6) господарські операції, де оплата значно перевищує реальну вартість товарів, послуг, іншого майна, отриманого банком.

3. Договори, зазначені в частині другій цієї статті, є нікчемними. Уповноважена особа Фонду зобов'язана вжити заходів для витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за такими договорами, а також має право вимагати відшкодування збитків, спричинених їх укладенням. У разі звернення до суду уповноваженої особи Фонду державне мито не сплачується.

4. Уповноважена особа Фонду вживає передбачені законодавством заходи щодо стягнення простроченої заборгованості позичальників та інших боржників банку.

5. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації уповноважена особа Фонду зобов'язана провести інвентаризацію банківських активів і зобов'язань.

Стаття 39. План врегулювання

1. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації виконавча дирекція Фонду затверджує план врегулювання з обов'язковим дотриманням принципу найменших витрат для Фонду. За рішенням виконавчої дирекції Фонду цей строк може бути продовжений до 30 днів.

2. План врегулювання складається відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду. У плані врегулювання на підставі оцінки фінансового і майнового стану банку визначаються заходи щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із таких способів:

1) ліквідація банку з відшкодуванням з боку Фонду коштів за вкладами фізичних осіб у порядку, встановленому цим Законом;

2) ліквідація банку з відчуженням у процесі ліквідації всіх або частини його активів і зобов'язань на користь приймаючого банку;

3) відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку з відкликанням банківської ліцензії неплатоспроможного банку та подальшою його ліквідацією;

4) створення та продаж інвестору перехідного банку з передачею йому активів і зобов'язань неплатоспроможного банку і подальшою ліквідацією неплатоспроможного банку;

5) продаж неплатоспроможного банку інвестору.

3. План врегулювання має, зокрема, містити:

1) порівняльний аналіз та обґрунтування витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених частиною другою цієї статті, з точки зору обрання найменш витратного для Фонду способу виведення неплатоспроможного банку з ринку. Такий аналіз здійснюється відповідно до методики, визначеної виконавчою дирекцією Фонду;

2) спосіб, порядок та строки врегулювання відносин з учасниками, вкладниками та іншими кредиторами банку;

3) умови конкурсу (аукціону) щодо визначення приймаючого банку та/або інвестора;

4) умови та строки ліквідації банку.

4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.

Виконавча дирекція Фонду у будь-який час має право вносити зміни та доповнення до плану врегулювання. Виконавча дирекція Фонду зобов'язана внести зміни до плану врегулювання в частині зміни способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, якщо реалізація обраного способу виведення банку з ринку виявилася неможливою протягом строків, визначених планом врегулювання.

5. Фонд зобов'язаний подати план врегулювання та зміни до нього до Національного банку України не пізніше семи днів з дати затвердження.

6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів (вкладників) банку. Учасники, кредитори (вкладники) банку не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.

7. Уповноважена особа Фонду подає виконавчій дирекції Фонду письмовий звіт про виконання плану врегулювання за період тимчасової адміністрації не пізніше закінчення строку, на який була запроваджена тимчасова адміністрація.

Стаття 40. Особливості передачі активів і зобов'язань неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання забезпечує здійснення відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого банку згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду, на підставі позитивного висновку Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками і кредиторами.

Національний банк України надає висновок, зазначений у цій частині, не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, які підлягають відчуженню. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково.

У разі відсутності належного обсягу активів для відчуження у повному обсязі зобов'язань банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, Фонд може надати фінансову підтримку приймаючому банку у межах та порядку, передбачених статтею 43 цього Закону.

3. Приймаючий банк, визначений за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, надає письмове зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань.

4. При виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до цього Закону активи і зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за ціною, визначеною Фондом за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, з дотриманням принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. При підготовці до проведення відкритого конкурсу Фонд може проводити оцінку активів неплатоспроможного банку за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Перелік активів, для яких проведення незалежної оцінки є обов'язковим, визначається нормативно-правовими актами Фонду.

5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за їх балансовою вартістю (з можливістю виплати премії з боку покупця) на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними кредиторами (вкладниками). Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.

6. Передача активів здійснюється на підставі договору про відступлення права вимоги за реєстром договорів про здійснення активних операцій та договорів забезпечення. При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.

7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи укладалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

8. Приймаючий банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.

9. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу активів і зобов'язань іншому банку.

10. Фонд наступного дня після завершення відчуження активів і зобов'язань подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

11. Фонд має право вимагати від приймаючого банку відшкодування збитків за необґрунтовану відмову від зобов'язання щодо прийняття на його користь активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Стаття 41. Особливості продажу неплатоспроможного банку

1. Фонд відповідно до плану врегулювання здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим Законом України «Про банки і банківську діяльність» та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду.

3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) уповноважена особа Фонду відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником банку, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паїв);

2) Фонд зобов'язаний прийняти рішення про зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку в разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У разі від'ємного розміру регулятивного капіталу статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;

3) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу уповноваженої особи Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

4) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.

4. Фонд здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору, визначеному за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

5. Продаж банку здійснюється на підставі договору купівлі-продажу акцій (паїв) банку.

У договорі має бути передбачено:

1) обов'язок інвестора у визначені терміни здійснити заходи з приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами законодавства України;

2) умову щодо розірвання договору в разі невиконання інвестором обов'язку здійснити капіталізацію банку та/або вжити інших заходів для відновлення платоспроможності і стабілізації діяльності банку;

3) штрафні санкції за неналежне виконання інвестором умов договору.

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

7. Договір купівлі-продажу акцій (паїв), укладений Фондом і інвестором, є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції (паї) або здійснення облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі.

8. Продаж банку відповідно до цієї статті здійснюється без необхідності отримання згоди учасників чи будь-якого іншого погодження умов та порядку продажу акцій (паїв) банку інвестору. Фонд та інвестор звільняються від вимоги щодо відшкодування збитків, пов'язаних із продажем неплатоспроможного банку.

9. Фонд наступного дня після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами законодавства України та після проведення Національним банком України інспекційної перевірки приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку та повідомляє про прийняте рішення Національному банку України.

Стаття 42. Особливості утворення та продажу перехідного банку

1. Фонд на підставі плану врегулювання приймає рішення про утворення перехідного банку шляхом виділу частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку. Перехідний банк утворюється у формі публічного акціонерного товариства.

2. Статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства.

Перехідний банк провадить свою діяльність у межах вимог, установлених для цього банку нормативно-правовими актами Фонду.

На перехідний банк не поширюються вимоги, установлені Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування коштів на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України, формування резервів на покриття збитків від активів.

3. Створення, реєстрація випуску акцій, державна реєстрація юридичної особи та видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільно Фондом, Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня подання письмового клопотання Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

5. Національний банк України видає перехідному банку банківську ліцензію після державної реєстрації юридичної особи протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня отримання повного пакета документів, визначених законом.

6. Фонд звільняється від сплати податків, зборів, державного мита, платежів за послуги державних органів у зв'язку із утворенням перехідного банку.

7. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

8. Переможцем конкурсу (аукціону) є інвестор, який запропонував найкращу ціну та який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку.

9. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

10. Утворення перехідного банку здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання пе-

рехідного банку. За порушення зобов'язання інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами конкурсу (аукціону).

11. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим Законом України «Про банки і банківську діяльність» та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду.

12. Перехідному банку передаються всі або визначена відповідно до плану врегулювання частина активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

Розмір статутного капіталу перехідного банку не впливає на обсяг активів і зобов'язань, що можуть бути йому передані.

13. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

14. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому активами (включаючи права за договорами забезпечення), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів.

15. Після завершення процедури створення перехідного банку, видачі банківської ліцензії та передачі йому активів та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі.

16. Умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі у строк, що не перевищує трьох місяців) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку. Договором повинні передбачатися штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

17. Банк втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу перехідного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України.

18. Фонд подає Національному банку України пропозицію про ліквідацію неплатоспроможного банку не пізніше дня, наступного за днем передачі активів та зобов'язань перехідному банку.

19. Перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах. Вклади, передані перехідному банку, гарантуються Фондом на тих же умовах, що існували до дня їх передачі.

20. Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом трьох місяців з дня його створення.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

21. Якщо протягом трьох місяців від дня його утворення перехідний банк не продано інвестору, Фонд не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію перехідного банку.

Національний банк України приймає рішення, зазначені у цій статті, не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Стаття 43. Фінансова підтримка з боку Фонду

1. За рішенням виконавчої дирекції Фонд може надати приймаючому банку фінансову підтримку. Спосіб, розмір та умови надання фінансової підтримки визначаються відповідно до нормативно-правових актів Фонду.

2. Фінансова підтримка може надаватися Фондом шляхом:

1) надання позики;

2) надання поворотної або безповоротної фінансової допомоги;

3) видачі гарантії;

4) надання коштів на умовах субординованого боргу приймаючому банку або банку, до якого приєднується (з яким зливається) перехідний банк.

3. Розмір фінансової підтримки, що надається приймаючому банку відповідно до частини другої цієї статті, має ґрунтуватися на результатах аналізу найменш витратного для Фонду способу виведення банку з ринку, визначеного планом врегулювання, і не може перевищувати суми переданих приймаючому банку зобов'язань перед вкладниками у межах сум гарантованого відшкодування коштів за вкладами та усіх потенційних адміністративних витрат Фонду з здійснення відшкодування, зменшену на вартість переданих приймаючому банку активів відповідно до розрахунків Фонду.

4. Потенційні адміністративні витрати Фонду розраховуються за методикою, затвердженою виконавчою дирекцією Фонду, виходячи з адміністративних витрат Фонду, які можуть бути понесені Фондом у разі здійснення відшкодування вкладникам.

5. Фінансова підтримка не може надаватися будь-якому проблемному або неплатоспроможному банку чи на користь учасників таких банків.

Розділ VIII
ЛІКВІДАЦІЯ БАНКІВ

Стаття 44. Ліквідація банку і призначення уповноваженої особи Фонду

1. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду та з інших підстав, передбачених Законом України «Про банки і банківську діяльність».

2. Фонд вносить Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:

1) відповідно до плану врегулювання;

2) у разі закінчення строку тимчасової адміністрації банку та/або невиконання плану врегулювання;

3) в інших випадках, передбачених цим Законом.

3. Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку протягом п'яти днів з дня отримання пропозиції Фонду про ліквідацію банку. Національний банк України інформує Фонд про прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше дня, наступного за днем прийняття такого рішення.

4. Фонд призначає уповноважену особу Фонду та розпочинає процедуру ліквідації банку в день отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, за виключенням випадку, коли ліквідація здійснюється за ініціативою власників банку.

5. Ліквідація банку повинна бути завершена не пізніше одного року з дня прийняття рішення про ліквідацію банку. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації банку на строк до одного року, а системоутворюючих банків - на строк до двох років.

Стаття 45. Оголошення про ліквідацію банку

1. Фонд не пізніше робочого дня, наступного за днем отримання рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, розміщує інформацію про це на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет.

2. Фонд здійснює опублікування відомостей про ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду у газетах «Урядовий кур'єр» та «Голос України» не пізніше ніж через сім днів з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

3. Відомості про ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду повинні містити:

1) найменування та інші реквізити банку, що ліквідується;

2) дату та номер рішення Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

3) дату та номер рішення виконавчої дирекції Фонду про призначення уповноваженої особи Фонду;

4) прізвище, ім'я та по батькові уповноваженої особи Фонду;

5) інформацію про місце та строк приймання вимог кредиторів.

4. Уповноважена особа Фонду в семиденний строк з дати прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку розміщує оголошення, що містить відомості про ліквідацію банку відповідно до частини третьої цієї статті, в усіх приміщеннях банку, в яких здійснюється обслуговування клієнтів.

5. Протягом 30 днів з дня опублікування відомостей про відкликання банківської ліцензії, ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду кредитори мають право заявити уповноваженій особі Фонду про свої вимоги до банку. Вимоги фізичних осіб-вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладами не заявляються.

Стаття 46. Наслідки призначення уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду від імені Фонду виконує функції з ліквідації банку відповідно до цього Закону та приступає до виконання своїх обов'язків негайно після прийняття Фондом рішення про призначення уповноваженої особи Фонду.

2. З дня призначення уповноваженої особи Фонду:

1) припиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів)) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Якщо в банку, що ліквідується, здійснювалася тимчасова адміністрація, з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку тимчасова адміністрація банку припиняється;

2) банківська діяльність банку завершується закінченням технологічного циклу конкретних операцій у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси;

3) строк виконання всіх грошових зобов'язань банку та зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) вважається таким, що настав;

4) припиняється нарахування відсотків, неустойки (штрафу, пені) та застосування інших санкцій за всіма видами заборгованості банку;

5) відомості про фінансове становище банку перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю;

6) укладення правочинів, пов'язаних з відчуженням майна банку чи передачею його майна третім особам, допускається в порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону;

7) втрачають чинність публічні обтяження чи обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) будь-яким майном (коштами) банку. Накладення нових обтяжень чи обмежень на майно банку не допускається.

3. Вимоги за зобов'язаннями банку, що виникли під час проведення ліквідації, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури.

4. Протягом трьох днів з дня призначення уповноваженої особи Фонду керівники банку (або уповноважена особа, якщо в банку здійснювалася тимчасова адміністрація) забезпечують передачу бухгалтерської та іншої документації банку, печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей банку уповноваженій особі Фонду. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків винні особи несуть відповідальність відповідно до закону.

5. Особа, яка навмисно перешкоджає доступу уповноваженої особи Фонду до банку, його приміщень, засобів зв'язку, операційних систем, активів, книг, записів, документів, несе відповідальність згідно із законодавством України.

Стаття 47. Організація роботи уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду визначається виконавчою дирекцією Фонду. До неї застосовуються правила та вимоги, визначені статтею 35 цього Закону.

2. Рішення уповноваженої особи Фонду є обов'язковими для виконання працівниками банку, що ліквідується.

3. Уповноважена особа Фонду:

1) діє без довіреності від імені банку, що ліквідується, має право підпису будь-яких договорів (правочинів), інших документів від імені банку;

2) звітує за результатами своєї роботи перед виконавчою дирекцією Фонду.

4. Уповноважена особа Фонду має право залучати до своєї роботи інших спеціалістів, оплата праці яких здійснюється відповідно до нормативно-правових актів Фонду за рахунок банку, що ліквідується, в межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду.

Стаття 48. Повноваження уповноваженої особи Фонду

1. Уповноважена особа Фонду з дня свого призначення здійснює такі повноваження:

1) виконує повноваження органів управління банку;

2) приймає до свого відання майно (кошти) банку, вживає заходів щодо забезпечення його збереження, формує ліквідаційну масу та виконує функції з управління та реалізації майна банку;

3) складає не пізніше ніж через три дні з дня свого призначення перелік вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду;

4) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів та здійснює заходи щодо задоволення вимог кредиторів;

5) у встановленому законодавством порядку вживає заходів до повернення дебіторської заборгованості банку, заборгованості позичальників перед банком та повернення (витребування) майна банку, що перебуває у третіх осіб;

6) звільняє працівників банку відповідно до законодавства України про працю;

7) заявляє відмову від виконання договорів та в установленому законодавством порядку розриває їх;

8) передає у встановленому порядку на зберігання документи банку, які підлягають обов'язковому зберіганню;

9) виконує повноваження, які визначені частиною другою статті 37 цього Закону;

10) здійснює відчуження активів і зобов'язань банку в разі, якщо це було передбачено планом врегулювання, або в інших випадках за рішенням виконавчої дирекції Фонду.

2. Уповноважена особа Фонду може здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, які є необхідними для завершення процедури ліквідації банку.

Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів

1. Уповноважена особа Фонду припиняє приймання вимог кредиторів після закінчення 30 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. Будь-які вимоги, що надійшли після закінчення цього строку, вважаються погашеними, крім вимог вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладами.

2. Протягом 90 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону уповноважена особа Фонду здійснює такі заходи:

1) визначає суму заборгованості кожному кредитору та відносить вимоги до певної черги погашення;

2) відхиляє вимоги в разі їх не підтвердження фактичними даними, що містяться у розпорядженні уповноваженої особи Фонду, та, у разі потреби, заявляє в установленому законодавством порядку заперечення за заявленими до банку вимогами кредиторів;

3) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.

3. Реєстр акцептованих вимог кредиторів підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.

4. Будь-які спори щодо акцептування вимог кредиторів підлягають вирішенню у судовому порядку. Судове провадження щодо таких вимог не припиняє перебіг ліквідаційної процедури.

5. Протягом 20 днів з дня затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів уповноважена особа Фонду:

1) письмово сповіщає кредиторів про акцептування їх вимог;

2) щотижня публікує оголошення про день і місце, де можна ознайомитися з реєстром акцептованих вимог кредиторів, та про дату затвердження цього реєстру виконавчою дирекцією Фонду.

6. Уповноважена особа Фонду не має права здійснювати задоволення вимог кредиторів до затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів, за виключенням погашення за погодженням з виконавчою дирекцією Фонду вимог за правочинами, що забезпечують проведення ліквідаційної процедури.

7. Уповноважена особа Фонду зобов'язана у 60-денний строк з дня його призначення надіслати повідомлення всім клієнтам, які користуються послугами відповідального зберігання, про необхідність вилучити свої цінності протягом одного місяця з дня повідомлення. Матеріальні цінності, що перебували на відповідальному зберіганні у банку і не були вилучені власниками в зазначений у повідомленні строк, вважаються фондами, на які не можуть претендувати кредитори банку. Такі цінності переходять у розпорядження Фонду для повернення законним власникам.

8. Вимоги, не включені до реєстру акцептованих вимог кредиторів, задоволенні в ліквідаційній процедурі не підлягають і вважаються погашеними.

Стаття 50. Формування ліквідаційної маси банку

1. З дня свого призначення уповноважена особа Фонду приступає до інвентаризації та оцінки майна банку з метою формування ліквідаційної маси банку.

2. До ліквідаційної маси банку включаються будь-яке нерухоме та рухоме майно, кошти, майнові права та інші активи банку. До ліквідаційної маси банку не включається майно у випадках, прямо передбачених законом.

3. Майно банку, що включається до ліквідаційної маси, підлягає оцінці у порядку, встановленому законодавством України. Для проведення оцінки майна уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності з оплатою їх послуг за рахунок ліквідаційної маси банку.

4. Інвентаризація майна банку та формування ліквідаційної маси мають бути завершені у строк до шести місяців з дня прийняття рішення про ліквідацію банку та відкликання банківської ліцензії. Результати інвентаризації та формування ліквідаційної маси відображаються в акті, який підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.

5. Активи недержавних пенсійних фондів, іпотечні активи, що перебувають в управлінні банку або є забезпеченням виконання зобов'язань за сертифікатами з фіксованою дохідністю, емітентом яких є банк, активи банку, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, а також кошти на рахунку фонду фінансування будівництва або майно фонду операцій з нерухомістю, в тому числі кошти на його рахунку, що перебувають в управлінні банку, не включаються до ліквідаційної маси банку. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до законів України «Про недержавне пенсійне забезпечення», «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати», «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» та «Про іпотечні облігації».

Стаття 51. Реалізація майна банку, що ліквідується

1. Уповноважена особа Фонду не має права відчужувати майно банку до затвердження виконавчою дирекцією Фонду результатів інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси, крім випадків надання виконавчою дирекцією Фонду дозволу на реалізацію окремого майна з метою запобігання збиткам або ризикам його втрати.

2. З метою отримання доходу уповноважена особа Фонду має право укладати договори про передання окремого майна банку в строкове платне користування іншим особам до реалізації цього майна у встановленому порядку.

3. Після затвердження виконавчою дирекцією Фонду результатів інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси уповноважена особа Фонду розпочинає реалізацію майна банку у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, з метою отримання максимальної виручки у найкоротший строк. Виконавча дирекція Фонду за поданням уповноваженої особи Фонду затверджує способи, порядок, склад та умови відчуження майна банку, що включене до ліквідаційної маси.

4. Порядок продажу майна банку під час проведення ліквідаційної процедури визначається і регламентується нормативно-правовими актами Фонду.

Майно банку може бути реалізоване:

1) на відкритих торгах (аукціоні);

2) на закритих торгах (щодо майна банку, обмеженого в обігу);

3) шляхом продажу серед заздалегідь визначеного кола осіб (щодо майна, на яке існує обмежений попит);

4) шляхом відступлення права вимоги за кредитами іншим фінансовим установам;

5) шляхом реалізації на організованих місцях продажу (біржах, у торговельних посередників тощо).

У разі якщо реалізувати майно у способи, передбачені пунктами 1-5 цієї частини, не вдалося, майно банку може бути реалізоване у будь-який інший спосіб на конкурсній основі.

5. Уповноважена особа Фонду зобов'язана вживати заходів відповідно до закону для стягнення заборгованості позичальників та інших осіб перед банком.

Стаття 52. Черговість та порядок задоволення вимог до банку, оплата витрат та здійснення платежів

1. Кошти, одержані в результаті ліквідації та реалізації майна банку, спрямову-

ються уповноваженою особою Фонду на задоволення вимог кредиторів у такій черговості:

1) зобов'язання, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;

2) грошові вимоги щодо заробітної плати, що виникли із зобов'язань банку перед працівниками до прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;

3) вимоги Фонду, що виникли у випадках, визначених цим Законом, у тому числі щодо повернення цільової позики банку, наданої протягом здійснення тимчасової адміністрації з метою забезпечення виплат відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього Закону;

4) вимоги вкладників - фізичних осіб у частині, що перевищує суму, виплачену Фондом;

5) вимоги Національного банку України, що виникли в результаті зниження вартості застави, наданої для забезпечення кредитів рефінансування;

6) вимоги фізичних осіб, платежі яких або платежі на ім'я яких заблоковано (крім фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності);

7) інші вимоги, крім вимог за субординованим боргом;

8) вимоги за субординованим боргом.

2. Оплата витрат, пов'язаних із здійсненням ліквідації, здійснюється позачергово протягом усієї процедури ліквідації банку в межах кошторису витрат, затвердженого Фондом. До цих витрат, зокрема, належать:

1) витрати на опублікування оголошення про ліквідацію банку, відкликання банківської ліцензії, призначення уповноваженої особи Фонду та інформації про реалізацію майна банку;

2) витрати, пов'язані з утриманням і збереженням активів банку;

3) витрати на оцінку та реалізацію майна банку;

4) витрати на проведення аудиту;

5) витрати на оплату послуг осіб, залучених уповноваженою особою Фонду для забезпечення здійснення покладених на уповноважену особу Фонду функцій;

6) витрати на виплату вихідної допомоги звільненим працівникам банку;

7) витрати на охорону майна та приміщень банку.

3. Майно банку, що є предметом застави, включається до складу ліквідаційної маси, але використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя. Заставодержатель має право за погодженням з уповноваженою особою Фонду звернути стягнення на заставлене майно у порядку, встановленому чинним законодавством або договором застави, та отримати задоволення своїх вимог за рахунок заставленого майна. У разі якщо обсяг коштів від реалізації заставленого майна недостатній для задоволення вимог заставодержателя, незадоволені вимоги підлягають задоволенню в порядку черговості, встановленої цим Законом.

4. Вимоги кожної наступної черги задовольняються в міру надходження коштів від реалізації майна банку після повного задоволення вимог попередньої черги. У разі якщо обсяг коштів, одержаних від реалізації майна, недостатній для повного задоволення всіх вимог однієї черги, вимоги задовольняються пропорційно сумі вимог, що належать кожному кредиторові однієї черги. У разі відмови кредитора від задоволення визнаної в установленому порядку вимоги уповноважена особа Фонду не враховує суму грошових вимог цього кредитора.

5. Фонд має право звернутися з вимогою до власників істотної участі, контролерів та керівників банку про задоволення за рахунок їх майна частини вимог кредиторів банку в разі, якщо дії чи бездіяльність таких осіб призвели до понесення банком збитків та/або завдання шкоди інтересам вкладників та інших кредиторів банку. У разі отримання Фондом відмови у задоволенні таких вимог або невиконання вимоги у строк, встановлений Фондом, Фонд має право звернутися до суду з вимогою про стягнення майна з таких осіб для задоволення вимог кредиторів.

Вимоги, не задоволені за недостатністю майна банку, вважаються погашеними.

6. У разі якщо на дату закінчення строку ліквідації залишилися нереалізованими активи банку і негайний продаж матиме наслідком істотну втрату їх вартості, уповноважена особа Фонду передає такі активи в управління визначеній виконавчою дирекцією Фонду юридичній особі, яка зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів банку за рахунок отриманих активів.

7. Майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, передається Фонду.

Стаття 53. Завершення ліквідації

1. За результатами проведення ліквідації банку уповноважена особа Фонду складає ліквідаційний баланс та звіт, які затверджуються виконавчою дирекцією Фонду.

Звіт складається відповідно до нормативно-правових актів Фонду і має містити, зокрема, відомості про реалізацію майна банку та задоволення вимог кредиторів та/або вичерпання заходів, спрямованих на задоволення вимог кредиторів.

2. Ліквідація банку вважається завершеною, а банк - ліквідованим з моменту внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

3. У день внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців повноваження уповноваженої особи Фонду припиняються і Фонд надсилає Національному банку України звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідації банку.

Стаття 54. Оскарження рішень

1. Рішення, що приймаються відповідно до цього Закону Національним банком України, Фондом, працівниками Фонду, що виконують функції, передбачені цим Законом, у тому числі у процесі здійснення тимчасової адміністрації, ліквідації банку, виконання плану врегулювання, можуть бути оскаржені до суду.

2. Оскарження рішень, визначених частиною першою цієї статті, не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дії.

Розділ IX
КООРДИНАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДУ З НАЦІОНАЛЬНИМ БАНКОМ УКРАЇНИ

Стаття 55. Співпраця та координація діяльності між Фондом та Національним банком України

1. Фонд та Національний банк України співпрацюють з метою забезпечення стабільності банківської системи України і захисту інтересів вкладників та інших кредиторів банків. З цією метою Фонд і Національний банк України укладають договір про співпрацю, який передбачає засади співробітництва цих установ у процесі регулювання і нагляду за діяльністю банків, застосування до них заходів впливу, інспекційних перевірок банків, здійснення заходів з виведення неплатоспроможних банків з ринку.

2. Фонд та Національний банк України своєчасно повідомляють один одному про будь-які спостереження та висновки щодо діяльності банків, які є необхідними для виконання покладених на них обов'язків.

3. Фонд та Національний банк України мають право на отримання інформації з питань, що належать до їх компетенції.

4. Директор - розпорядник Фонду або особа, яка його заміщує, може бути запрошений на засідання Правління Національного банку України, на якому обговорюються питання здійснення нагляду за діяльністю банків та/або застосування до них заходів впливу. Директор - розпорядник Фонду або особа, яка його заміщує, обов'язково запрошується на засідання Правління Національного банку України, на якому обговорюється питання щодо віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

5. Фонд та Національний банк України з метою співпраці та координації своєї діяльності проводять оперативні наради не рідше одного разу на квартал або частіше на вимогу одного з керівників цих органів.

6. Фонд та Національний банк України мають право порушувати питання про необхідність внесення змін до нормативно-правових актів один одного.

Стаття 56. Надання інформації для Фонду

1. Фонд має право отримувати від Національного банку України та органів виконавчої влади інформацію, необхідну для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.

2. Національний банк України наступного дня після ухвалення відповідного рішення або отримання інформації інформує Фонд про:

1) надання або відкликання банківської ліцензії;

2) застосування до банку заходів впливу;

3) рішення про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних;

4) результати інспекційної перевірки проблемного банку;

5) результати виконання проблемним банком заходів з фінансового оздоровлення.

3. Національний банк України щомісяця надає Фонду інформацію про діяльність та фінансовий стан банків, передбачену договором про співпрацю.

4. Національний банк України на запит Фонду надає інформацію, у тому числі отриману під час проведення банківського нагляду, про операції банку, стан його ліквідності, платоспроможності, прибутковості, а також іншу інформацію, необхідну для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.

Стаття 57. Надання інформації для Національного банку України та інших державних органів

1. Фонд надає Національному банку України у триденний строк після ухвалення відповідного рішення інформацію про:

1) порушення банком вимог, встановлених цим Законом, нормативно-правовими актами Фонду та законодавством України;

2) результати перевірки банку Фондом;

3) запровадження тимчасової адміністрації або ліквідації банку;

4) затвердження плану врегулювання;

5) виконання плану врегулювання в цілому та окремих його етапів, включаючи створення перехідного банку, продаж неплатоспроможного банку або перехідного банку інвестору, передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку приймаючому банку;

6) припинення тимчасової адміністрації банку та закінчення ліквідації банку.

2. Фонд зобов'язаний своєчасно надавати Національному банку України будь-які виявлені Фондом відомості та інформацію, що засвідчують порушення банками вимог законодавства України.

3. Фонд щокварталу та на першу вимогу Національного банку України надає інформацію про стан здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку.

4. Фонд надає Національному банку України інформацію та інші документи у строки та порядку, передбачені цим Законом.

5. Фонд надає на запит Державної служби фінансового моніторингу України додаткову інформацію, що стосується фінансових операцій, які стали об'єктом фінансового моніторингу неплатоспроможного банку, у тому числі в якому здійснюється процедура ліквідації.

Стаття 58. Безспірне списання своєчасно не сплачених сум зборів до Фонду

1. У разі несплати банком сум зборів до Фонду протягом одного місяця з дня сплати, встановленого цим Законом, Фонд має право звернутися до Національного банку України з вимогою щодо безспірного списання сум зборів до Фонду та нарахованої пені з кореспондентського рахунку банку.

2. Національний банк України протягом трьох днів з дня надходження вимоги зобов'язаний виконати вимогу Фонду шляхом списання коштів з рахунку банку та зарахування їх на рахунок Фонду та повідомити Фонд про виконання або про відсутність можливості виконати його вимоги.

3. Виключною підставою для невиконання вимоги Фонду є недостатність коштів на кореспондентському рахунку банку.

Розділ X
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 10 частини першої статті 12 та абзацу другого пункту 3 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 30; 2007 р., № 2, ст. 15; 2010 р., № 2-3, ст. 11, № 37, ст. 496) з дня набрання чинності цим Законом.

3. Ініційована до набрання чинності цим Законом процедура ліквідації банку здійснюється відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом.

Рішення адміністративної ради Фонду про збільшення розміру відшкодування коштів за вкладами, прийняте відповідно до статті 3 Закону України «Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб», поширюється на банки, що перебували в стадії ліквідації на день прийняття такого рішення.

4. Санаційний банк, утворений до набрання чинності цим Законом, продовжує провадити свою діяльність у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національного банку України, погодженим з Кабінетом Міністрів України та Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, податкової та митної політики.

5. Протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом Національний банк України здійснює оцінку стану банків, у яких була запроваджена тимчасова адміністрація до набрання чинності цим Законом. У разі прийняття Національним банком України за результатами такої оцінки рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у такому банку запроваджується тимчасова адміністрація відповідно до цього Закону. У разі прийняття Національним банком України за результатами такої оцінки рішення про належне виконання банком програми фінансового оздоровлення в ньому продовжує здійснюватися тимчасова адміністрація відповідно до вимог законодавства, що діяло до набрання чинності цим Законом.

6. Дія цього Закону не поширюється на публічне акціонерне товариство «Державний ощадний банк України» (до прийняття відповідного закону щодо участі такого банку у Фонді).

7. Кваліфікаційні вимоги до членів адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду, визначені цим Законом, поширюються на осіб, які призначаються на посади члена адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду після набрання чинності цим Законом.

Члени адміністративної ради та виконавчої дирекції Фонду, призначені на посади до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до закінчення строку, на який вони були призначені.

8. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

9. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) статтю 166^{7} викласти в такій редакції:

«Стаття 166^{7}. Протидія тимчасовій адміністрації або ліквідації банку

Створення перешкод будь-якою особою для доступу уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до банку при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації, до його активів, книг, записів, документів, баз даних -

тягне за собою накладення штрафу від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

б) доповнити статтями 166^{19} і 234^{4} такого змісту:

«Стаття 166^{19}. Порушення законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб

Порушення керівником банку порядку складання або подання відомостей до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання або несвоєчасне виконання керівником банку законних рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невнесення або несвоєчасне внесення банком збору до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб -

тягнуть за собою накладення штрафу на керівника банку в розмірі від чотирьохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

«Стаття 234^{4}. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, нормативно-правових актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 166^{19}).

Від імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право директор-розпорядник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та його заступники»;

в) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

«працівники Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (стаття 166^{19})»;

2) частину четверту статті 67 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«виконання рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони проводити певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації та/або ліквідації банку або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку»;

3) у статті 342 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25, ст. 131):

а) назву доповнити словами «уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

б) абзац перший частини другої доповнити словами «або уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

4) частину шосту статті 152 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492) викласти в такій редакції:

«6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчиняти певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку»;

5) пункт 2 частини п'ятої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) викласти в такій редакції:

«2) зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та стосовно здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони проводити певні дії уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку»;

6) статтю 2 Закону України «Про звернення громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 47, ст. 256) доповнити частиною другою такого змісту:

«Звернення вкладників до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо виплати Фондом відшкодування в межах гарантованої суми розглядаються в порядку, встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

7) у Законі України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

а) пункт 11 статті 7 виключити;

б) пункт 1 статті 15 доповнити абзацами такого змісту:

«про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних;

про фінансову спроможність приймаючого банку виконати зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами»;

в) частину першу статті 42 доповнити пунктом 16 такого змісту:

«16) веде рахунки Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

г) статтю 73 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Національний банк України також застосовує право безспірного списання коштів з кореспондентського рахунку банку на користь Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у разі звернення Фонду в порядку, встановленому Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

8) частину другу статті 5 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378; 2002 р., № 17, ст. 117; 2011 р., № 43, ст. 448) викласти в такій редакції:

«2. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом при розгляді судом справи про визнання емітента іпотечних облігацій неплатоспроможним (банкрутом) застосовується в частині, що не суперечить Закону України «Про іпотечні облігації».

Дія цього Закону не поширюється на банки. Питання неплатоспроможності та/або ліквідації банків вирішуються в порядку, визначеному законами України «Про банки і банківську діяльність» та «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

9) у Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

а) у статті 2:

визначення термінів «ліквідатор», «ліквідаційна маса», «мораторій», «неплатоспроможність банку», «тимчасова адміністрація», «тимчасовий адміністратор» виключити;

визначення терміна «ліквідація банку» доповнити словами «та Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

б) частину другу статті 6 доповнити словами «та Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

в) друге речення частини дев'ятнадцятої статті 7 викласти у такій редакції: «З дня призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб повноваження наглядової ради державного банку призупиняються»;

г) статтю 20 виключити;

ґ) у частині одинадцятій статті 24 слова «вводити тимчасову адміністрацію та» виключити;

д) частину першу статті 26 викласти в такій редакції:

«Банк може бути реорганізований за рішенням власників банку»;

е) частину першу статті 27 виключити;

є) у статті 44:

частину першу замінити двома частинами такого змісту:

«Банк зобов'язаний з урахуванням специфіки його роботи створити адекватну систему управління ризиками, яка має забезпечувати на постійній основі виявлення, вимірювання, контроль і моніторинг усіх видів ризиків за всіма напрямами діяльності банку на всіх організаційних рівнях та бути адекватною ризикам, що приймаються банком.

Банк зобов'язаний утворити постійно діючий підрозділ з управління ризиками, в якому зосереджені функції з управління ризиками та який відповідає за розроблення, впровадження внутрішніх положень і процедур управління ризиками, інформує керівництво про ризики, прийнятність їх рівня та надає пропозиції щодо необхідності прийняття керівництвом відповідних рішень».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

частину четверту виключити;

ж) пункт 5 частини першої статті 46 викласти в такій редакції:

«5) наявність хоча б однієї з підстав для віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних або для відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку»;

з) у частині першій статті 57 слова «та філій іноземних банків» виключити;

и) у статті 58:

у частині другій слова «оголошення мораторію на задоволення вимог кредиторів» виключити;

у частині четвертій слово «(банкрутства)» виключити;

частину п'яту замінити двома частинами такого змісту:

«Власники істотної участі, керівники банку (крім керівників відокремлених підрозділів банку) за фіктивне банкрутство, доведення до банкрутства або приховування стійкої фінансової неспроможності банку несуть відповідальність.

На власників істотної участі та керівників банку за рішенням суду може бути покладена відповідальність за зобов'язаннями банку в разі віднесення банку з їх вини до категорії неплатоспроможних»;

і) частину четверту статті 59 викласти у такій редакції:

«Стягнення коштів з кореспондентських рахунків банку здійснюється Національним банком України на вимогу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб виключно у випадках, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

ї) у статті 62:

у частині шостій слова «(тимчасовий адміністратор)» виключити;

після частини сьомої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

«Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, передбачені цією статтею, не поширюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні ними функцій і повноважень, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Національний банк України має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

При здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, приймаючому банку, перехідному банку, інвестору, що придбає неплатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації і ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що містить банківську таємницю».

У зв'язку з цим частини восьму - десяту вважати відповідно частинами одинадцятою - тринадцятою;

й) у статті 67:

частину п'яту доповнити реченням такого змісту: «У разі якщо Національний банк України при здійсненні банківського нагляду дійшов висновку, що система управління ризиками банку є неефективною та/або неадекватною, банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України невідкладно розробити та подати на погодження Національному банку України відповідний план заходів, спрямованих на усунення недоліків»;

у частині шостій слова «процедури тимчасової адміністрації банку або» виключити;

у частині дванадцятій слова «за винятком випадків призначення тимчасового адміністратора або відкликання у банку банківської ліцензії і призначення ліквідатора» виключити;

к) у статті 71:

частину восьму доповнити словами «крім надання матеріалів перевірки Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

доповнити частиною десятою такого змісту:

«Національний банк України має право залучати працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб до участі в інспекційних перевірках проблемного банку»;

л) у статті 73:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до цього Закону, банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України, його вимог, встановлених відповідно до статті 66 цього Закону, або здійснення ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню такої загрози має право застосувати заходи впливу, до яких належать»;

пункти 1, 2 і 3 викласти в такій редакції:

«1) письмове застереження;

2) скликання загальних зборів учасників, спостережної ради банку, правління (ради директорів) банку;

3) укладення письмової угоди з банком, за якою банк чи визначена угодою особа зобов'язується вжити заходів для усунення порушень, поліпшення фінансового стану банку, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо»;

пункт 4 замінити пунктами 4 - 13 такого змісту:

«4) зупинення виплати дивідендів чи розподілу капіталу в будь-якій іншій формі;

5) встановлення для банку підвищених економічних нормативів;

6) підвищення резервів на покриття можливих збитків за кредитами та іншими активами;

7) обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій;

8) заборона надавати бланкові кредити;

9) накладення штрафів на:

керівника банку у розмірі до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

банк відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України, але у розмірі не більш як 1 відсоток суми зареєстрованого статутного капіталу;

власників істотної участі у банку в разі порушення ними вимог статті 34 цього Закону щодо порядку набуття або збільшення істотної участі в банку у розмірі до 10 відсотків придбаної (збільшеної) частки;

10) тимчасова, до усунення порушення, заборона використання власником істотної участі в банку права голосу придбаних акцій (паїв);

11) тимчасове, до усунення порушення, відсторонення посадової особи банку від посади;

12) віднесення банку до категорії проблемного або неплатоспроможного;

13) відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку»;

частини другу і сьому виключити;

у частині третій слова та цифру «у підпункті «є» пункту 4» замінити словами та цифрою «у пункті 10»;

м) у частині другій статті 74 слова «впливу, передбачених цим Законом» замінити словами «впливу (санкцій), передбачених законом»;

н) розділи V і VI викласти в такій редакції:

**«Розділ V
ПРОБЛЕМНИЙ
ТА НЕПЛАТОСПРОМОЖНИЙ БАНК.
ЛІКВІДАЦІЯ БАНКУ**

Глава 15
КРИТЕРІЇ ВІДНЕСЕННЯ БАНКУ
ДО ПРОБЛЕМНИХ
ТА НЕПЛАТОСПРОМОЖНИХ

Стаття 75. Віднесення банку до категорії проблемних

Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії проблемних за умови його відповідності хоча б одному з таких критеріїв:

1) банк допустив зменшення розміру регулятивного капіталу та/або нормативів капіталу банку, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України, на 10 і більше відсотків протягом звітного місяця;

2) банк не виконав вимогу вкладника або іншого кредитора, строк якої настав п'ять і більше робочих днів тому;

3) системне порушення банком законодавства, що регулює питання запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму;

4) банк порушив вимоги законодавства щодо порядку подання та/або оприлюднення звітності, в тому числі подав Національному банку України та/або оприлюднив недостовірну звітність, що призвело до суттєвого викривлення показників фінансового стану банку;

5) систематичне незабезпечення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками, що створює загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку.

Національний банк України має право віднести банк до категорії проблемних з інших підстав, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемного є банківською таємницею.

Національний банк України має право заборонити проблемному банку використовувати для розрахунків прямі кореспондентські рахунки та/або вимагати від проблемного банку проведення розрахунків виключно через консолідований кореспондентський рахунок.

Проблемний банк у строк до 180 днів зобов'язаний привести свою діяльність у відповідність із вимогами законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України.

Проблемний банк зобов'язаний у строк до семи днів повідомити Національний банк України про заходи, які він вживатиме з метою приведення своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, та на вимогу Національного банку України повідомляти його про хід виконання цих заходів.

Національний банк України протягом 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних має право прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Національний банк України зобов'язаний не пізніше ніж через 180 днів з дня віднесення банку до категорії проблемних прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Стаття 76. Віднесення банку до категорії неплатоспроможних

Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі:

1) неприведення банком своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, після віднесення його до категорії проблемних, але не пізніше ніж через 180 днів з дня визнання його проблемним;

2) зменшення розміру регулятивного капіталу або нормативів капіталу банку до однієї третини від мінімального рівня, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України;

3) невиконання банком протягом 10 робочих днів поспіль 10 і більше відсотків своїх зобов'язань перед вкладниками та іншими кредиторами.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, повідомляє про це рішення Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Національний банк України не здійснює банківський нагляд за банком, віднесеним до категорії неплатоспроможних, та перехідним банком, крім отримання звітності в установленому Національним банком України порядку.

Національний банк України поновлює банківський нагляд за банком у день отримання рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про припинення тимчасової адміністрації у зв'язку із здійсненням інвестором капіталізації банку в обсязі, що забезпечує виконання вимог нормативно-правових актів Національного банку України, у тому числі щодо економічних нормативів, та вжиття інших заходів для відновлення платоспроможності і стабільної діяльності банку.

Глава 16
ЛІКВІДАЦІЯ БАНКУ

Стаття 77. Відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку

Банк може бути ліквідований:

1) за рішенням власників банку;

2) у разі відкликання Національним банком України банківської ліцензії з власної ініціативи або за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Національний банк України має право відкликати банківську ліцензію з власної ініціативи у разі, якщо:

1) виявлено, що документи, надані для отримання банківської ліцензії, містять недостовірну інформацію;

2) банк не виконав жодної банківської операції протягом року з дня отримання банківської ліцензії.

Національний банк України приймає рішення про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом п'яти днів з дня отримання такої пропозиції Фонду.

Порядок відкликання банківської ліцензії у банку, що ліквідується за ініціативою власників, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, повідомляє про це банк та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб у день отримання рішення Національного банку України про ліквідацію банку набуває прав ліквідатора банку та розпочинає процедуру його ліквідації відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Процедура ліквідації банку вважається завершеною, а банк ліквідованим з дня внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

Національний банк України вносить запис до Державного реєстру банків про ліквідацію банку на підставі отриманого від Фонду гарантування вкладів фізичних осіб рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора.

Стаття 78. Ліквідація банку з ініціативи власників

Ліквідація банку з ініціативи власників здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про ліквідацію юридичних осіб, у разі якщо Національний банк України після отримання рішення власників про ліквідацію банку не виявив ознак, за якими цей банк може бути віднесено до категорії проблемного або неплатоспроможного.

Власники банку мають право розпочати процедуру ліквідації банку за рішенням загальних зборів лише після надання на це згоди Національним банком України та за умови відкликання банківської ліцензії.

Якщо банк, який ліквідується за ініціативою власників, віднесено Національним банком України до категорії проблемних або неплатоспроможних, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб вживають щодо нього заходи, передбачені цим Законом та Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

**Розділ VI
ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ**

Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України

Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді у встановленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових осіб.

Рішення Національного банку України, його службовців можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення законності таких рішень.

Оскарження не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дії.

Службовці Національного банку України та залучені ним особи не несуть особистої відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли добросовісно та на законних підставах. Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти Національного банку України.

Національний банк України забезпечує правовий захист своїх службовців та залучених ним осіб у разі подання проти них позовів, пов'язаних із забезпеченням виконання ними функцій Національного банку України.

Шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки службовця Національного банку України та залучених ним осіб, відшкодовується згідно із законодавством України, нормативно-правовими актами Національного банку України та договорами про страхування фінансової відповідальності»;

10) пункт 17 частини першої статті 7 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., №7, ст. 50; 2010 р., №2-3, ст. 11) після слів «тимчасового адміністратора, ліквідатора фінансової установи» доповнити словами «(для банків - уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), членів виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

11) частину третю статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №33, ст. 471, №35-36, ст. 491; із змінами, внесеними законами України від 7 липня 2011 року №3612-VI, від 8 липня 2011 року №3681-VI та від 22 грудня 2011 року №4220-VI) доповнити абзацом такого змісту:

«товари, роботи і послуги, закупівля яких здійснюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб»;

12) частину десяту статті 6 Закону України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №34, ст. 481) доповнити абзацом третім такого змісту:

«Порядок обробки персональних даних у сфері забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб затверджується Фондом гарантування вкладів фізичних осіб»;

13) частину першу статті 5 Закону України «Про судовий збір» (із змінами, внесеними законами України від 6 жовтня 2011 року №3828-VI та від 23 грудня 2011 року №4289-VI) доповнити пунктом 22 такого змісту:

«22) уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - у справах, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та ліквідації банку»;

14) частину першу статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року №7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №13, ст. 113 із наступними змінами) доповнити пунктом 49 такого змісту:

«49) уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - за позовами до суду та господарського суду, у тому числі про витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за договорами, що є нікчемними відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», а також про відшкодування збитків, спричинених їх укладенням».

10. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття законодавчих актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Кабінету Міністрів України передати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у власність приміщення з метою створення умов для виконання ним визначених цим Законом функцій.

11. Національному банку України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

12. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб разом з Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону розробити та затвердити порядок створення, реєстрації випуску акцій та видачі банківської ліцензії перехідному банку за спрощеною процедурою.

13. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів на виконання положень цього Закону.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ,
23 лютого 2012 року.
№4452-VI.

Шановні акціонери!

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЗАПОРІЗЬКИЙ АВТОМОБІЛЕБУДІВНИЙ ЗАВОД" (надалі - Товариство), яке зареєстроване за адресою: м.Запоріжжя, пр. Леніна,8, повідомляє про скликання річних Загальних зборів акціонерів Товариства 25 квітня 2012 року у м. Запоріжжі за адресою: пр. Леніна, 8, будівля заводоуправління, у малому конференц-залі (каб.№15) об 11:00.

Акціонери (їхні представники) реєструються для участі у чергових Загальних зборах у приміщенні, яке визначено для проведення Загальних зборів, за адресою: м. Запоріжжя, пр.Леніна, 8, у малому конференц-залі (каб.№15). Початок реєстрації - о 10:00, закінчення реєстрації - о 10:45.

Порядок денний:

1. Обрання лічильної комісії.
2. Прийняття рішень з питань щодо порядку проведення річних Загальних зборів акціонерів Товариства.
3. Звіт Правління Товариства про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2011 рік та прийняття рішення за наслідками розгляду звіту.
4. Звіт Наглядової Ради Товариства за 2011 рік та прийняття рішення за наслідками розгляду звіту.
5. Звіт Ревізійної комісії Товариства про перевірку фінансово-господарської діяльності Товариства за 2011 рік, прийняття рішення за наслідками розгляду звіту та затвердження висновків за підсумками перевірки.
6. Затвердження річного звіту (у т.ч. фінансової звітності) Товариства за 2011 рік.
7. Розподіл прибутку (визначення порядку покриття збитків) за підсумками діяльності Товариства у 2011 році та вирішення питання щодо виплати дивідендів та затвердження їх розміру.
8. Визначення основних напрямів діяльності Товариства у 2012 році.
9. Затвердження договорів, контрактів, попереднє схвалення значних правочинів, які можуть вчинятися Товариством протягом року.
10. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства шляхом викладення його у новій редакції та затвердження нової редакції Статуту Товариства.
11. Уповноваження особи на підписання нової редакції Статуту Товариства.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, акціонери (їхні представники) можуть ознайомитись за запитом особисто з 23 березня 2012 року з 9:00 до 11:00 у робочі дні за адресою: м. Запоріжжя, пр. Леніна, 8, будівля заводоуправління, каб.№11. Відповідальна особа за порядок ознайомлення акціонерів з документами Заступник Голови Правління з фінансів та планування Золотаревська І.М.

Перелік акціонерів для реєстрації буде складено станом на 19 квітня 2012 року.

Основні показники фінансово-господарської діяльності:

Показники	Одиниці виміру	Період Звітний	попередній
Усього активів	тис. грн.	4 156 432	4427 048
Основні засоби	тис. грн.	1 493 793	1360 149
Довгострокові фінансові інвестиції	тис. грн.	316 592	316 595
Запаси	тис. грн.	741 636	440 038
Сумарна дебіторська заборгованість	тис. грн.	1 257 444	1 873 916
Грошові кошти та їх еквіваленти	тис. грн.	201 671	172 823
Нерозподілений прибуток	тис. грн.	724 354	616 691
Власний капітал	тис. грн.	557 435	589 726
Статутний капітал	тис. грн.	605 970	605 970
Довгострокові зобов'язання	тис. грн.	1 089 834	513 850
Поточні зобов'язання	тис. грн.	1 178 839	2 100 797
Чистий прибуток (збиток)	тис. грн.	107 663	9 956
Середньорічна кількість акцій	шт.	673300	673300
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду	шт.	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	тис.грн.	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду	осіб	7555	7188

Правління ПАТ "ЗАЗ"

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, м. Героїв Великої Вітчизняної Війни, 3а) постановою від 12 березня 2012 року по справі №216/5014/372/2012 визнав банкрутом селянське (фермерське) господарство "Факел" (ідентифікаційний код 21829688, юр. адреса: індекс 92342, Луганська область, Новопсковський район, село Осиново, вул. Октябрьська, будинок 20) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рой Олександра Аврамовича (ліцензія серія АВ №470433 від 17.05.2010 року) індекс 93543, Луганська область, Новоайдарський район, с. Райгородка, вул. Совєтська, 7.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 22.02.2012р. у справі №5016/4151/2011(18/61) визнано банкрутом Фізичну особу-підприємця Яровську Катерину Григорівну, 54038, м. Миколаїв, вул. Генерала Карпенка, 2/1, кв. 40, ідент. код 2459805989; відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі призначено Арбітражного керуючого Прохорова Володимира Сергійовича, ліцензія серії АГ № 580404 від 19.08.2011р., пошт. адреса: 54034, м. Миколаїв, а/с 44; тел.(098) 348-30-20. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня прийняття постанови про визнання боржника банкрутом.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 08.02.2012 р. по справі № 5015/6635/11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Полікап" (ЄДРПОУ 34107000, 81087, Львівська область, Яворівський район, с. Карачинів, р/р 26003010610001 в ПАТ "АЛЬФА-БАНК " у м. Львові, МФО 300346) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Козія Володимира Юрійовича (ліцензія серії АВ №547879від 22.11. 2010 р., ідент. номер 3053112076, тел. 0979008360).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою: 79041, м. Львів, вул. Рівна, 21/31.

Повідомлення про зміну умов послуги «Переказ коштів» для абонентів передплаченого зв'язку «Beeline»

Цим ПрАТ «Українські радіосистеми» (далі - Компанія) інформує, що з 29.03.2012 року змінюються умови надання послуги «Переказ коштів» (далі - Послуга) для тарифних планів передплаченого зв'язку «Beeline», а саме: встановлюється загальний тариф в розмірі 2,00 (двох) гривень за кожний успішний факт користування Послугою. Тариф вказаний із урахуванням ПДВ та із урахуванням збору до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% від вартості послуг без урахування ПДВ.

Більш детальну інформацію щодо Послуги і перелік тарифних планів передплаченого мобільного зв'язку для яких змінюються умови надання Послуги абоненти можуть отримати за телефонним номером 466 (для дзвінків з номерів мережі «Українські радіосистеми» - не тарифікується) та на Інтернет-сайті: www.beeline.ua.

Повідомлення про зміну умов надання послуги «Переказ коштів» для абонентів передплаченого зв'язку Київстар

Цим ПрАТ «Київстар» (далі - Компанія) інформує, що з 29.03.2012 року змінюються умови надання послуги «Переказ коштів» (далі - Послуга) для абонентів деяких тарифних планів передплаченого зв'язку Київстар, а саме: встановлюється загальний тариф у розмірі 2,00 (двох) гривень за кожний успішний факт користування Послугою. Тариф вказаний із урахуванням ПДВ та із урахуванням збору до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% від вартості послуг без урахування ПДВ.

Більш детальну інформацію щодо Послуги і перелік тарифних планів передплаченого зв'язку, для яких змінюються умови надання Послуги, абоненти можуть отримати за номером інформаційної IVR-системи 466 (для дзвінків з телефонних номерів мережі «Київстар» - не тарифікується), (044) 466 24 66 (для дзвінків із телефонних номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів мобільного зв'язку - згідно з діючими тарифами), та на інтернет-сайтах: www.kyivstar.ua та www.djuice.ua

ПрАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110

Ліквідатор ТОВ "Аннабелла" 06 квітня 2012р. проводить публічні торги (аукціон) з продажу майна банкрута ТОВ "Аннабелла" (ЄДРПОУ 20916020, юридична адреса: 54008 , м. Миколаїв, вул. Чигрина, 165)

Лот № 1 - нежитловий об'єкт, що знаходиться за адресою: Миколаївська обл. ,м. Миколаїв, вул. Чигрина, буд. № 165, який складається з: Літ. А-3-адміністративно-виробнича будівля; Літ. Б-2- виробнича будівля; Літ. В-1 - виробнича будівля; Літ. Л-2-підсобна; літ.З-1- вбиральня; І- Споруди; літ. Р - трансформаторна підстанція; № 8,1; 1,1; 4,1; 5 - Огорожі;

Земельна ділянка площею 0, 4154 га кадастровий номер 4810136900:01:017:0015;

Рухоме майно б/в в складі : кондиціонер-13шт., шафа вбудована-4шт., шафа-2шт., стелаж для паперів-1шт., стіл офісний-1шт., стілець-1шт., дошка офісна-1шт., сейф-1шт., кабінет оздоблений вбудованими меблями-1шт.

Стартова ціна лота № 1 - 8 104 990,00 (вісім мільйонів сто чотири тисячі дев'ятсот дев'яносто) грн. без ПДВ.

Гарантійний внесок для бажаючих прийняти участь у аукціоні становить10 % від початкової ціни лота № 1 та становить - 810 499,00 (вісімсот десять тисяч чотириста дев'яносто дев'ять) грн.

Лот № 2 - нежитловий об'єкт, що знаходиться за адресою: Миколаївська обл., м. Миколаїв, вул.Турбінна,буд.15-а , який складається з літ.З-4- адміністративна будівля з площею 2533,8м.кв., літ.Н-1-головний виробничий корпус площею 9697,6м.кв., літМ-5 бетонно-сумісний вузел площею 501,4м.кв., літ.Р-1-навіс , літ. И-1-гараж, літ.П-1- склад, літ. Ц-1 -очисна, літ. Г-1 вбиральня, літ.С-1 вбиральня, І- Покриття; 16,21- споруди,1-6-огорожа;

Земельна ділянка площею 2, 3309 га, кадастровий номер 4810136900:05:030:0002.

Стартова ціна лота № 2 - 11 581 680,00 (одинадцять мільйонів п'ятсот вісімдесят одна тисяча шістсот вісімдесят) грн. без ПДВ.

Гарантійний внесок для бажаючих прийняти участь у аукціоні становить 10 % від початкової ціни лота № 2 та становить - 1 158 168,00 (один мільйон сто п'ятдесят вісім тисяч сто шістдесят вісім) грн.

Один крок аукціону за кожний лот становить 10 % від початкової ціни лота.

З об'єктам продажу бажаючі можуть ознайомитися в робочі дні з 09.00 до 18.00 години за їх місцезнаходженням. Контакти для ознайомлення: телефон - 0503944571.

Гарантійні внески ,плата за реєстрацію у розмірі 17 (сімнадцять) грн. 00 коп. вносяться окремими платежами за кожний лот на п/р № 26003102085 в МОД АТ "Райффайзен Банк Аваль" в м. Миколаїв, МФО 326182 код ЄДРПОУ 20916020 одержувач ТОВ "Аннабелла", призначення платежу реєстраційний, гарантійний внесок за участь у аукціоні з продажу майна банкрута ТОВ "Аннабелла".

Заяви на участь в аукціоні приймаються не пізніше 3-х днів до дати проведення аукціону за адресою: 54028, м. Миколаїв, а/с 22. Кінцевий термін прийняття заяв - до 18.00 години 05 квітня 2012 р.

Аукціон відбудеться "06" квітня 2012 року о 15.00 годині, за адресою: Миколаївська обл., м. Миколаїв, вул. Садова, 10.

Телефон для довідок: - 0503944571.

Постановою господарського суду Волинської області (43010, м.Луцьк, пр.Волі, 27а) від 12.03.2012 року по справі № 5004/182/12 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Милованъ" (44330, Волинська обл., Любомльський р-н, с.Милованъ, код ЄДРПОУ 31183876) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Волинське обласне відділення ФСС з ТВП. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування за адресою: 43010, м.Луцьк, Київський майдан, 6.

У оголошенні, розміщеному в газеті "Голос України" №38 (5288) від 28.02.2012 р. про визнання банкрутом Фізичної особи-підприємця Кій Галини Михайлівни (ідент. код 2401602100), доповнити перший абзац адресою Господарського суду Миколаївської області, а саме: "Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 31.01.2012 р. у справі № 5016/34/2012 (9/1) визнано банкрутом Фізичну особу-підприємця Кій Галину Михайлівну, 54040, м.Миколаїв, пров. 2 Парниковий, 19, п/р 2600801980818 в ПАТ "Кредитпромбанк", МФО 326007, ідент. код 2401602100; відкрито ліквідаційну процедуру." , далі - по тексту.

Ліквідатор Прохоров Б.С., ліцензія серії АГ № 580404 від19.08.2011р.

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 07 березня 2012 року у справі № 10/2/2012/5003 приватне підприємство "Ахмат" (23800, Вінницька обл., смт. Теплик, вул. Гоголя, 25, код ЄДРПОУ 36286945) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі №10/2/2012/5003 призначено голову ліквідаційної комісії Галбу Наталію Іванівну (23800, Вінницької обл., смт. Теплик, вул. Гоголя, 25). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області 13. 03. 2012 року (справа № 5017/481/2012) визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ТІСА - ІНВЕСТ" ідентифікаційний код 35991684, Одеська область, 65014, м. Одеса, вул. Базарна, буд. 5/5, офіс 303. Зазначеною постановою суду було відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Гончарука Анатолія Вікторовича. Претензії кредиторів приймаються на адресу ліквідатора (Одеська область, 65014, м. Одеса, вул. Базарна, буд. 5/5, офіс 303) протягом місяця з дня опублікування оголошення. Контактні телефони ліквідатора: (048) 784-24-10.

Повідомлення про зміну правил надання послуг рухомого (мобільного) зв'язку передавання текстових та мультимедійних повідомлень в межах України для деяких абонентів мережі рухомого (мобільного) зв'язку «Київстар»

Цим ПрАТ «Київстар» інформує, що з 29.03.2012 року змінюються умови надання послуг передавання текстових повідомлень та передавання мультимедійних повідомлень для деяких тарифних планів «Київстар», а саме:

1. Тариф на передавання текстових повідомлень на телефонні номери мереж українських операторів телекомунікацій встановлюється в розмірі 0,50 грн (п'ятдесят копійок) за кожний успішний факт передачі повідомлення.

2. Тариф на передавання мультимедійних повідомлень на телефонні номери мереж українських операторів телекомунікацій встановлюється в розмірі 1,00 грн (одна гривня) за кожний успішний факт передачі повідомлення.

Тарифи вказані в гривнях, із урахуванням ПДВ. Додатково зі споживачів утримується збір до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% із вартості послуг, без урахування ПДВ;

Більш детальну інформацію абоненти можуть отримати за номером 466 (для дзвінків з телефонних номерів мережі «Київстар» - не тарифікується), (044) 466 0 466 (для дзвінків із телефонних номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів мобільного зв'язку - згідно з діючими тарифами), та на інтернет-сайтах: www.kyivstar.ua та www.djuice.ua

ПрАТ «КиївстарДж.Ес.Ем.» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110

Оболонський районний суд м.Києва викликає Смелянця Івана Олександровича за позовом Смелянець Олени Кузьмівни про стягнення аліментів на 11:00 год 13.04.12р.При собі необхідно мати паспорт. Ви маєте право подати до суду докази. Адреса суду: м.Київ,вул.Тимошенка,2-Є,каб.22,суддя Римар Є.П.Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі передбачені ст.ст.169,170 ЦПК України та ст.185-3 КУпАП.

Ухвалою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Вячеслава Чорновола, 29/32) від 28.02.2012 року по справі № 5013/62/12 порушено провадження у справі про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Олександрія Хліб" (адреса 28034, Кіровоградська область, Олександрійський район, смт. Приютівка, вул. Привокзальна, ЄДРПОУ 23900829, р/р 26006052901460 в Олександрійській філії Кіровоградського РУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 323583).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чичотку Валерія Валентиновича (ліцензія АВ № 470480 від 09 червня 2010 р., 49094, м. Дніпропетровськ, вул. Мандриківська, 163, кв. 2).

ПОСИДЕНЬКИ

№ 51 (5301) СЕРЕДА, 21 БЕРЕЗНЯ 2012

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, у більшості областей — опади. Вітер південно-західний, північно-західний, 5—12 м/с, пориви 15—20 м/с. Температура на Лівобережжі вночі — 1—5 градусів морозу, вдень — 2—8 градусів тепла, на Правобережжі вночі — від трьох градусів морозу до чотирьох тепла, удень — 3—10 градусів тепла, на півдні вночі — 0—5 градусів тепла, удень — 7—13.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 БЕРЕЗНЯ

1870. Народився український письменник, член Центральної Ради, міністр сповідань Олександр Лотоцький. **1910.** В Одесі проходять перші в Росії публічні польоти російського льотчика М. Єфимова на «Фармані-IV». **1921.** Декрет ВЦВК про заміну продовольчої й сировинної розверстки натуральним податком. **1927.** Вийшов перший номер «Літературної газети» (з 1962 року — «Літературна Україна»). **1982.** Президент США Рональд Рейган підписав прокламацію про відзначення «Дня Української Гельсінської групи». **1998.** Померла балерина Галина Уланова.

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Сірий банкір

Ця дивовижна історія трапилася ще в Радянському Союзі після появи паперових червінців. Як виявилося — справді універсальної валюти.

Жив у старій квартирі самотній чоловік. Єдиною його розрадою була повна пляшка з прозорим, як кришталь, чарзіллям. Тож поява сірого пацюка, який уважно, немов гіпнотизуючи, спостерігав за трапезою, його не дуже здивувала. Більше того, зраділий самітник поділився з тваринкою шматочком сала. Щур обережно вхопив той делікатес і шмигнув у нірку.

А потім сталося таке, від чого пияк миттєво протверезів. Пацюк з'явився знову, але вже з червінцем у зубах. Обережно поклав валюту на підлогу і повільно розтягнув у темряві нірки. Чоловік, отямившись, непевною ходою підібрався до папірця, тремтячою рукою взяв його і повертів перед очима. Новісінька, цілісінька, яскравих

фарб купюра. Аж хрустить! Невже справжня? Не втерпів — збігав, перевірив. З'явилися на обшарпаному столі нова пляшка, сало, хліб. Нарешті колишній реалізатор порожніх пляшок зажив, як новітній Крез! П'є вволю, ще й закушує, сірого банкіра сальцем пригощати не забуває, а той справно поставляє спраглому післяреформені червінці. До речі, в ті часи, щоб ви знали, натуральна півлітра коштувала 2 карбованці 70 копійок. А зарплата, пенсія у більшості трудящих крутилися навколо п'яти червінців. Отож нашому Омелькові жити б співаючи. Так ні. Не витримала знедолена душа такого хронічного позитивного стресу і поділилася дивом-дивним з іншим бідаком. Той, вкусивши побаченого, не на жарт зажурився. А так, як людина людині може стати самі знаєте ким, — швиденько, доки червінці ще не закінчилися, звів конкурента зі світу. Щоправда згодом і сам загуркотів у місця не дуже далекі.

А що ж наш щур-банкір? Міліція врешті-решт дійшла висновку, що насправді все так і було. Знайшли згодом і залишок червінців із цілої пачки, які щур десь поцупив для своїх незаконних торговельних операцій. Де він їх узяв? Та ще загадковіше, чому гризун не встелив купюрами своє кубельце, а використав їх як валюту? Можливо, щур-геній, спостерігав, як люди розраховуються за придбаний товар десь на базарі чи в магазині, та вирішив і собі на користь поторгувати? Питання ці ще чекають відповіді від справжніх Павлових...

Надіслав **Валерій ЄФІМЕНКО.**

Зоряне Дніпропетровської області.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Михайло Ясько: «Хочу перемогти смерть»

ФЕНОМЕН

Після побаченого в телешоу «Феномен» про луганчанина Михайла Яська заговорили як про людину, котра володіє надприродними здібностями. Те, що показував Михайло, просто не піддавалося логіці!.. Але він пояснив усе просто: «Людські можливості до деякої міри необмежені. Я продемонстрував лише частину з того, що може наш організм. Найнеймовірніше ще попереду».

Робота над собою

...А нам здавалося, що найнеймовірніше вже відбулося. Це коли Михайла в гамівній сорочці зі зв'язаними руками й закованого в ланцюги підвісили на тросі до вертольота. Поки вертоліт знижувався, Михайло повинен був у повітрі звільнитися від міцного пута й приземлитися або... розбитися об камені. Всі його трюки пов'язані з величезним ризиком для життя, усе, що він робить, -ходіння по лезу бритви. Навіщо потрібен такий ризик?

— Щоб перебороти свій страх, — відповідає Михайло. — А взагалі — я хочу перемогти смерть.

Але спочатку була боротьба за своє здоров'я. Михайло народився в російському місті Волгодонську, сім'я жила біля хімічного комбінату, і хлопчик ріс хворобливим та кволим. Через це батьки переїхали в Україну, в Луганськ. Тут, через деякий час, Михайло став працювати над собою, захопився йогою. Хвороби відступили, а підліток раптом серйозно зайнявся (як свого часу Гаррі Гудіні й Вольф Мессинг) читанням думок на відстані, телепатією, гіпнозом. Сьогодні менталізм та ескейпізм визначили його другу професію, а обсяг легенів колишнього підлітка, котрий страждав на дихальну недостатність, становить 140%.

Що таке «ескейпізм»? ***Це поняття походить від англійського слова «escape» — тікати, йти. Так ще називають спосіб життя, коли людина, на думку оточуючих, іде із світу реального (з його правилами, обов'язками та соціальними установками) в іншу реальність. Для таких людей, як Ясько, ескейп — це вихід зі штучно створеної ситуації: зняття наручників, ланцюгів, тривала затримка дихання, зв'язнення в неймовірному місці тощо.***

Захоплення гіпнозом визначило основну професію Михайла — він здобув медичну освіту і почав лікувати людей, як психотерапевт і психіатр. Сьогодні йому 43 роки, він — ліцензований гіпнолог, досконало володіє хатха-йогою і є, за його твердженням, єдиною в Україні людиною, яка на високому рівні опанувала ескейп за методикою Гаррі Гудіні. Великий маг та ілюзіоніст, який увійшов в історію, виконував свої трюки завдяки неймовірній гнучкості, що розвив з раннього дитинства. Шляхом виснажливих тренувань Гаррі Гудіні довів свої кінцівки до стану, коли вони більше нагадували пластилін... Михайло домагається такого ефекту. Це величезна праця. Вранці — 2—3 години занять йогою, увечері -читання думок, телепатія. Роль «піддослідного кролика» виконує дружина. За багато років сімейного життя вона вже звикла бути домашнім асистентом. Допомагає і син-студент. Хлопець всерйоз захопився ілюзіонізмом, а от залучати сина до ескейпізму Михайло поки що не ризикує.

І все-таки, навіщо це треба?

Михайлові Яську подобається екстрим, він живе ним. Вважає, що невеликий стрес до деякої міри навіть корисний, бо без нього людина може втратити імунітет захисту. Людина насправді не знає своїх можливостей, стверджує Михайло. Він ставить перед собою завдання показати, на що здатен гомо сапієнс, і... шокувати публіку. На проекті «Феномен» у нього був такий трюк. Зв'язаного ланцюгами його помістили в закриту ємність із водою. За пару хвилин Михайло повинен був звільнити себе й вибратися назовні. Однак щось не пішло. Провівши під водою три хвилини без повітря, Михайло все-таки впорався. Але, якби забарився ще на кілька секунд...

— Я багато тренуюся, щоб перемогти почуття страху, — розповідає він. -Наприклад, спеціально запливав у море на велику глибину на надувному матраці, а потім проколював його. Плаваю погано, і в будь-який момент міг потонути, але завдяки тому, що не розгубився на глибині, приводив думки в порядок, концентрував свою волю, правильно розраховував свої сили — опинявся на березі. Страх — мій перший ворог, як, втім, і кожної людини. Не можна сказати, що я його зовсім не знаю. Просто під час своїх виступів повністю концентруюся на тому, що роблю.

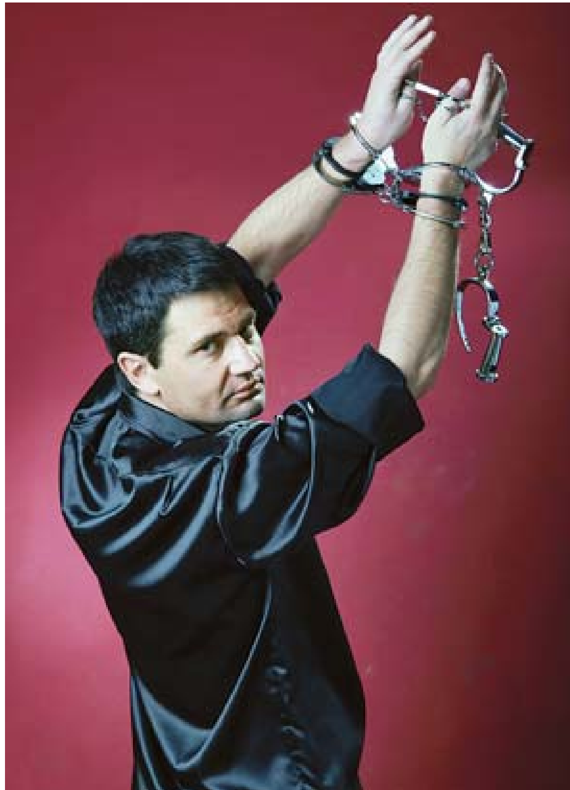

Хто такий менталіст? ***Це людина, наділена надприродними ментальними (від англ. «mental» — вироблений в умі, уявний) здібностями — вмінням пророкувати події, читати думки й передавати їх на відстані, керувати свідомістю тощо.***

Завдяки виснажливим тренуванням Михайло може дихати однією легенею, відключивши другу, виймати свої кінцівки із суглобів, зупиняти пульс, затримувати дихання на три хвилини. Таких дипломованих менталістів, як Михайло Ясько, в Україні всього двадцять осіб. У Луганській області він — єдиний. І послідовників у нього поки що немає.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото із сімейного архіву.

Хата-стрибунець

НЕЙМОВІРНО, АЛЕ ФАКТ

Серед експонатів Рівненського обласного краєзнавчого музею — фото хати, якій уже більше ста років, але вона досі вірою і правдою служить своїм господарям, а влітку потопає у квітах (на знімку). Розташована вона у Рівному, по вулиці Шевченка, 119.

— Ви можете не вірити, але це не звичайна хата, а хата-стрибунець, — розповідає завідувачка відділу музею, дослідниця історії рівненських вулиць Галина Данильчук. — Щоправда, за своє існування вона стрибнула лише один раз — до метра у висоту, але зі стінами, дахом і підвалом! Очевидцем цього був господар оселі Олександр Григорович Листопад.

Трапилося це під час війни, коли фашисти бомбардували Рівне. Особливо діставалося залізничній станції, неподалік якої була розміщена ця хата. Від бомбардувань сім'я рятувалась у льосі. Якось наліт застав Олександра з хлопцями не вдома, а поблизу. Залягли, щоб перечекати біду. Раптом біля хати щось як бабахне... Піднімає голову — і бачить: його хата від вибухової хвилі «підстрибнула», та так, що під нею утворився чималий просвіток, а за якусь мить вона знову опустилася додолу. На щастя, обійшлося без жертв, а заодно без серйозних ушкоджень для хати. Щоправда, потім її трохи підлатали, повимали осколки. Втім, коробка як стояла, так і продовжувала впевнено стояти на фундаменті, бо хатні стіни — із дерев'яних брусів, які надійно «зв'язані» між собою. Зроблено ж на совість!

Ось так хата, до якої пристало прізвисько «стрибунець», заслужила на те, щоб зайняти місце у музеї.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Галини ДАНИЛЬЧУК.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Олена СКРИПКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 23903

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»